A R
152

175

MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES No. CXI

വിഷവൈദ്യസാരവും വിഷചികിത്സയും

VIṢAVAIDYASĀRAM

AND

VIṢACIKITSA

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT
GOVERNMENT PRESS
MADRAS

1954

Price, Rs. 2-4-0.

MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES No. CXI.

വിഷവൈദ്യസാരവും
വിഷചികിത്സയും

VISAVAIDYASĀRAM
AND
VISACIKITSA

GENERAL EDITOR

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.

Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT
GOVERNMENT PRESS
MADRAS
1954

INTRODUCTION

The Government of Madras took up for consideration the question of publication of the various manuscripts in different languages on subjects like Philosophy, Medicine, Science, etc., early in May 1948. Important Manuscripts Libraries in the Madras State were requested to send a list of unpublished manuscripts with them for favour of being considered by the Government for publication. The Honorary Secretary of the Tanjore Maharaja Serfoji's Saraswathi Mahal Library, Tanjore, alone complied with this request. This list as well as a similar list of unpublished manuscripts in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, were carefully examined and a tentative selection of manuscripts suitable for publication was made. The Government in their Memorandum No. 34913/48-10, Education, dated 4th April 1949, constituted an Expert Committee with the Curator of the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, as the Secretary, for the final selection of manuscripts suitable for printing and for estimating the cost of publication.

The following are the members of the Committee :—

1 Sri T. M. Narayanaswami Pillai, M.A., B.L.
2 ,, R. P. Sethu Pillai, B.A., B.L.
3 ,, C. M. Ramachandra Chettiar, B.A., B.L.
4 ,, R. Krishnamoorthy (*Kalki*).
5 Dr. N. Venkaramanaya, M.A., Ph.D.
6 Sri M. Ramanuja Rao Nayudu, M.A.
7 ,, V. Prabhakara Sastri.
8 ,, N. Venkata Rao, M.A.
9 ,, H. Sesha Ayyangar.
10 ,, Masti Venketesa Ayyangar.
11 ,, M. Mariappa Bhat, M.A., L.T.
12 Dr. C. Achyuta Menon, B.A., Ph.D.
13 ,, C. Kunhan Raja, M.A., D.Phil.
14 ,, A. Sankaran, M.A., Ph.D., L.T.
15 Sri Polakkam Rama Sastri.
16 ,, S. K. Ramanatha Sastri.
17 Dr. M. Abdul Haq, M.A., D.Phil. (Oxon.)
18 Afzul-ul-Ulama Hakim Khader Ahamed.
19 Sri P. D. Joshi.
20 ,, S. Gopalan, B.A., B.L.
21 ,, T. Chandrasekaran, M.A., L.T.

With the exception of Sri Masti Venkatesa Ayyangar and Dr. C. Kunhan Raja, the above members continued to be members of the Expert Committee for 1950–51 also to which the following gentlemen were added in Government Memorandum No. 7297-E/50-3, Education, dated 19th May 1950, and Government Memorandum No. 15875-E/50-4, Education, dated 7th September 1950 :—

1 Dr. A. Chidambaranatha Chettiyar, M.A., Ph.D.
2 Sri S. Govindarajulu Nayudu Garu, B.A., B.L., LL.B., Bar-at-Law.
3 Capt. G. Srinivasamurthy, B.A., B.L., M.B. & C.M.
4 Dr. Muhammad Hussain Nainar, M.A., Ph.D.
5 Sri T. V. Subba Rao, B.A., B.L.
6 Principal, College of Indian Medicine, Madras.

The members of the Committee formed into Sub-Committees for the various languages—Sanskrit, Tamil, Telugu, Kannada, Malayalam, Mahrathi and Islamic languages. They met during the month of May 1949 at Madras and at Tanjore to examine the manuscripts and make a selection. The recommendations of the Committee were accepted by the Government and they decided to call these publications as the "MADRAS GOVERNMEMT ORIENTAL SERIES," and appointed the Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras, as the General Editor of the publications under this series.

The following manuscripts were taken up for publication during 1949–50 :—

"A" FROM THE GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

TAMIL.

1 Kappal Śāttiram
2 Anubhava Vaiddiya Muṛai
3 Āttānakōlāhalam
4 Upadēśa Kāṇḍam
5 Cōḷan Pūrva Paṭṭayam
6 Śivajñāna Dīpam

TELUGU.

1 Auṣadha Yōgamulu
2 Vaidya Nighaṇṭuvu
3 Dhanurvidyā Vilāsamu
4 Yōga Darśana Viṣayamu
5 Khadga Lakṣaṇa Śirōmaṇi

SANSKRIT.

1 Viṣanārāyaṇiyam—(Tantrasārasaṅgraha)
2 Bhārgava Nādikā
3 Hariharacaturaṅgam
4 Brahmasatravṛtti—Mitākṣarā
5 Nyāyasiddhānta Tattvāmrtam

MALAYĀLAM.

1 Garbha Cikitsa
2 (a) Vāstulakṣaṇam
(b) Śilpaviṣayam
3 Mahāsāram
4 Kaṇakkusāram
5 Kriyākramam
6 Kaṇakkuśāram (Bālaprabōdham)

KANNADA.

1 Lōkōpakāram
2 Rattamatam
3 Aśvaśāstram
4 Vividha Vaidya Visayagalu
5 Saṅgītaratnākara
6 Sūpasāstra

ISLAMIC LANGUAGES.

1 Jamil-Al-Ashya
2 Tibb-E-Faridi
3 Tahqiq-Al-Buhran
4 Safinat-Al-Najat

"B" FROM THE TANJORE MAHARAJA SERFOJI'S SARASVATHI MAHAL LIBRARY, TANJORE.

TAMIL.

1 Sarabendra Vaidya Muṛai (Diabetes)
2 Do. (Eyes)
3 Do. (Anæmia)
4 Do. (Śvāsakāsam)
5 Agastiyar 200
6 Konkaṇarsarakku Vaippu
7 Tiruccirrambalakkovaiyār with Padavurai
8 Tālasamudram
9 Bharatanāṭyam

10 (*a*) Pāṇḍikeḷi Vilāsa Naṭakam
(*b*) Purūrava Cakravarti Nāṭakam
(*c*) Madana Sundara Vilāsa Nāṭakam
11 Percy Macqueen's Collection of Folklore in the Madras University Library
12 Rāmaiyan Ammāṇai

TELUGU.

1 Kāmandakanitisāramu
2 Tāladasāprāṇapradipikā
3 Raghunātha Nāyakābhyudayamu
4 Rājagopāla Vilāsamu
5 Rāmāyaṇamu by Kaṭṭa Varadarāju

MHARĀṬHI.

1 Nāṭyaśāstra Sañgraha
2 (*a*) Book of the knowledge
(*b*) Folk Songs
(*c*) Dora Darun Veṇi Paddhati
(*d*) Asvasa Catula Dumani
3 (*a*) Pratāpasimhendra Vijaya Prabandha
(*b*) Sarabhendra Tīrthāvali
(*c*) Lāvaṇi
4 Devendra Kuravañji
5 Bhakta Vilāsa
6 Śloka Baddha Rāmāyaṇa

SANSKRIT.

1 Āśvaśāstra with Tricolour illustrations
2 Rājamṛgāṅka
3 Ānandakandam
4 Āyurvedamahodadhi
5 Gīta Govinda Abhinaya
6 (*a*) Coḷacampū
(*b*) Sāhendra Vilāsa
7 Dharmākūtam—Sundara Kāṇḍa
8 Jātakasāra
9 Viṣṇutattvanirṇaya Vyākhyā
10 Saṅgīta Darpaṇa
11 Bījapallava

During 1950, only the Sub-Committee for TAMIL, TELUGU and KAṆṆAḌA met in the month of July 1950 at Madras.

The following books were taken up for publication in the various languages during 1950–51 :—

TAMIL.

1 Daṭcanāyaṉār-Vaiddiya-Aṭṭavaṇai
2 Vaiddiyak Kalañciyam
3 Anubhava Vaiddiya Muṛai, Vol. 3

TELUGU.

1 Śaivācārasaṅgrahamu
2 Anubhava Vaidyam
3 Abhinayadarpaṇamu

SANSKRIT.

1 Ārogyacintāmaṇi
2 Tattvasāra with Ratnasāriṇī
3 Sūtrārthāmṛta Lahari
4 (*a*) Ratnadīpikā
(*b*) Ratnaśāstra

MALAYĀLAM.

1 Aśvacikitsa
2 Phalasārasamuccaya

KAṆṆAḌA.

1 Vaidya Sāra Saṅgraha

During 1951–52, only the Sub-Committees for TAMIL, TELUGU and MALAYALAM met in the month of April 1951. The following books were taken up for publication in the various languages during 1951–52 :—

TAMIL.

1 Saptariṣināḍi, Volume I, Mēṣalagnam
2 Karnāṭakarājākkaḷ Savistāra Caritram
3 Bharata Siddāntam
4 Pillaippiṇivākaṭam
5 Anubhava Vaiddiyam, Vol. 4
6 Māṭṭuvākaṭam

TELUGU.

1 Brahmavidyā Sudhārṇavamu
2 Rāgatāḷacintāmaṇi
3 Vaidyacintāmaṇi
4 Kumārarāmuni Kathā
5 Kāṭamarāju Kathā

SANSKRIT.

1 Devakeralam—Candrakaḷā Nāḍi
2 Pātañjala Yogasūtra Bhāṣya Vivaraṇa by Śrī Śaṅkarācārya

MALAYĀLAM.

1 Kiḷivaṇḍusamvādam
2 Advaita Vedāntam
3 Bārhaspatyasūtra with Malayālam commentary
4 Karaṇapaddhati

KANNAḌA.

1 Sadgururahasyam

ARABIC.

1 Shawakil-Ul-Hur

In Government Memorandum No. 18947-E/52-2, Education, dated 7th August 1952, a few changes were made in the personnel of the Expert Committee.

The names of the following members were deleted :—

1 Sri V. Prabhakara Sastri.
2 ,, C. Achyuta Menon.
3 ,, M. Abdul Haq.

The following gentlemen were included as members of the Expert Committee :—

1 Sri M. Somasekhara Sarma.
2 Dr. V. Raghavan, M.A., Ph.D.
3 ,, R. Nagaraja Sarma, M.A., Ph.D.
4 ,, S. Krishnan Nayar, M.A., Ph.D.
5 Professor S. A. Bukhari, M.A.

The Sub-Committee for all the languages met during September 1952 for selecting manuscripts for publication.

The following manuscripts were taken up for publication during 1952–53 :—

TAMIL.

1 Saptariṣināḍi, Volume II—Vrsabha Lagna.
2 Temple Inscriptions of South India, Volume I.

TELUGU.

1 Śārīramu.

KANNAḌA.

1 Bijjalarāya Carite.
2 Vaidyasāra Saṅgraha, Volume II

MALAYĀLAM.

1 Vidyāmādhavīyam.
2 Sarvasādhāraṇa Cikitsa.
3 Viṣa Cikitsa and Viṣappāṭṭusāram.

SANSKRIT.

1 Nyāyaratnam with the commentary Dyutimālikā.
2 Cikitsātilakam.
3 Vṛttaratnāvali.

The Government in their G.O. Ms. No. 1820, Education, dated 4th August 1952, sanctioned a grant of Rs. 9,000 to the Dr. V. Swaminatha Iyer's Tamil Library, Adyar, towards the publication of the following manuscripts as part of the "Madras Government Oriental Series":—

1 Tiruvācaka Vyākhyanām.
2 Mahābhārata Cūḍāmaṇi.

It is hoped that the publication of most of the important manuscripts will be completed within the next few years.

Some of the manuscripts taken up for publication are represented by single copies in the Library and consequently the mistakes that are found in them could not be corrected by comparing them with other copies. The editors have, however, tried their best to suggest correct readings. The wrong readings are given in round brackets and correct readings have been suggested in square brackets. When different readings are found, they have been given in the footnotes except in the case of a few books in which the correct readings have been given in the footnote or incorporated in the text itself.

The Government of Madras have to be thanked for financing the entire scheme of publication although there is a drive for economy in all the departments. My thanks are due to the members of the Expert Committee who spared no pains in selecting the manuscripts for publication. I have also to thank the various editors, who are experts in their own field, for readily consenting to edit the manuscripts and see them through the press. The various Presses that have co-operated in printing the manuscripts in the best manner possible also deserve my thanks for the patience exhibited by them in carrying out the corrections made in the proofs.

The two works on toxicology that are published in this volume are based on two paper manuscripts deposited in this Library bearing Nos. D. 191 and D. 198, respectively. The former one is a transcribed copy of the original palm-leaf manuscript belonging to Sri C. M. Raichar Mooppan of Calicut in the year 1915–16 while the latter is a copy of the original found in the Palace of the Rajah of Nilambur transcribed during 1917–18.

MADRAS–5,
18th May, 1954.

T. CHANDRASEKHARAN,
General Editor, Madras Government Oriental Series.

ആമുഖം

ആയുർവ്വേദത്തിന്റെ പ്രധാനമായ ഒരംഗമാണ് വിഷതന്ത്രം. ഭാരതീയർ വിഷചികിത്സയിൽ വളരെക്കാലം മുമ്പുതന്നെ വളരെ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പല സിദ്ധാന്തങ്ങളും ചികിത്സകളും ക്രോഡീകരിച്ച് പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാശ്ചാത്യരെപ്പോലും അത്ഭുതപരതന്ത്രരാക്കിത്തീർത്ത അനേകം വിഷവൈദ്യ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പല ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ ഭാരതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന്നു പല ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ട്. യവനാധിപനായ അലക്സാണ്ടർ ആദ്യമായി ഭാരതഭൂമിയിൽ കാലൂന്നിയപ്പോൾ ആ മഹാന്റെ സൈന്യത്തിലുൾപ്പെട്ട അനവധി സൈനികർ സർപ്പദംശനം നിമിത്തം മരിക്കുന്നതുകണ്ടു ഭയപ്പെടുകയും ഒടുവിൽ അതിൽനിന്നു രക്ഷനേടുവാൻ ഭാരതീയരെത്തന്നെ ശരണം പ്രാപിച്ച് ദഷ്ടന്മാരെ ഭാരതീയ വിഷവൈദ്യന്മാരെക്കൊണ്ട് ചികിത്സിപ്പിച്ച് ഭേദപ്പെടുത്തിയതായും പല പ്രാചീന ലക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നും അറിയുന്നുണ്ട്. ഈ സംഗതിയിൽനിന്നു ഭാരതീയർക്കു വിഷവൈദ്യത്തിൽ അസാധാരണമായ നൈപുണ്യം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. എന്നാൽ ഭാരതീയരിൽതന്നെ കേരളീയർക്കുണ്ടായിരുന്ന വിഷവൈദ്യ വിജ്ഞാനം മറ്റൊരിടത്തും കണ്ടുവന്നിരുന്നില്ല. കേരളത്തിൽ "ചാൺഭൂമിക്ക് മുഴം പാമ്പ്" എന്നാണ് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ധാരാളം സർപ്പങ്ങളുള്ള ഭൂമിയിൽ ജനങ്ങൾക്കു സർപ്പോപദ്രവം കൂടെക്കൂടെ ഉണ്ടാകുന്നതും സാധാരണമാണല്ലോ. അവയിൽനിന്നു ദഷ്ടന്മാരെ രക്ഷിക്കുന്നതിന്നുവേണ്ട വിഷവൈദ്യന്മാർ അപ്പോൾ ആവശ്യമായതിനാൽ കേരളീയർ വിഷചികിത്സാവിഷയത്തിൽ അത്യധികം പരീക്ഷണനിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി അനേകം പ്രയോഗങ്ങളും ഔഷധങ്ങളും കണ്ടുപിടിച്ചു പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുതി. അക്കാലത്തു പ്രധാനങ്ങളായിരുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ (1) നാരായണീയം, (2) ഉഡ്ഡീശം, (3) ഉല്പലം, (4) ഹരമേഖലം, (5) ലക്ഷണാമൃതം, (6) അഷ്ടാംഗഹൃദയം, (7) കാലവഞ്ചനം എന്നിവയാണ്. ഇവ സംസ്കൃതഭാഷയിലായതിനാൽ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു സുഗ്രാഹ്യമല്ലെന്നു വിചാരിച്ചു കാല

ക്രമത്തിൽ ചിലർ പല ഭാഷാവിഷവൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളും നിർമ്മിച്ചുവന്നു. വിഷവൈദ്യത്തിൽ കേരളീയരുടെ പ്രഖ്യാതി ഭാരതമെങ്ങും വ്യാപിച്ചിരുന്നതായി പല പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കാം. സർപ്പക്കാവുകൾ പ്രാചീന കുഡുംബങ്ങളിലെല്ലാം ഒരു അനിവാര്യഘടകമായിരുന്നു. സർപ്പാരാധന അന്നും ഇന്നും കേരളത്തിൽ പ്രചുരപ്രചാരമാണ്.

ദഷ്ടമാത്രന്നു ചെയ്യേണ്ട പ്രഥമക്രിയ എന്തെന്ന് സാമാന്യ ജനങ്ങൾക്കുപോലും അന്ന് അറിവുണ്ടായിരുന്നു. പാമ്പിനെപ്പോലെ തന്നെ മററു പല വിഷജന്തുക്കളിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന വിഷത്തിന്റെ ചികിത്സയിലും കേരളീയർ അതിനിപുണന്മാരായിരുന്നു. മണിപ്രവാളരീതിയിൽ ശ്ലോകനിബദ്ധങ്ങളായും പാട്ടുരീതിയിലും പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും അവർ സാധാരണ ജനോപയോഗത്തിന്ന് പററിയ തരത്തിൽ എഴുതി വെച്ചിട്ടുള്ളതു് ഇന്നും പ്രസിദ്ധീകരിക്കാതെ പല പഴയ കുഡുംബങ്ങളിലെ ഗ്രന്ഥപ്പെട്ടികളിലും കിടപ്പുണ്ട്: അത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങളെ തേടിപ്പിടിച്ച് കൊണ്ടുവന്ന് സൂക്ഷിക്കുന്നതിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന്നും മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിൽതന്നെ ചില ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇപ്പോൾ മദിരാശി ഗവർമ്മേണ്ടിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിൽ "വിഷവൈദ്യസാരം" എന്ന ഗാനകൃതിയും "വിഷചികിത്സ" എന്ന മണിപ്രവാള കൃതിയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ കൃതിയിൽ ഗദ്യമയമായ ഒരു വിഭാഗവും കൂടി ഉണ്ട്.

വിഷവൈദ്യസാരം

പ്രകൃതഗ്രന്ഥം കിളിപ്പാട്ട് വൃത്തത്തിൽ ഏതാണ്ട് നാനൂറോളം ഈരടികൾ ഉൾക്കൊണ്ടതാണ്.

പ്രതിപാദ്യങ്ങൾ.—സർപ്പങ്ങളുടെ ഉല്പത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഐതിഹ്യം, അവയുടെ വിഭാഗങ്ങൾ, സർപ്പങ്ങളുടെ ഗതിവിഗതികൾ, ദൂതലക്ഷണം, വിഷവേഗലക്ഷണം, ചികിത്സാക്രമം മുതലായവയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

ഗ്രന്ഥകാരൻ.—ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവ് ആരാണെന്നറിയുന്നതിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്ന് മൂലമായ കയ്യെഴുത്തുപ്രതി

യിൽ ബാഹ്യമൊ ആഭ്യന്തരമൊ ആയ യാതൊരു സൂചനയും ഇല്ല. എന്നാൽ തൃപ്പൂണിത്തുറയിൽ കൊച്ചി ഗവർമ്മേണ്ട് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥാലയത്തിൽ പ്രകൃത ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രതിയിൽ അവസാനം "കോട്ടയത്തു് രാജാവിന്റെ കവിത, എത്രയും സാരം, ആരേയും കാട്ടരുതു്" എന്നെഴുതിക്കാണുന്നതിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് കോട്ടയത്തു രാജാവാണെന്നു പറയാം. ഈ കോട്ടയത്തു രാജാവ് വടക്കനൊ തെക്കനൊ എന്ന് തീർത്തുപറയത്തക്കതായ യാതൊരു ലക്ഷ്യവുമില്ലാത്തതിനാൽ ആ വിഷയം വിമർശകന്മാർ തീർച്ചയാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ.

ഭാഷ.—സാമാന്യജനങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചു രചിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കണം ഈ കൃതി. ഇതിലെ ഭാഷ അത്രകണ്ട് ലളിതമാണ്. ചില ദിക്കിൽ സ്ഖാലിത്യങ്ങളും ഇല്ലാതില്ല. മരുന്നുകളുടെ പേരുകൾ മുഴുവൻ പ്രസിദ്ധങ്ങളെന്നു പറയുവാൻ വയ്യ. പല ദിക്കിലും ഗ്രന്ഥപാതം വന്നിട്ടുണ്ട്. ഊഹിച്ചു ചില ഭാഗങ്ങൾ സമ്പാദകൻ ചേർത്തിരിക്കുന്നതു അക്ഷന്തവ്യമായ അപരാധമാണെന്ന് മഹാജനങ്ങൾ കരുതുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

വിഷചികിത്സ.

മണിപ്രവാള രൂപത്തിലാണ് ഈ കൃതി. മന്ത്രവും മരുന്നും എന്ന പേരിൽ ഇതിന്നു ഗദ്യരൂപത്തിലുള്ള ഒരു അനുബന്ധവുമുണ്ട്.

പ്രതിപാദ്യം.—വിഷവൈദ്യസാരത്തേക്കാളും സമഗ്രതരമാണ് വിഷചികിത്സ. ദൂതലക്ഷണം, മരണലക്ഷണം, സർപ്പഗ്രഹണോപായം, ചികിത്സാവിധി, പലതരം രഹസ്യൌഷധയോഗങ്ങൾ, മൂഷികൻ, നരി, പേപ്പട്ടി, തേൾ, എട്ടുകാലി, കീരി, അരണ, പൂച്ച, പശു, ആടു, കുതിര, കുരങ്ങൻ, എരുമ മുതലായവ കടിച്ചാൽ ചെയ്യേണ്ട പ്രതിവിധികൾ, എന്നിവ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഗ്രന്ഥപാതം പലേടങ്ങളിലും ഉണ്ട്. ഇതിൽ ഗദ്യരൂപത്തിലുള്ള അനുബന്ധത്തിൽ മന്ത്രപ്രയോഗവിധികൾ പലതുമുണ്ട്. മന്ത്രങ്ങൾ പ്രാചീന മലയാള ഭാഷയിൽ തന്നെയാണ്. അർത്ഥം മനസ്സിലാകാത്ത പല പദങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും അതിലുള്ളതിനാൽ

സമ്പാദകൻ അതു യഥാതഥം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. വായനക്കാർ ഈ വിഷയത്തിൽ താന്താങ്ങളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും സദയം അയച്ചുതരികയാണെങ്കിൽ സമ്പാദകൻ അനുഗൃഹീതനായിരിക്കും.

മദിരാശി ഗവർമ്മേണ്ടു് പ്രാചീന കൃതികൾ തേടിപ്പിടിച്ചു് അച്ചടിപ്പിക്കുക എന്ന മഹനീയ കൃത്യം സമാരംഭിച്ചു അനേകം കൊല്ലങ്ങളായി. അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഗ്രന്ഥപ്പുരകളിലും മററും സൂര്യപ്രകാശം തട്ടാതെ കിടന്നിരുന്നവ ഇന്നു സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിലെത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. വിജ്ഞാനവും വിനോദവും നൽകുന്ന അത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എത്രയൊ ഇനിയും കിടപ്പുണ്ടു്. അവയും യഥാവസരം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതാണു്.

പ്രസ്തുത കൃതിയിൽ ഗ്രാഹ്യ ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു മഹാജനങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കട്ടെ. ഭാഷാപരമായ ന്യൂനത, ഗ്രന്ഥപാതം, ചില്ലറ സ്ഖലിതങ്ങൾ എന്നിവ കാരണം ഗ്രന്ഥത്തിന്നു ഉപാദേയത തീരെ ഇല്ലെന്നു വിമർശക സുഹൃത്തുക്കൾ നിശ്ചയിച്ചു പോകരുതെന്നു സമ്പാദകൻ സവിനയം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ എന്നെ സഹായിച്ച ആയുർവ്വേദവിശാരദനും മീമാംസാശിരോമണിയും ആയ എ. ഗോപാല മേനോൻ അവർകളോടു എനിക്കുള്ള അകൈതവമായ കൃതജ്ഞതയെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ സജ്ജന സമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നു :

എ. രാമൻ.

INTRODUCTION

It was indeed with considerable diffidence and misgivings that I accepted Sri Chandrasekharan's request to edit this book, more so after hearing the comments of some learned friends about its predecessor "The Sarvasādhāraṇa Chikitsa" edited by me, sometime back. These friends were critical about the advisability of bringing out books which fall short of the expectations of this scientific age. But ironically enough, perhaps, it was this very point that emboldened me to go through the manuscript of this book. I believe that however much the handling of the subject-matter may prove to be out of date or even out of tune, such centuries-old manuscript findings have a place in the realm of the research students, leave alone the practical applications of it. On that score alone, if for nothing else, they deserve to see the light of the day.

The book, as such, consists of two parts both dealing on toxicology and the therapeutics of toxicosis, but original and independent of each other. They are also titled separately, one as "Viṣavaidyasāra" and the other as "Viṣacikitsa". The first deals with the different species of snakes, their individual characteristics and the various types of bites and prescriptions and treatment thereof, while the latter has also incorporated some 'mantras' as means of treatment.

Both the parts deal at length about "Dūtalakṣaṇās" (the ancient practice, by which the nature and outcome of the case is discerned in advance by the conduct of the messenger who brings the news of illness). They also give the "sādhyāsādhya lakṣanās" (the determination of the curability or incurability of a case by seeing the signs and symptoms on the patient). Mention is also made about other insect bites, vegetable and mineral poisons and their therapeutics.

One cannot say much on the prescriptions that appear herein, nor about the efficacy of the treatment laid out. It appears that many prescriptions are taken out from the knowledge and practice prevalent amongst the old villagers of Kerala, among whom therapeutics of toxicosis have been popular since ancient times. Some prescriptions are in line with the Ayurvedic Saṃhitas of Caraka, Suśruta, Kāṣyapa, etc. But many such are incomplete from the standpoint of samhita descriptions and prescriptions. I did not deem it desirable to supplement them to fall in line with the samhita

prescriptions, since such a step would certainly deprive the work of its originality and the purpose of the publication might itself be at stake.

Perhaps the treatment expounded in the following pages may not be a contribution to the science of modern therapeutics as such, but it may be that the prescriptions, imperfect though some of them ostensibly appear to be, prove useful to the rank and file because of its simplicity and practical applications. I hope it will and if it does the labour put into this work and its publication would have been amply rapid.

It has been well nigh impossible, within my limitations, to pin the authorship of these works on any known authors. But in a manuscript got from Trippunittura the author of Viṣavaidyasāram pāttu is mentioned as Kottayatturāja.

Before concluding, I wish to record my heart-felt thanks to Sri A. Gopala Menon, Ayurveda Visārada and Mimamsa Siromani, Lecturer, College of Indigenous Medicine, Madras, for the assistance he has rendered in reading and checking up the original manuscript.

A. RAMAN.

NO. D. 191

വിഷവൈദ്യസാരം പാട്ടു്

ഏകസ്വരൂപനരൻ മകൻ താനുമ-
ങ്ങേററം മനതളിർ തന്നിൽ വാണീടുക.
എന്മൊഴി തേറുവാൻ വായ്മകൾ താനുമ-
ങ്ങെൻെറ ജിഹ്വാഗ്രെ ലസിച്ചു വാണീടുക.
ഏകസ്വരൂപനായീട്ടും മുകുന്ദനും
എപ്പൊഴുമെന്നിൽ തുണയരുളീടുക.
തപ്പുകൂടാതെ വിഷഹരം ചൊല്ലുവാൻ
മാമുനിമാരും ഗുരുജനം മുവ്വരും
വാനവർ കോനുമമരകളെന്നിവർ
പാരം കനിഞ്ഞിനിക്കാശി നൽകീടണം.
സർപ്പജാലങ്ങളെളുതല്ല മേവുന്നു
ദർപ്പമവരിലെഴും വിഷം കൊണ്ടല്ലൊ-
മൂന്നുനൂറായിരം പന്നഗക്കൂട്ടങ്ങൾ
മൂന്നു വിധമായ് [1] പകുക്കുകിൽ പാതാളെ
ഭൂമിയിൽ സ്വർഗ്ഗലോകത്തുമിരിക്കുന്നു.
പാതാളം തന്നിൽ [2] വസിക്കുന്ന നാഗങ്ങൾ
[3] പാമ്പന്മാരായിച്ചമഞ്ഞെല്ലിരിപ്പതും.
സ്വർഗ്ഗ [4] ലോകത്തിൽ വസിക്കുന്നവരെല്ലാം
നാഗരാജാക്കന്മാർ നാഗതരുണിമാർ
[5] ലോകാധി സൌഖ്യം കൊണ്ടിങ്ങിനെ [6] യായ്വത്തും
ഭൂലോകം തന്നിൽ വസിക്കുന്ന [7] നാഗങ്ങൾ
പാരിച്ച കോപികൾ പൂരിച്ചതു വിഷം.
[8] ഘോരങ്ങളായി മദവുമവററിന്നു
ഉത്തരദിക്കിൽ പലപല കൂട്ടമായ്
പെററും പിറന്നും വളരെ നിറഞ്ഞിതു.
വിന്ധ്യനും [9] കുംഭാഭരനുമിരിക്കുന്ന
മദ്ധ്യെ കുഡുംബരി രാജ്യത്തിലാകുന്നു

[1] പകുത്തവ. [2] വസിച്ചിട്ടും സർപ്പങ്ങൾ. [3] പാവകന്മാരായ്. [4] ലോകത്തു് [5] ലോകാദി. [6] വാഴ്‌വിതു. [7] സർപ്പങ്ങൾ. [8] ഘോരമതായ. [9] കുംഭോത്ഭവനു.

പിന്നെപ്പലകാല മിങ്ങിനെ ചെന്നപ്പോ-
ളഞ്ചു തലയുള്ളവനും പുളകനും
ശംഖപാലന്മാരിരുപേരു മൊന്നിച്ചു
ഭൂമിയിലൊക്കെ നടപ്പതിന്നായിട്ടു.

കേവലമന്നൊരു [1] നാളുഭയത്തിന്നു്
കേളിയേറീടുന്ന സൎപ്പങ്ങളോടെല്ലാം
ചൊല്ലി നടപ്പതിന്നായി [2] ട്ടന്നേരത്തു
ചൊല്ലെഴും നല്ലകരിവഴലതാനും.

[3] മൂൎഖനും കൂടെ പുറപ്പെട്ടു പോകുവാൻ
അഞ്ചു തലയുള്ളവനെയത്തുനേരം
[4] അഞ്ചിന സൎപ്പങ്ങളൊക്കെ വണങ്ങിനാർ.
പഞ്ചശിരനെയെടുത്തു പുളകനും
സഞ്ചരിച്ചീത വിട്ടന്നു വടക്കോട്ടു്
ദൂരം നടന്നിതു നൂറുകാതം വഴി
അന്നൊരുനാൾ കാമമാൽ പിണഞ്ഞെന്തല.
നാഗം കരിവഴലാംഗിയെ പൂണ്ടിതു
പിന്നെച്ചെറുതായ കാലമിരുന്നപ്പോൾ
നിന്നിതു ഗൎഭമവൾക്കു മഴകതായു്
പെററാൾ പതിനഞ്ചു [5] മുട്ടയതിലൊന്നു്.
[6] ചട്ടററു രണ്ടു തലയുള്ള പിള്ളയും
മുട്ടയുടഞ്ഞുടനുണ്ടായിതന്നേരം.
പിള്ളകളൊക്കെയവിടെയും നിന്നിതു
മെല്ലെപ്പടിഞ്ഞാറു നോക്കി നട [7] കൊണ്ടാർ.
സാഗരം തന്നെയും [8] കണ്ടുകൊണ്ടൊക്കവെ
നീളെത്തിരിച്ചു തെക്കോട്ടു സുഖത്തോടെ.
[9] മൂൎഖനാരിക്കുടൻ ഗൎഭം ധരിച്ചപ്പോൾ
പ്രാൎത്ഥിച്ചിതീശ്വര എന്നിരിക്കുന്നേരം,
[10] പെററാളവൾ പിള്ളയൊൻപതതിൽപിറ-

---

[1] നാളിൽ ഭയത്തിന്നു്. [2] ട്ടവർകള്. [3] തഞ്ചിനാർ സൎപ്പങ്ങളെല്ലാം വണങ്ങിനാർ [4] ഖന്നു്. [5] എട്ടാറു രണ്ടു തലയുള്ള പിള്ളകൾ. [6] കൊണ്ടു. [7] കണ്ടൊക്കവെ. [8] മൂൎഖനാരിക്കു ഗൎഭം ധരിച്ചു മുദാ. [9] പെററാളവളും ശരളം [10] രവിയോടു ഭക്ത്യാ ഭജിച്ചു നൽകീടിനാളെത്രയും എന്നു് രണ്ടടിയായിട്ടാണു് ഗ്രന്ഥാന്തരത്തിൽ കാണുന്നതു്.

കത്ര്യാശ്രയാ ഗരളം രവിയോടതി.
ഭക്ത്യാ ഭജിച്ചു നൽകീടിനാളെത്രയും
ശക്തരിവരെന്നു കണ്ടു നടന്നുടൻ
ചുററി നടന്നു കിഴക്കു [1] ദിക്കൊക്കവെ.
ശില്പമായ് ചെന്നു ദിവാകരനെക്കുറി-
ച്ചത്ഭുതമോടെ ഭജിച്ചനേകം കാലം,
മൂൎഖത്തരുണിയോടന്നൊരു നാളതിൽ

മൂൎഖനും പിന്നെക്കരിവഴല പുന-
ത്രുക്കനായുള്ള പുളകനു മെന്നിവർ.
[2] സംയോഗ മാണ്ടുടനെ പുനരുണ്ടായി
വെന്തിരനെന്നു പേരായ തറിഞ്ഞാലും
നാരിയു മങ്ങതിലൊന്നുളവായിതു.
മൂവ്വൎക്കു മൊത്തൊരു പുത്ര മിഥുനത്തെ
സൌഖ്യമായക്കനെ സ്സേവിച്ചു തന്നുടെ.
കാലമവിടെ [3] ക്കഴിഞ്ഞു മുമുക്ഷുവായു്
തന്മക്കളായിരുപത്തേഴുപേരുണ്ടു്.
മൂൎഖനാരി പെററ പുത്രരറിഞ്ഞാലും.
എന്നതിലഞ്ചു [4] ശിരമുതൽ മൂവ്വൎക്കും
പിന്നെയിരിവൎക്കു മൂന്നു ശിരസ്സല്ലോ.
പിന്നെയൊരഞ്ചുണ്ടിരുതല യുള്ളതു്
മറേറവയെല്ലാം വെളുത്ത മേഘങ്ങളായു്
യോജന കേൾക്കാ മവരുടെ [5] ശബ്ദങ്ങൾ
കാതമോരോന്നു മുക്കാലരക്കാലിവ.
നീളങ്ങൾ കണ്ടുകൊൾവാൻ വിരലാദിയായു്
തങ്ങടെ വൃത്താന്ത മെല്ലാ മുരചെയ്വാൻ
ഇന്നരുതാൎക്കുമെ നില്ക്കട്ടെയക്കഥ
പിന്നെയുണ്ടായവയൊക്കവെ ഭൂമിയിൽ
[6] പിന്നെയും പിന്നെയും പെററു പെററുണ്ടായി
നീളെ നിറഞ്ഞിതു ഘോഷിച്ചവർകളും

---

[1] ദിക്കാകവെ. [2] സമ്മോദമായ് ചേർന്നു പുത്രനുണ്ടായതു് [3] ക്കഴിച്ചിതു മോക്ഷമായ് [4] ശിരസ്സുകൾ നാലവൎക്കു. [5] ശബ്ദവും [6] പെററു പെററുണ്ടായിഘോഷിച്ചവർകളും എന്നു രടിയായിട്ടാണു് ഗ്രന്ഥാന്തരത്തിൽ.

സൂൎയ്യൻ കരുണയാലെ വിഷവും കൊണ്ടു്
അന്തണരാദി [1] വംശങ്ങളായിങ്ങിനെ.
ആയിസ്സുമുണ്ടവൎക്കായിരം വത്സരം
പണ്ടൊരു മാമുനി ഹേതുവായിട്ടവർ-
അല്പായുഷ്കികളായും ഭവിച്ചിടുന്നു
കീരി, ചകോരം, പരുന്തു തേരം, [2] ഒട്ടകം
സൂകരം, നീറുടുമ്പും, കാററി, ടി, മഴ
മിന്നലിവർകളാലെന്നു ചൊല്ലുന്നിതു
ദുഷ്ടരാലും വരും അല്പായുഷ്മിഹ
ഇച്ചൊന്നവരാൽ മരിയാതിരുന്നാകിൽ
[3] പത്തുനൂറായുസ്സവററിനു നിൎണ്ണയം
അഞ്ഞൂറു വത്സരം ചെല്ലുന്നനേരത്തു്
[4] താനെയിരുന്നു ശിവനെ ഭജിച്ചീടും
ദേഹം കുറുകി കുറുകി [5] ഫണത്തൊടു.
[6] തന്നെയടുത്ത നേരം ശിവ ശബ്ദങ്ങൾ.
[7] അന്നേരവും ചൊല്ലു മെത്രയും ദീൎഘമായ്
[8] ദേഹമശേഷം ചുരുങ്ങി ഫണമായാൽ
കൈലാസ ശൈലത്തിൽ പോകേണ മെന്നോർത്തു
നേരെ പറന്നതി മേൽപട്ടുപോകുമ്പോൾ
പ്രാണനകന്നു ശിവങ്കലണഞ്ഞിടും.
അപ്പൊഴുതെ ചിത വീണിടും ഭൂമിയിൽ
ഭസ്മമായ് പോകുമരക്ഷണം കൊണ്ടഹൊ.
വീണനിലമതു നാഗസ്ഥലമെന്നു
ദിവ്യരായുള്ളവർ ചൊല്ലി ഞാൻ കേൾപ്പിതു.
പിന്നെയുമുണ്ടു പരപ്പിതു ചൊല്ലുവാൻ
എന്നാലെളുതല്ലയെന്നിതു ശാരിക
എങ്കിലൊ ചൊല്ലു ശുക തരുണീയിന്നു
പങ്കദന്തന്മാർ കടിച്ച വിഷത്തിനു.
ശങ്കിക്കരുതാതിരിക്കുന്ന തെന്തൊന്നും

[1] വംശങ്ങളിൽ തങ്ങിനാർ [2] കളൊട്ടകം [3] പത്തുനൂറായുസ്സു നിൎണ്ണയം തന്നെയാം തന്നെ [5] ഫണമായാൽ [6] ശ്രീ ശിവശബ്ദങ്ങളന്നേരവും ചൊല്ലും [7] എത്രയുംദീൎഘമാം ദേഹമശേഷവും [8] ചുക്കിച്ചുരുങ്ങി ഫണത്തോടടുത്തുപോം

എന്തുകൊണ്ടാവു കടിയവകാശവും
പിന്നെ മരിപ്പും മരിയാതിരിപ്പതും
പല്ലു കളിത്രയെന്നുള്ളതറിവാനും
വംശവും നാരീ [1] പുരുഷനേതെന്നതും
ഏറും വിഷമേതു ജാതിയെന്നുള്ളതും
പിന്നെയു മിട്ടിക്കിനുള്ളവയെല്ലാമെ
നിന്നോടു ചോദിപ്പു ഞാനറിയായ്കയാൽ
[2] നിന്നിൽ നിനച്ചിവ യൊന്നിടപോവാതെ
എന്നെയറിയിക്കണം മടിക്കാതെ നീ
[3] എന്നാലറിഞ്ഞിതു ചൊല്ലാമതൊക്കവെ
ശങ്കരൻ പാൎവ്വതിയോടറിയിച്ചതും.
മംഗലം നൽകുക നാരായണ ഹരേ
തുംഗജടാ [4] ഭര! കൈവണങ്ങീടുന്നേൻ.
വാരണവീരനുള്ളാനന [5] മാണ്ടൊരു
[6] നാഥനെക്കുമ്പിടുന്നേൻ പിഴ വാരായ്വാൻ.
[7] മാമലമങ്കയും പൂമകൾ താനുമെ
മാനസം തന്നിൽ വാണീടുക സന്തതം.
മൂർഖൻ, പുളകൻ, കരിവഴലവെന്തിരൻ
[8] ശങ്കുപാലൻ പങ്കമേറിയതാകുന്നു.
ദേവാലയത്തിൽ [9] വസിച്ചിരിപ്പോനഥ
മൂർഖനിൽതന്നെ വക പതിനാറതു്
ഒററക്കുടകൻ കുറിഞ്ഞീ ഗളനീലൻ
[10] ശങ്കിലി പൊന്നണി കോശകൻ നിങ്കരൻ
എത്രവികത്ര സഹോദരൻ മംഗലി
കാലകൻ കാമുകൻ ചെമ്മുഖനും ഗജൻ.
ചെങ്കുക്കുടധരൻ ചിററിച്ചിലമുഖൻ
കോടകൻ താനും കളഗ്ഗണനും തഥാ

[1] പുരുഷനുമെന്നതും [2] ഇന്നു നിനച്ചവയൊന്നിട പോകാതെ [3] ഇതയടിമയിൽ അധികമാണു് [4] ധര. [5] മുള്ളൊരു. [6] നാഥനെക്കൂപ്പും പിഴവരായ്പാനഹം. [7] മാമലമങ്കയാളും മക്കൾതാനുമെ. [8] ശംഖപാലൻ. [9] ബന്ധിച്ചിരിപ്പോനഥ [10] ചീഴിലിപൊന്നാനിനീ കോകനിന്തിരൻ.

നല്ലിളൻ പാരിജാതൻ കുടംതംഗനും
നീലമൻ നീലക്കുറിഞ്ഞിയെന്നിങ്ങനെ
പന്തിരണ്ടുണ്ടു കരിവഴലാകിന്ന
ദൃക്ഷണൻ മുണ്ഡകൻ മുത്തിരിമുണ്ഡകൻ
കജന്തകൻ ക്ലുവ്വകൻ ക്ലൂരടിവത്സകൻ
ഗൃദ്ധനാം ക്രുദ്ധനുമെന്നിവരാകുന്നു.
മണ്ഡലിയുണ്ടു് പതിന്നാലതാം രക്ത-
മണ്ഡലിയും പിന്നെ തുണ്ഡഖണ്ഡീവരൻ
ശുക്ലവർമ്മാഹിയും ചൂളകനഷ്ടകൻ
പുഷ്കരൻ മുശ്ശുട്ടിതാനുമഷ്ടാംഗനും
പാർശ്വാംഗനും വെങ്കൂരാൻ ചുരട്ടയും
ഇപ്രകാരം വിഷധാരികാംതൻകുലം.
ഇക്കുലങ്ങൾക്കു മുതൽ നാലു പല്ലുകൾ
പന്തിരണ്ടുണ്ടോരോ ഭാഗത്തു കുൽകളും.
മുപ്പത്തിരണ്ടുണ്ടു പല്ലുമിവക്കെല്ലാം
നാലു പല്ലല്ലൊ വിഷപ്പല്ലതാകുന്നു
മററുള്ള ദന്തമൊഴിച്ചു ചൊല്ലീടുന്നു
കാളീകരാളീയമൻ യമദൂതിയും,
നാലിനുമിങ്ങിനെ പേരെന്നറിഞ്ഞാലും
കണ്ണുതന്നെ ചെവിയാകുന്നു കേൾവിക്കു
സൂൎയ്യവാരമുദയത്തിനു തന്നുടെ
ദ്വാരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു നാഴിക-
പത്തു ചെൽവോളം നടക്കുന്നു മൂർഖനും.
പിന്നെയൊരേടത്തിരിക്കുമത്രെയവൻ
അസ്തമിച്ചേഴര നാഴിക ചെല്ലുമ്പോൾ
സഞ്ചരിച്ചീടുന്നു വക്ഷമില്ലായ്ക്കിലൊ
തിങ്കളാഴ്ചക്കു പുറപ്പെട്ടു പത്തിഹ
നാഴിക മേലിൽ പുളകൻ നടന്നിടും.
വെള്ളിയാഴ്ച നട്ടുച്ചത്തു കഴിയുമ്പോൾ
നാഴികയഞ്ചുമഞ്ചും നടന്നീടുന്നു.
നല്ല കരിവഴലായത്തു കേട്ടാലും
വ്യാഴംമുതൽ പത്തു വേന്തിരനിങ്ങിനെ,

സഞ്ചരിച്ചീടു [1]മിതെന്നു ധരിച്ചാലും
[2] എന്നതിലൊന്നു വിശേഷിച്ചു ചൊല്ലുന്നു.
രാപ്പകൽ വാരങ്ങളെല്ലാം നടക്കുന്നു
കന്നിപ്പാമ്പും പിന്നെ വേന്തിര [3]നെന്നിവ.
ഇക്കുലം മാനുഷരെക്കടിച്ചീടുവാൻ
[4] മൂലമാകായത്തു പാരം വിശക്കുമ്പോൾ
ചാരത്തു കണ്ടാൽ കടിക്കുമെന്നും തഥാ.
പല്ലിനു മിതെ വിഷമേറെയുണ്ടതിൽ
[5] തിങ്ങിനിറയും [6] വിഷവുമന്നേരത്തു്.
നോവും കഴപ്പും [7] തുടങ്ങുന്നു പാരമായ്,
കണ്ടമരം തൂണും കല്ലുകളെങ്കിലും
ജന്തു, മൃഗങ്ങൾ, [8] മനുഷ്യരെന്നാകിലും,
വേദനകൊണ്ടു കടിച്ചൊഴിക്കും വിഷം
പിന്നെയുമെട്ടുനാൾ ചെല്ലുന്ന നേരത്തു്
തിങ്ങിവരും വിഷം [9] പല്ലിന്നരികിലും.
മുന്നമെപ്പോലെ [10] കടിച്ചൊഴിച്ചീടുന്നു.
എന്നതുകൊണ്ടും കടിപ്പാനവകാശം,
തന്നെച്ചവിട്ടിയാലും പിടിച്ചീടിലും
പെററുകിടക്കുന്ന [11] നേരത്തരികത്തു
[12] തെററെന്നു ചെല്ലുകിലും ഗർഭമാകിലും
തന്നിരവിട്ടുപോയന്വേഷിക്കുംനേരം
മുന്നിലമ്മാറു കണ്ടാലും കടിച്ചിടും
[13] തട്ടി വെറുപ്പിച്ചു നൊമ്പലിച്ചീടിനാൽ
മാനസത്തിൽ പകവെച്ചു [14] കടിച്ചിടും
[15] ഇന്നിക്കടിച്ചാല(്)ടയാളമാവതും
ഇത്ര പല്ലേററുവെന്നുള്ളതറിവാനും,

[1] ന്നിതെന്നു. [2] എന്നതിലുണ്ടു്. [3] നിങ്ങനെ. [4] കാരണം പാരമാം ചിന്തിച്ചു കൂടുമ്പോൾ. [5] വീങ്ങി. [6] വിഷമെന്നതുനേരം. [7] തുടങ്ങുമന്നേരത്തു്. [8] മനുഷ്യരെയെങ്കിലും. [9] പല്ലിനാരികിലായ്. [10] കടിച്ചൊഴിക്കും വിഷം. [11] നേരത്തരികിലായ്. [12] ചെല്ലുകിലും ഗർഭമായിക്കിടക്കിലും. [13] ആട്ടി വെരുപ്പിച്ചു നോവിച്ചു വിട്ടീടിൽ [14] കടിയ്ക്കുയും.

[15] ഇവിടം മുതൽ നാലടി—

ഇന്നിക്കടിച്ചാകിലെത്ര പല്ലേററിത
ഞ്ഞെന്നു ജാതിയതിലുണ്ടായി എന്നതും.

എന്നു രണ്ടടിയായി ഗ്രന്ഥാന്തരത്തിൽക്കാണുന്നു.

ഏതു ജാതിയതിലുണ്ടായി എന്നതും
പിന്നെ മരിപ്പും മരിയാതിരിപ്പതും,
[1] ഇന്ന മരുന്നുകൾ എന്നറിവാനുള്ള
യിന്നും പറയുന്നതെന്നാലതങ്ങോളം.
പാർവ്വതീശങ്കരന്മാർ തുണ ചെയ്കെന്നിൽ
ദൂതനാൽ വേണം സകലമറിവതു്.
വന്നതും നിന്നതും വാക്കും സ്വഭാവവും
പിന്നെ പ്രകൃതിയും [2] കാരണകാര്യവും
മേടത്തിലാകിലൊ ശംഖപാലൻ തന്നെ
പിന്നെയിടവത്തിൽ മൂർഖനായ്‌വന്നിടും
[3] വെന്തിരനല്ലോ മിഥുനത്തിലാകില,
കർക്കടകത്തിലെലി, ചേര ചിങ്ങത്തിൽ
കന്നിയിൽ നീർക്കോലി, തൌലിയിൽ മണ്ഡലി,
വൃശ്ചികത്തിൽ തേൾ ധനുവിൽ കരിക്കന്നൻ
പാരാൽ പകയെല്ലൊ മകരത്തി-
ലാവികരാൽ വകായെന്നു കരിവഴലക്കുപേർ.
കുംഭം പുളകനും മീനം വളസമാം
ഇല്ലാ വിഷമെന്നും പ്രാണനില്ലെന്നുമാം,
രണ്ടും [4] തിരിപ്പാൻ ശനമെ തുണയെടൊ
ദൂതൻ വലത്തു ശരമിടത്താകിലോ
തീരാ അവൻ വിഷമെന്നുമുറപ്പിക്കാം.
ദൂതനിടത്തും ശരം വലത്താകിലോ
ഒക്കക്കടിച്ചു വിഷമുണ്ടെളുതല്ല
[5] ദൂതൻ ശരവുമൊരുപുറത്താകിലൊ
ഇല്ല വിഷമെന്നു ചൊല്ലിയയച്ചിടാം,
ദൂതനെയിന്നും പറവാൻ തുടങ്ങുന്നു

1. ഈ മൂന്നടിക്കു്—

ഇന്ന മരുന്നുകളെന്നുമറിവതു
പാർവ്വതീ ശങ്കരന്മാർ തുണ ചെയ്കയിൽ

എന്നു രണ്ടടിയായി ഗ്രന്ഥാന്തരത്തിൽ കാണുന്നു.

[2] കാര്യവും വീര്യവും. [3] ചൊല്ലാം മിഥുനത്തിൽ വേന്തിരനെന്നതു. [4] ധരിപ്പാൻ.
[5] ദൂതനിടത്തും ശരമിടത്താകിലൊ,

അംഗഹീനൻ നഖമേററം വളർന്നവൻ
വസ്ത്രം ചുകപ്പും കറുപ്പുമുടുത്തവൻ
ഈറനുടുത്തവൻ മൂടിപ്പുതച്ചവൻ
എല്ലും ജടയും ധരിച്ചവനെങ്കിലും
ആയുധമൂരിപ്പിടിച്ചവൻ മൂകനും
അന്ധനും കൂനനുമംഗഹീനസ്ത്രീയും
ഏകവിപ്രൻ ക്ഷൌരകൻ രജകഭയം.
ഹീനവംശൻ വസ്ത്രഹീനരും കുക്കുടം
സ്ത്രീപുമാനല്ലാത്തവൻ കുലാടാദിയും
ദൂതരായ് വന്നുവെന്നാലും ശകുനവു-
മാകാമരിപ്പൊന്നിനുള്ളൊന്നിതാകുന്നു.
പൂർവ്വപക്ഷത്തിൽ കടിക്കും പുരുഷനെ
നേരെ വലത്തു, നാരിക്കിടത്തിങ്ങിനെ.
പിന്നെ മറുപുറം കണ്ടുചൊല്ലീടുക,
[1] നല്ലരവങ്ങൾ മററാകിൽ വിഷാദികൾ
ദിക്കുനാലും മൂർഖൻ കോണിലാം മണ്ഡലി.
രണ്ടിനിടയിൽ കരിവഴലാദ്യഢം
[2] പിന്നെയതി.നിട മൂഷികജാതികൾ,
[3] മൂഷികരെന്നാലതിൽ പലതുണ്ടല്ലോ.
അത്ര(ാ) പരപ്പിൽ പറയുന്നതെന്തിനു്
ദൂതൻ വചനത്താലോർക്ക ദന്തങ്ങളും
ആ—മുതൽവാക്കിനൊരു പല്ലറിവിതു്
ഇ —മുതലോതുകിലേററിതു രണ്ടു പൽ
ഉ—മുതലോതുകിൽ ഏററിതു മൂന്നുപൽ
എ—മുതലോതുകിലേററിതു നാലുപൽ !
മുമ്പിലകാരത്തിനു ദീർഘമുണ്ടാകി
ലൊന്നുകൊണ്ടൊന്നു കുറയെ വരച്ചിതു്.
ഇങ്ങിനെ നാലിനും കണ്ടുകൊള്ളേണമെ !
ഒ—മുതലോതുകിലൊട്ടല്ലനേകമാം
ഇങ്ങിനെ കാൺക പല്ലേററതിൽ സംഖ്യകൾ
കാളിക്കുവിൽപോലെ പിന്നെ വളച്ചപോൽ.

[1] നല്ല അരവങ്ങൾ = നല്ല സർപ്പങ്ങൾ. [2] പിന്നെയതിന്നിടയ്ക്കാകുന്നു മൂഷകൻ
[3] ജാതികൾ മൂഷികനെന്നാലനേകമാം.

വട്ടത്തിൽ മുക്കോണുളവായതുയമൻ
വട്ടം തികഞ്ഞതു കഷ്ടാ യമദൂതി
മുൻപിലെ പല്ലു രണ്ടും പണിയില്ലേതും.
പിന്നേതുപററാശ്രമമെന്നതേയുള്ളു.
നാലാമതന്തകൻ തന്നെയതാകുന്നു.
ഗന്ധമിലഞ്ഞിപ്പൂ നല്ലകിൽ, ചന്ദനം
പാലോടുമൊത്തു വരുമീ പരീക്ഷകൾ.
ഇന്നു കടിച്ചതിന്നുള്ളൊരു ലക്ഷണം,
ഒട്ടു നനഞ്ഞും നനയാതിരിക്കിലോ
മീതെ കടന്ന നേരത്തങ്ങു കപ്പുക
പുൺവാവരണ്ടും ചുളിഞ്ഞങ്ങിരിക്കിലോ
ഉണ്ടായ പൈദാഹമേറിക്കടിച്ചിത്
ഉള്ളു കുഴിഞ്ഞു വിരിഞ്ഞു, പുണ്ണാകിലോ.
ചൊല്ലാം ചവിട്ടിക്കടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടതു്.
[1] ദൂരത്തുപൽകളും ചോരയുമെന്നാകിൽ
വൈരം മനസ്സിൽ വെച്ചല്ലോ കടിച്ചതും,
ജ്ഞാനമജ്ഞാനവുമെന്നിവരണ്ടുകൊ-
ണ്ടോരോ നരന്മാർ വികൃതരായീടുന്നു.
അജ്ഞാനികളെക്കടിച്ചനേരംതന്നെ
മോഹിച്ചീടുന്നു വിഷമിവരണ്ടുമായ്,
ജ്ഞാനികൾ ദേഹത്തിലെന്നു വരികിലോ
ആറുമാത്രാനിലനിൽക്കും വിഷംവർണ്ണെ.
ചുട്ടുപുകഞ്ഞു കഴപ്പും കരേറുന്നു.
എല്ലാം ക്രമത്താലടയാളവും ചൊല്ലാം,
ത്വക്കിൽ വിഷം നടക്കുന്ന നേരത്തുമെ-
യ്യൊക്കെ വിയർപ്പും തളർച്ചയുമുണ്ടാകും
ചോരയിൽ പാരം പരവശം കാട്ടിടും,
കാലും വിറക്കും കരവും ചിലനേരം
മാംസത്തിലെ വിഷം കണ്ണു മടപ്പിക്കും,
ദേഹമെല്ലാമെരിയുന്നതെന്നും തഥാ
നാവിനുമുണ്ടു തളർച്ചയതുനേരം
അസ്ഥിയിൽ കണ്ണു കാണാകഴുത്തും വീഴും.

[1] ദൂരത്തു ചോര വരകളും കണ്ടാകിൽ,

മജ്ജയിൽ ബോധം മറക്കും തെളിഞ്ഞീടും
ശുക്ലത്തിൽ മോഹം (വും) മരണവുമെത്തിടും.
വേഗമതിങ്ങിനെയെന്നു കണ്ടീടുക
വട്ടത്തിൽ വിങ്ങിച്ചമപ്പതുമണ്ഡലീ
പുള്ളടിപ്പെട്ട വർണ്ണം പിന്നെ മൂർഖനും,
ദംശം കറുത്ത വർണ്ണംപിന്നെ മഞ്ഞളും
കൂടാതെ കാണാം കരിവഴലക്കതു്.
നന്നായ് വിരിഞ്ഞു ചുളിഞ്ഞതുവേന്തിരൻ
ശംഖപാലൻ വർണ്ണംതന്നെ കാണാകുന്നു.
ശങ്കയായ് തോന്നും കടിച്ചോയിതെന്നതും
ഇന്നിയും പ്രാണനു മേററവിഷവുമായ്.
അന്യഭിതപ്രകാരങ്ങളും ചൊല്ലിടാം
ത്വക്കിൽ വഴി വിഷമെന്നങ്ങിരിക്കിലോ
[1] രക്തത്തിലോടിയൊളിക്കുമജ്ജീവനും
[2] രക്തത്തിലെത്തി വിഷമെന്നിരിക്കിലൊ
മാംസത്തിലോടിയൊളിക്കുമജ്ജീവനും.
മാംസത്തിലെത്തി വിഷമെന്നിരിക്കിലോ
മേദസ്സിലോടിയൊളിക്കുമജ്ജീവനും.
മേദസ്സിലെത്തി വിഷമെന്നിരിക്കിലോ
അസ്ഥിയിലോടിയൊളിക്കുമജ്ജീവനും.
അസ്ഥിയിലെത്തി വിഷമെന്നിരിക്കിലോ
മജ്ജയിലോടിയൊളിക്കുമജ്ജീവനും
മജ്ജയിലെത്തീ വിഷമെന്നിരിക്കിലൊ
ശുക്ലത്തിലോടിയൊളിക്കുമജ്ജീവനും
ശുക്ലത്തിൽ [3] മോഹം മരണവുമെത്തീടും
കർമ്മത്തിനൊത്തവർണ്ണം വരും നിർണ്ണയം.
കർമ്മമല്ലാത വിഷമെന്നിരിക്കിലൊ,
നിർമ്മലപ്രാണൻ അവിടുന്നു മേല്പോട്ടു
ചെമ്മെ നടക്കും വിഷഭയം കൊണ്ടവൻ.
എങ്ങുമൊരേടത്തിരിക്കരുതായ്കയാൽ

[1] ചോരയിലോടി, [2] ചോരയിലെത്തി. [3] മോഹവുമുണ്ടാം മരണവും.

മേല്പോട്ടു പോംവഴി കൂടെ വിഷമതും
ബ്രഹ്മരന്ധ്രത്തിൽ കരേറുമതങ്ങിനെ.
[1] നിർമ്മലമായ് (൧) കരണ്ടക [2] ഭാഷയായ്
ഉണ്ടൊരു പാത്രമതിലൊളിക്കും ജീവൻ
ലാസിമകൊണ്ടു ദശാംശകപാടവും,
എന്നതിൽ മീതേ [3] വിഷവുമമർന്നിട്ടും
അന്നേരമല്ലോ മരണമാകുന്നതു്.
പിന്നെ [4] വിഷവുമുരുകിക്കാണതുനേരം.
ശാരികപ്പൈതലേ ! ചൊൽക [5] നീയിന്നിയും.
എത്രനേരം കൊണ്ടുരുകും വിഷമതു് ?
കാലവിഷമെങ്കിലപ്പോൾ മരിച്ചിടും,
അല്ലായ്കിലഞ്ചു മഞ്ചും മൂന്നുനാൾ നില്ക്കു-
മെന്നതുതന്നെയറിവാനുപായങ്ങൾ,
തന്നെ പലക്കുമറിവാനുരയ്ക്കുന്നേൻ
[6] കൈ വിട്ടിലും പിടിപ്പെട്ടു നിന്നിട്ടിലും
കൺമിഴി നട്ടിതെന്നാലും മരിച്ചിതു
[7] പിന്നെയുമുണ്ടു് പരീക്ഷകൾ വേണ്ടതു്,
പ്രാണഭയമുള്ളവർക്കു വരു [8] മിഹ
[9] പിന്നാലറിവാൻ [10] കരിവളർ ചൂരലും,
നന്നായ് മുറിച്ചടിച്ചീടുക പാണിമേൽ,
ലാഞ്ഛനമില്ല [11] പിണർത്തതെന്നാകിലൊ
കാലപുരിയിലക [12] പ്പെട്ടിതെന്നവൻ,
വാതരോഗിയവ (൧) നെന്നങ്ങിരി [13] ക്കിലൊ
[14] മാംസഭാജി ബഹുകാമിയെന്നാകിലും.
ദേഹത്തിലൊട്ടും തിണർക്കയുമില്ലല്ലോ
എന്നാലറിവാനുപദേശമായതും
നെററിമേൽ നല്ലൊരു വെങ്കല്ലാൽ കീറുക,
[15] നെല്ലിടെ നല്ല മുനകൊണ്ടു മാമിത്
ചോരപൊടിയുമവിടെ [16] യെങ്കിൽ പ്രാണ
നുള്ളിലുണ്ടല്ലായ്കിൽ ഇല്ലെന്നു ചൊല്ലുക.

1 തന്മയമായ. 2 ഭാഷയിൽ. 3 വിഷമമർന്നീടുന്നു. 4 വിഷമുരുകിത്താഴുമന്നേരം. 5 യിനിയും നീ. 6 കൈവിരൽ വിട്ടു നിവർന്നിരിക്കിലും. 7 ഇനിയടി അധികം. 8 മിതു. 9 എന്നാലറിവാൻ. 10 കറി. 11 അതിന്നകത്തെങ്കിലൊ. 12 അകപ്പെട്ടിതെന്നറി. 13 എന്നങ്ങിരിക്കിലും. 14 പാരംബഹുഭോജി. 15 നെല്ലിന്റെ. 16 യാകിൽ.

പിത്തപ്രകൃതിയാം ദേഹ [1] മെന്നാകിലൊ
[2] ഒട്ടുംവരാ ചോര (൧) [3] അന്നിലാതന്നിലൊ;
[4] ഇന്നു പരീക്ഷകൾ കണ്ണുകൾ രണ്ടിലും
നമ്മിഴി തന്നിൽ തിരുനീറിടുകയും
പററിപ്പിടിച്ചു തിരു നീറതാകിലൊ
മുററും വിടില്ലവ (൧) നായുസ്സതെന്നതും
ശ്ലേഷ്മരോഗിക്കു [5] വക്രു തിരുനീറുതാൻ.
വല്ലാതുലന്നുപോമെന്നാലുപദേശം
കക്ഷവും ചെന്നിനിറുക (൧) ചെവിക്കീഴും
ഭസ്മം [6] തടവുക പല്ലു കണ്ടീടുമേ.
ക്ഷുത്താത്തകൻ മദ്യപാനി ത്രിദോഷകൻ
ശക്തിമാനെങ്കിലും ദന്തങ്ങൾ കാൺകയി-
ല്ലെങ്കിൽ പരീക്ഷകൾ വെള്ളത്തിലാക്കുക
ദുഷ്ടകൻ തന്നെയങ്ങപ്പോൾ കുമളകൾ
[7] നാഡിപാത്രെ വിഷം തങ്ങിനാലും വരും
[8] നല്ല പരീക്ഷയ്ക്കതിന്നുര ചെയ്യുന്നു
വെള്ളത്തിലിട്ടരനാഴിക (൧) ചെല്ലുമ്പോൾ
[9] മെല്ലെയൊരു പോളവന്നീടും പിന്നെയും.
[10] ഒട്ടുനേരം കണ്ടുവന്നിടുമെന്നതു്.
[11] തന്നെ പരീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന നേരത്തു
[12] ഒന്നുപോയിപിന്നെയും വന്നീടുമിങ്ങിനെ,
[13] കണ്ടാൽ വിരഞ്ഞെടുത്തീടുക വൈകാതെ
[14] പിന്നെപ്പരിചൊടുചെയ്യും ചികിത്സകൾ,
[15] ഇന്നതു ചൊല്ലാൻ തുടങ്ങുന്ന ഭാഷയായ്.
നിന്ദിച്ചിടായ്കിന്നുപദേശമിങ്ങിനെ
ഭാഷയിൽ പാട്ടായിച്ചൊല്ലിയെന്നിങ്ങനെ.
കായം [16] വയമ്പു മുളകുള്ളി തിപ്പലി
[17] കാരങ്ങൾ നാലും കുഴിയാന മുട്ടയും

1 മെന്നാൽ പുന. 2 രൊട്ടും. 3 അന്നിലംതന്നിലും. 4 എന്നാലറിയുവാൻ കണ്മിഴി രണ്ടിലും. 5 വരും. 6 തലോടുക. 7 നാഡീപഥെ വെള്ളംതങ്ങിനാലും വരും. 8 നല്ല പരീക്ഷയതിന്നുരചെയ്യാം. 9 മേലെയൊരിക്കൽ കുമിളവന്നീടുമെ. 10 പിന്നെയുമൊട്ടുനേരം കൊണ്ടുവന്നിടും. 11 ഒന്നുതന്നെ പരീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 നേരത്തുമൊന്നുപോം പിന്നെയും കണ്ടിടും. 13 ഇങ്ങനെ കണ്ടാൽ വിരഞ്ഞെടുത്തീടുക. 14 വേണ്ടതു പിന്നെപ്പരിചൊടു ചെയ്യുക. 15 വേണ്ടും ചികിത്സകൾ ചൊൽവാൻ തുടങ്ങുന്നേൻ. 16 വയമ്പുള്ളി തിപ്പലി കാരങ്ങൾ. 17 നാലു കുഴിയാന മുട്ടയും കൊട്ടവും.

[1] കൊട്ടം കരാമ്പു അകിൽ കറ ഏലവും
കണ്ടിവെണ്ണ അരിയാറുമമുക്കുരം.
തുമ്പയെരിക്കില കള്ളിയല (൧) യിവ
ചൊല്ലുള്ള കൽക്കണ്ടി [2] വെള്ളയാൽ നൊച്ചിയും.
ശംഖു പുഷ്പത്തിലയും തുളസി [3] ളളം
കിംശുക മാതള നാരക [4] മെന്നിവ,
[5] സാരമായുള്ളിയച്ചാററി (൭) ലരച്ചിട്ടു
[6] നാരിപയസ്സിൽ ചെലുത്തുകനസ്യവും.
[7] എന്നമതി വിരുത്തു (൭) ളള (൧) മരുന്നുകൾ
കുപ്പമെനി കറുകക്കിഴങ്ങുള്ളിയും.
ജാതിക്ക ജാതിപത്രി മലയിഞ്ചിയും
നാകക്കുരുന്നും ഞെരിഞ്ഞിയോട [8] ണ്ഡജം,
ചുക്കും കടലാടിവേരും [9] കുരുമ്പയും
ഒക്കെയരച്ചു ഗുളികയായ് വെച്ചിട്ടു
[10] കറുള്ളിപ്പാലുപ്പുനീരുംകൂടി നസ്യവും
[11] തീരും വിഷമിതുകൊണ്ടെന്നു നിർണ്ണയം.
ഇന്തുപ്പുകർപ്പൂര മദ്രവും കുങ്കുമം
പൊന്നരിതം മനായോലച [12] വില്ലിയാം.
തേനിലരച്ചു ഗുളികയായ് [13] വെച്ചതു്.
തുമ്പയിലച്ചാററിൽ നസ്യവും ചെയ്യുക
ജീവനുണർന്നു [14] കാണുമതുനേരത്തു
സാരമായുള്ള് [15] മരുന്നിവയെല്ലാമെ
[16] സാരമതിലും വിശേഷിച്ചു ചൊല്ലുന്നു-
ഇഞ്ചിനീരിൽ നകുലിക്കിഴങ്ങാദരാൽ
നേരെയരച്ചങ്ങു നസ്യവും ചെയ്യുക
[17] ജീവനിൽ ബന്ധു, അഗ്നിക്കു, വായുപോ-
[18] ലേതു വിഷവുമിറങ്ങുമരക്ഷണാൽ

[1] ഗ്രാമ്പൂവകിലും കറുകയു മേലവും [2] വെള്ളയാംനൊച്ചിയും. [3] തുളസിയില. [4] മെന്നുള്ള. [5] സാരമായുള്ളൊരു ചാററിലരച്ചുടൻ. [6] നാരീപാലിൽ ചെലുത്തീടുക നസ്യവു. [7] ഇന്നമതി വിരുതുള്ളതു് കേട്ടാലും. [7] അണ്ഡവും. [8] കരുവിയും. [10] നാരിപാലിൽ ചെലുത്തീടുക നസ്യവും. [11] ഈ വരി അധികം [12] ചാലിയം. [13] യാക്കീട്ടതു്. [14] കാണാം. [15] മരുന്നിതു ചൊല്ലാമെ. [16] സാരമെന്നാലും. [17] കേവലം ജീവനതീബന്ധു വഹ്നിക്കു. [18] വായുപോലെ വിഷം നീങ്ങുമരക്ഷണാൽ.

[1] കണ്ണമെഴുതുകവേണ മിതുതന്നെ
ബ്രഹ്മനത്രെയതു നിർണ്ണയം ദേഹിനാം
നാവിയും ചൂതവും നല്ലരിതാലവും
ഇന്തുപ്പ് കെട്ടുപ്പു പിന്നെ [2] മുളകതും.
ഒന്നോത്തു തങ്ങളിൽ ചേർത്തു ഗോമൂത്രത്തിൽ
നന്നായരച്ചു ഗുളികയാക്കീടുക.
പാരം മുറുകിയാൽ നേർമുളകിൻമണി
പോലെയുരുട്ടി നിഴലിലുണ [3] ക്കുക.
[13] യാവനു നൽവിഷപ്പെട്ടതെന്നാകിലൊ
ജീരക (൦) വെള്ളത്തിലാ [4] ക്കി കൊടുപ്പതും
ഏതു വിഷവു [5] മിറങ്ങുമരക്ഷണാൽ
ഏറെപ്പരീക്ഷിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതിക്രിയാ,
ഇല്ലാവിഷമെന്നിരിക്കി [6] ലിവൻതന്നെ
കൊല്ലുംഗുളികയ [7] തെന്നതു നിശ്ചയം.
മാതളം മാഞ്ചികപ്പൂരവും [8] ഗന്ധവും
പൂതക്ക [9] രിളു [10] മടിപ്പുരൽ [11] കുപ്പയും
തേനിലരച്ചു നിഴലിലുണ [12] ക്കുക,
പിന്നെപ്പകർന്നു വെള്ളത്തിൽ [13] കൊടുത്തിട്ടു
പാരം വിഷമുള്ളതെല്ലാമൊഴിഞ്ഞിടും.
നാകാമണി വേരു നാരകത്തിൻ കുരു
പുള്ളടിവേരുംപഴ മിളകുംകണ
[14] വെള്ളരിതന്നിലനീററിലരച്ചിട്ടു
നന്നായ് നിഴലിലുണക്കി ഗുളികയും,
ഉള്ളിനീർ തന്നിൽ കൊടുക്കവിഷഹരം
തക്കോലപ്പുട്ടൽ കറുത്ത മോർ [15] വെള്ളിയും
ചുക്കും കരിം പച്ചനായകം നാഗ്ഗണം
നല്ലരിതാരം കടുക്കവെയമ്പിവ
കണ്ടിവെണ്ണ (൧) കരിപ്പു മരനാൽവിധം

[1] കണ്ണിലെഴുതുകവേണമതുതന്നെ. [2] മുകകുമായ്. [3] ക്കിയാൽ. [4] വന്നാകിലും വിഷപ്പെട്ടിതെന്നാകിലൊ. [5] ലാശു കൊടുപ്പിതു്. [6] വും ഹരമിതുകൊണ്ടല്ലൊ [7] ലവൻയാകുന്നതു്. [8] ഗന്ധകം. [9] കരളും. [10] ചടിപ്പുരൽ. [11] കപ്പിയും. [12] ക്കിയാൽ. [13] കൊടുപ്പിതു്. [14] വെള്ളെരിക്കിന്നില. [15] വള്ളിയും.

ഒററക്കടമ്പുളളി കായം വയമ്പുമ-
അക്കിക്കറുക ജാതിക്ക സുഭദ്രയും
ഉഗ്രഗന്ധി, ജീരകം ശതകുപ്പയും
കൊട്ടമതിമധുരം കറളേകവും
പുളികാളങ്ങൾ നാലുമരിയാറു
മിന്തുപ്പും ചീനമുളകുമിടവകം
ജീവകം ശാരിബാപാടയമരിവേർ
ഈശ്വര മൂലി വെളുത്ത കുന്നിക്കുളള
വേരുംപനവേരു നല്ലരയാൽതൊലി
കളളിവേർ മുപ്പുളി നീലക്കുറുഞ്ഞിവേർ
[1] നാരകത്തിന്നരി ശംഖുപുഷ്പത്തില
[2] നീലക്കുറിഞ്ഞിമുരിക്കും തളിരിലാ
ചെഞ്ചീരവിത്തും [3] വിരിഞ്ഞകാട്ടുളളിയും
[4] നാരക (ാ) മരത്തൊലി നല്ലരയാൽതൊലി.
[5] ട്ടാമരങ്ങായിഞ്ചിപ്പുല്ലുടെ കിഴങ്ങു
അപ്പയരി തുളസീദളം മുല്ലവേർ
എന്നിവ (ാ) യെല്ലാ [6] മൊരുമിച്ചു കാടിയിൽ
കളളിയില (ാ) യതുമുത്തമമൊക്കയും
കപ്പൻ ചെറിയതു മോരിലയൊക്കവെ
നന്നായ് പിഴിഞ്ഞു കലർന്നതിലാദരാൽ
നേരെയരച്ചൊരുമിച്ചു വരാഹത്തിൻ
കററുതളിക്കകത്തുളള നീർ പോകാതെ
[7] തന്നിലിട്ടങ്ങകൽ കെട്ടിപ്പുകയത്തു
[8] തൂക്കുക (ാ) നാല്പത്തുനാൾ കഴിവോളവും
പിന്നെയെടുത്തതിന്നുളളിലതൊക്കവെ
കുപ്പമേനിച്ചാററിലമ്പോടരച്ചിട്ടു
കളളിപ്പാൽ കൂട്ടിക്കുഴച്ചു വെച്ചീടുക.
പിറെറദിവസമെടുത്തു പാഷാണവും
നാവിയും കൂട്ടിയരച്ചുടൻമഞ്ചാടി-
മാത്രയുരുട്ടി ഗുളിക നിഴലത്തിൽ

[1] മരതളത്തിന്നരി. [2] ഇതു അധികം [3] പിരിഞ്ഞു. [4] ഇതു അധികം [5] ഈ അടിക്കു പകരം നാഗമപ്പുല്ലുടെയക്കിഴങ്ങു എന്നു മാത്രം കാണുന്നു. [6] മെയ്യൊപ്പിച്ചു. [7] നിന്നാലിതിങ്ങനെ കെട്ടിപ്പുകയത്തു്. [8] നാല്പത്തുനാൾ കഴിവോളവും തൂക്കുക.

ചാലെയുണക്കി വെച്ചീടുക (ാ) സൂക്ഷിച്ചു.
പിന്നെ വിഷഭയംകൊണ്ടു വന്നീടിനാൽ
നാരിതൻ [1] പാലിലരച്ചു നസ്യംചെയ്ക.
നാലുവക വിഷമണ്ഡലിതൻ വിഷം,
പേനാകുളിർമാസത്തിലെലി വിഷം
പേക്കുറുക്കൻ നല്ല നാരായ മൂർഖനും
എന്നിവയൊക്കെ കടിച്ചവിഷമെല്ലാം.
തീരുംനിഖില വിഷം പിന്നെയുളളതും
ഇപ്രകാരം ശ്രമിച്ചീടുന്നവെന്നോളം
എത്രയും ദിവ്യരായില്ല ശാന്താത്മാക്കൾ
മാററാരുമെന്നതു കേൾക്കയി [2] ന്നേവരും,
കീർത്തിയുമുണ്ടാം ജയവുമുണ്ടായ്വരും
നോക്കിനാൽ കൌതുകം തന്നെയും തോന്നിടും
ആശ്ചര്യനും ബഹുപ്രീതനായ്വന്നിടും
ഈററപ്ഫണിയുമടുത്തുവരായല്ലൊ
കയ്യിലിരുന്ന ഗുളികതൻ വൈഭവാൽ
ഇപ്രകാരം മലമങ്കയോടംഗജ
നിഗ്രഹം ചെയ്യുനാഥനരുൾ ചെയ്തിതു
അപ്രകാരം ഞാനിവിടയും ചൊല്ലിനേൻ
മല്ലാരിതൻ കരമെന്ന ഗുളികയി-
നുല്ലാസമായിട്ടു ഞാനുരചെയ്വതും
നല്ലവണ്ണം ഗോപ്യമായിരിക്കേണമെ
ചൊല്ലാൻ ശംഖുചുട്ടുളള ശതംകുറ-
ഞ്ഞൊന്നെടുത്തിട്ടതിൽ നാൻമടങ്ങുത്തമായ്
നന്നായ്ത്തിരുമ്മിയൊരുമിച്ചുതാരക
വെളളത്തിലാശു കലക്കി നസ്യം ചെയ്ക.
അപ്പോഴെ ജീവനകത്തൊളിച്ചെങ്കില
രക്ഷണം തന്നെയുണർന്നിരുന്നീടുമെ
സിദ്ധമറിയേണമിച്ചൊന്നൊരൌഷധം
ഒപ്പം കലർന്നു മൂക്കിൽ പകർന്നീടുക
കാടിനീരിൽ താൻ കരിക്കിൻ വെളളത്തിലും
ചേരും വിഷമതുനേരമിതിങ്ങനെ

[1] പാലിൽ കലക്കി. [2] യെല്ലാരുമെ.

ശങ്കരമൂലിസമൂലമരച്ചിട്ടു
പാലിൽ ഗുളികയുരുട്ടി നിഴലതിൽ
[1] പാരിച്ചൊരു വിഷമെന്നങ്ങിരിക്കിലൊ
[2] മോരിൽ ചെലുത്തുക നസ്യമധികമായ്
കുങ്കുമംകൂട്ടിയരച്ചു മുലപ്പാലിൽ
നസ്യവും തുമ്പക്കുടംചവെണ്ണീററിലും
ഇച്ചൊന്ന പച്ചമരുന്നിവയൊക്കെയും
മുമ്പെ ഗുളികയാക്കീട്ടുവെച്ചാലുമാം.
പച്ചിലതന്നെ പിഴിഞ്ഞു നസ്യംഗുരു
സിദ്ധമീവിദ്യയമൂല്യമത്രെതുലോം
[3] സത്യമതെന്നുറച്ചീടുക ചിത്തത്തിൽ
നിന്ദിച്ചിടാതെ ഗുരുവചനത്തിനെ
കണ്ടാൽ ഇതെന്തുമരുന്നെന്നുതോന്നാതെ
ജീവനതീവ ബന്ധുരായതിന്നാകുന്നു.
[4] മുററും പലതുണ്ടു പിന്നെയുമെത്രയും
അററമില്ലാത്തവയെന്തിനു ചൊല്ലുന്നു
കണ്ണിലെഴുത്തും മരുന്നുകളായതു
പച്ചില തുമ്പയും കുന്നിവേർ കർപ്പൂരം
[5] കയ്യുന്നി കുപ്പമേനി കുടകപ്പുല്ലും
നേരെയരച്ചെലുമച്ചംപഴംചാററിൽ
കണ്ണിലെഴുതുക നന്നെന്നു നിർണ്ണയം.
കാട്ടുമുളകു മുക്കുരം രാമച്ചം
കണ്ടിവെണ്ണ മുലപ്പാലിലരച്ചഥ
[6] നിലിയുമ്മത്താം പിഴിഞ്ഞവെള്ളംതന്നിൽ
ഓമലേ ! [7] സൂക്ഷിക്കുമപ്പോലെവെച്ചതു്.
[8] കേവലം നന്നായടച്ചുനാലാറുനാൾ
ചെന്നാലെടുത്തു ഗുളികയാക്കിക്കൊണ്ടു

---

[1] പാരിച്ചതു്. [2] മോരിൽ പുളിംകാടിയിൽതന്നെ നസ്യവും. [3] ഈയടി അധികം [4] ഇന്നും പലതുണ്ടു ചൊല്ലുന്നു പിന്നെയും.

[5] "കുപ്പമേനി ചെറുനാരകത്തിന്നില
തേനിലരച്ചു ഗുളികയാക്കീടുക.
വേക്കരിമ്പിൻ ചാററിൽ കണ്ണെഴുതീടുക
തോററാമസൂവിനെയെന്നതു നിർണ്ണയം"
എന്നിങ്ങനെ പാഠാന്തരം കാണുന്നുണ്ടു്.

[6] ഇതു് അധികം [7] സൂക്ഷിക്കുംപോലതു മച്ചകെ. [8] നന്നായടച്ചുവെച്ചിട്ടുനാലാറുനാൾ.

ആമയോട്ടിൽവെച്ചുണക്കിനിഴലത്തു
പ്രാണനില്ലാതപോലെ കിടക്കുംവിധൌ
നാരിതൻ പാലി[1]ലരച്ചു നസ്യംചെയ്യവം
പാരംകലന്റ തലയകത്താകവെ
നീളെനടക്കുന്നനേരമുണർച്ചയും
കാണാമതല്ലോ ഝടുതി പരമാർത്ഥം
സിദ്ധൌഷധങ്ങളിന്നും പറഞ്ഞിടുവാൻ
സിദ്ധമല്ലായ്കയില്ലിന്നവ വിട്ടഹോ.
അർദ്ധനാരീശ്വരനെന്ന ഗുളികയു |
ണ്ടെത്രയും ശക്തിയോടെന്നതറിഞ്ഞു ഞാൻ
സിദ്ധിക്കുമല്ലോ വിഷം പ്രാണനേറുകിൽ
അബ്ധിക്കുമിതെ യരവിന്ദമെന്നപോൽ
പാരം പരസ്യമായത്തന്നെയിരിക്കണം
പാരിൽ പരസ്യമാക്കീടരുതൊട്ടുമെ
സാരന്മാക്കെയിതിൽ പ്രാബല്യമോക്കാവൂ
ആവൽപിടിച്ചു പാടിട്ടുഘോഷിക്കൊലാ.
ഗ്രന്ഥം ശിവശക്തിയായതു നിർണ്ണയം
മൂഢരല്ലോ കലിവാഴുകയാലിഹ.
[2] പച്ചിലപ്പാമ്പിനെ ക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടഥ
നാവും [3] മുഖവും മുതുകുമൊരുപോലെ
പാതികണ്ടന്ന്യോന്യമെന്നപോൽ കീറുക
പിന്നെ വെയിലത്തുണക്കുക രണ്ടായി
ജന്തുഹിംസക്കതിദോഷമെന്നുള്ളൊരു
ചിന്ത കളക ശിവരോമമായതു്
എന്നതിൽപാരം പറഞ്ഞിടേണ്ടിന്നടോ
ഇന്നതു രണ്ടുമെ രണ്ടായ് പൊടിച്ചിട്ടു

---

[1] കലക്കി. [2] ഈ പ്രയോഗം ഗരുഡ തന്ത്രത്തിലും കാണുന്നു.

ഹരിതോരഗമാദായ വാമഭാഗകൃതാ വാമെ
തദപ്പു:സമരേഖയാ നയനെ സവ്യ ഭാഗജാ:
ആച്ഛിദ്യമദ്ധ്യ ഭാഗാഭ്യാം സവ്യെചദോണപുഷ്പൂണാം
പ്രഥക്ദപാഭ്യാം തു ക്ഷേദ്ധയാ രസേന പരിമർദ്ദിതാ:
സഹതസേപിഷ്ടാഭ്യാം നിദ്ധ്രേഷ്ഷ: കാഷ്ഠതുല്ലോപി
സപ്താഹം തിലസമ്മിതാ : സദ്യ:ചേഷ്ടാമവാപ്നുയാൽ
വിദദ്ധ്യാൽ ഗുളികാസ്താസ്താ: സിദ്ധയാമള സംജ്ഞാസ്താ
ഛായാശുഷ്കാ:പ്രയോജയേൽ ഗാരുഡെ തന്ത്രഈരിതാ:

[3] നഖവും.

കീരിക്കിഴങ്ങു മൊരുപോലെ ചേർത്തുതാൻ
നീരിലരച്ചുണക്കീടുക വേണ്ടതു്.
കർപ്പൂരലേശവും ചേർത്തുണക്കീടുക
പിന്നെ ഇടവും വലവുമറിഞ്ഞിട്ടു
നല്ലൊരു പാത്രത്തിൽ വെച്ചുകൊണ്ടീടുക
ചങ്കിന്നകത്തൊളിച്ചീടുന്നിതു ജീവ
നെന്നങ്ങു സൂക്ഷ്മമായ് കണ്ടറിഞ്ഞാകിലോ
ദക്ഷിണ ദേഹ ഗുളികയെടുത്തിട്ടു
ദക്ഷിണനാസയിൽ നസ്യവുംചെയ്യുക
ആഭാഗമുള്ള [2] വിഷവുമൊഴിഞ്ഞിട്ടു
[3] അക്ഷിയുമപ്പുറം തന്നെതുറന്നിടും
ദക്ഷിണശ്വാസം കരം കാലുമപ്പൊഴെ
[4] ശിക്ഷയായ്‌വന്നിടും മുന്നേതുപോലവെ
അന്യദേഹംകൊണ്ടു തീർത്തഗുളികയും
അന്യമാം നാസയിൽ നസ്യവുംചെയ്യുക.
[5] അന്യവിഷവുമിറങ്ങുമന്നേരത്തു്
[6] സത്യം സുസിദ്ധമീയൌഷധ വൈഭവം
കീരിക്കിഴങ്ങരച്ചിട്ടു നെറുകയിൽ
പുൺ വായിലും തേയ്ക്കുകെന്നാൽ വിഷഹരം.
ഭക്തിവിശ്വാസമനേകംപ്രകാരത്തിൽ
ഒത്തുകൂടി മനസ്സോടു ചിന്തിച്ചിട്ടു
നിശ്ചയമായി മഹാമരുന്നെന്നുള്ള
ഭക്തിയുമുള്ളിൽ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളേണമെ
[7] മോഹിച്ചുതന്നെ കിടക്കുന്ന നേരത്തു
ഉള്ളി മുളകൊടു നാവിപാഷാണവും
ചുക്കും പെരുങ്കുരുമ്പകരംവേഗവും
കീരിക്കിഴങ്ങും വയമ്പുമമുക്കുരം
നീരിലരച്ചിട്ടു നസ്യമോർത്താലിതു്.
കേവലം സർവ്വ വിഷഹരമൌഷധം
ഉപ്പിതനയൻതുണിയിൽ തെരുത്തിട്ടു

[1] വിഷമങ്ങൊഴിഞ്ഞിടും. [2] അക്ഷിമറുപ്പുറം. [3] ശിക്ഷവന്നീടുമെ മുന്നമെപ്പോലവെ.
[4] അപ്പൊഴുതാ ഭാഗവും വിഷം നീങ്ങീടും. [5] ഈ വരി അധികമാണു്. [7] ഈ വലയാങ്കിതമായ ഭാഗം ലൈബ്രറി പ്രതിയിൽ അബദ്ധഭൂയിഷ്ഠവും അർത്ഥശൂന്യവുമായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഗ്രന്ഥാന്തരത്തിൽ നിന്നുതന്നെ എടുത്തുചേർത്താണു്.

പുൺവായിൽകാട്ടിപ്പുകയ്ക്ക വിഷഹരം
നാസയിൽ കണ്ണത്തിലും പുകയ്ക്കുക.
പിന്നെയും മൂന്നരനാഴിക ധൂപിക്ക
അന്നേരമീശ്വരനാണ എഴുന്നേല്ക്കും
ഗോരസം ചോറു മൊരുമിച്ചുനൽകുക
പൂ നാഴികൊണ്ടുചന്നരച്ചു ഗുളികയായ്
തന്നെയുണക്കി നിഴലത്തുകാടിയിൽ
തന്നെയെല്ലാ വിഷത്തിന്നുമേൽനൽകിടാം
മുമ്പിനാൽവേണ്ടുന്നതെന്തെന്നു ചൊല്ലിടാം
ഈശ്വരമൂലിയരച്ചു കൊടുക്കകോ
ടാശാരിവേരെങ്കിലായതും കൊണ്ടിടാം
തിന്നാൽ മധുരിച്ചിരിപ്പു മഹാവിഷം
പിന്നെ മധുരം ചവർപ്പായിരിക്കിലോ
കണ്ടാലതും വിഷമുള്ള സർപ്പങ്ങളു്.
പിന്നെപ്രയോഗം ചുരുക്കത്തിലുള്ളതു്
ആകാശചൂർണ്ണം മുളകുപൊടി രണ്ടും
കുറുക്കിടാച്ചാണക മിവമൂന്നുമായ്
മൂന്നുമൊരുപോലുരുട്ടി നെയ്യുംകൂട്ടി
ഒന്നിച്ചുപിന്നെ മൂന്നാക്കിപ്പകുത്തതു്
ഒന്നെക്കൊടുത്തിട്ടു പിന്നെയും നൽകുക
ഛർദ്ദിച്ചുപോകാതിരുന്നുവെന്നാകിലോ
ഇച്ചൊന്ന നല്ല ഗുളികകൊടുത്തിട്ടു
നൽകിയപോലെ ഗുളികയും ഛർദ്ദിച്ചു
പിന്നെ കറുത്തനീരും വരുമെന്നതു
കണ്ടാൽ മരിച്ചീടുമെന്നു ചൊല്ലീടുക
പിന്നെ മരുന്നു ചെയ്യേണ്ടാ ശിവശിവ
അന്നയമപുരി പൂകുമത്രെ യവൻ
മൂടിക്കിടന്നു വിഷമെങ്കിലായവൻ.
നാസിക കണ്ടറിഞ്ഞങ്ങു പരീക്ഷകൾ
വട്ടം തികഞ്ഞു വളർന്നു പുറംതിങ്ങി
ക്കാണാകും നാസിക പ്രാണനില്ലായ്ക്കിലോ
അല്ലായ്കിൽ ചൊന്ന ഗുളിക നസ്യംചെയ്ക.

എത്രയും വിസ്മയംപൂണ്ടു മലമങ്ക
തൽകാന്ത നേറിയ സന്തോഷമുണ്ടായി
മുമ്പിലേതിൽപരം വാണാരിരുവരും.
പല വചനമിന്നിയും ചൊല്ലിവൈകാതെടോ
പറകമടിയാതെ നിന്നിടർ കളവതിന്നു ഞാൻ
പാലും പഴവും മധുവോടു ശക്കര
പല കനികൾ പായസം നൽകുവൻ മോദമായ്
അവയെ യനുഭുക്തയായിട്ടു ചൊൽകാശു നീ
തെളിമയോടു ശേഷം വിഷഭഞ്ജനങ്ങളെ
പരമിനിയെനിക്കു മററില്ല കൌതൂഹലം
ബാലക്കിളി പൈതലാളെ ! പറകനീ
അതു പൊഴുതു വിരവിനോടു ചൊല്ലിനാൾ ശാരിക
കരളിലതി കുതുകമൊടു നാരായണനെയും
ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു സന്തുഷ്ടയായവൾ
ഗുളിക പലവിധവു മിഹയിന്നു ഞാൻ ചൊല്ലിനേൻ
പോരുമതെല്ലാ വിഷഭയത്തിന്നിനി
പറവനഹ മിനിയുമിഹ വിഷകുലവിശേഷങ്ങൾ
പുക്കകം തന്നിൽ വിളയാടിടും വിധം.
മനസ്സിലുടനറിവുടയ മതിമതാം വിദ്യയും
അന്നിലം തന്നിലടയാള മെന്നതും
അതിനറുതി മഹിത ഗുണമായ മന്ത്രങ്ങളും
സുകൃതമദ മിളകിജയ മുടയസുധയൌഷധം
കേട്ടുകൊണ്ടാലുമുപേക്ഷകൂടാത്തവ.
തനുവിനിഹ സപദിവരുമറുതി ഭയമെന്നതും
ദാഹം വളന്നു വിയപ്പുത്തു മൂർഖനാം
അതിനുകടു മദനളിന മുഷ്ടയു മതുലക്കരം
കലരുമൊരു പയകരണിയതിൽ വിരവിനോടഹോ
തീരും വിഷമതുകൊണ്ടു സർവ്വാംഗവും
ഇനിയുമൊരു ചതികലകൾ ചമയദള മിഞ്ചിനീർ
തന്നിൽ കുടിക്കയാമിതും കൂടെയെങ്കിലും
നകുലമരിനീർപാലു മിളയകടിമണ്ഡലം
തെരുതെരെ യരച്ചുതേച്ചീട ഖിലാംഗവും.

നഹിഗരള മതുമിഹ സരോജമൂലങ്ങളെ
ജീരക നീരിൽമർദ്ദിച്ചു നൽകീടുക
പുളിമധുര മൂലമുമ്മത്തു കൃഷ്ണാഞ്ജനം
പരിചിനൊടരച്ചു തേച്ചീടുകസാദരം.
മിഴിയിൽ വരുമൊരു ജലവുമുടൻ ചുടുകയും വിറ
നീരും പതയുമൊടാവിയും വന്നിടും
നാസിക തന്നിൽ നീരോടിവരുന്നതും
ദീനംപറഞ്ഞു കരകയും കമ്മെ-
ന്നാവലാതിപ്പെട്ടുചൊൽകയും വീക്കയും
ഭ്രാന്തിരനാകുന്നതിന്നു മരുന്നുകൾ
അതിൻ നിലനാരകം കരുവികടലാടിയും
തുളസിഞെരളിഞ്ഞിനീരിൽ കുടിച്ചീടുക.
പഴയ മുളകിന്നുപ്പു തൊണ്ടിവേർ പുന്നവേർ
മുളകരിയിലും ചുളളിപാലക്കുരുന്നക്കവും
പരുകുക പഴം കുമ്പളങ്ങ നീരിൽതഥാ
മുരവൈരിയുമെള്ളുമൊപ്പം കടലാടി
നീററിൽ കുടിക്കവിഷഹരം നിശ്ചയം
ലേപനം ചന്ദനം കരിങ്കുറുഞ്ഞി
ചെമ്പവള്ളിക്കിഴങ്ങും കരിമുത്തിളും
തണ്ഡുല നീററിലരച്ചു തേച്ചീടുക
മുമ്പെ ഗുളികയായ് വെച്ചാലുമാമിതു്.
ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലു കേട്ടദ്രിജ പിന്നെയും
ശങ്കരനോടു ചോദിച്ചു നയത്തോടെ
പാരം പരപ്പിതു ചൊല്ലിയതെല്ലാമെ
സാരമത്രെയിതു നിർണ്ണയമൌഷധം
എങ്കിലുമൊന്നു കേട്ടീടുവാനെന്നുളളിൽ
പാരം കൊതിയുണ്ടു ഗംഗാധര ! (ഹര !)
(അല്പമാകെന്നു ?) മനല്പഫലങ്ങളു
മല്പ മന്ത്രങ്ങളും നല്പഫലമിവ
ഇപ്പൊഴുതെന്നോടരുൾ ചെയ്കയെന്നപ്പോൾ
മുപ്പുരവൈരി ചൊല്ലിടിനാ നാദരാൽ
(എങ്കടൽ വന്നിതു കുക്കുടപുഷ്പപ്പു
മങ്കോലവും പാലിലാക്കിക്കൊടുക്കുക.)

തുളസിവനിത ചുടൽ മണിനയനലേപനം
സൎവ്വാംഗമൊക്കവെ ചന്ദനം പാറയും
ചരിക ശിവമൂലിപശുതാളിതു കാരസ്കരം
കാടീലരച്ചു തേച്ചീടുക സാദരം.
ചുക്കും മുളകു മതിവിടയമൊപ്പമായ്
കായാവിലയും വയമ്പുമിന്തുപ്പുമായ്

* * * * *

പഴയ തിളനീരിൽ കൊടുക്കവെന്നീരുമാം
മലയിളകിമ്മലയമുകി കന്നിവേരിഞ്ചിവേർ.
വെന്നീരിലാശു കൊടുക്കവിഷം തീരും.
. . . . . . ദളരസത്തിൽ കുടിക്കുക
ഉടനുടനെ മറവിവരു മുടയവരെയൊക്കയും
മൂത്രവും വീഴമറിഞ്ഞു കൂടാതഹോ
ഉദര . . . . ഉതിവളരെ ദാഹവും.

* * * * *

(പുളകനിതു തദനുശൈലംച ഗോരോചനം
കരംവികവു മനിലദള മുകുളകരിലാഞ്ചിവേർ
നീലക്കുഴിപ്പാലവേരും കുടപ്പന.
മഹിഷ . . . മതിലഴകൊടൊക്കെ നൽകീടുക
പരമരുചി മൃഗമദവു മധുര പുളിയാരലും
നേരെയരച്ചു കണ്ണിലെഴുതീടുക.)
പുളികം ദളമമരിദള മഞ്ജനക്കല്ലുകം
ഒന്നിച്ചു നേത്രമെഴുതുക പിന്നെയും
വിഷഹരണമിതറിക . . . .

* * * *

കുപ്പമേനി ചെറുനാരകത്തി (ന്നി) ല .
തേനിലരച്ചു ഗുളികയാക്കീടുക
പേക്കരിമ്പിൽ ചാററിൽ കണ്ണെഴുതീടുക
തേററാമസുവിനെയെന്നതു നിണ്ണയം
കററുമനാലനുമെന്നപോൽ ദേഹിക്ക്
എന്നാഗുണമായതെന്നറിഞ്ഞീടുക.
പുണ്ണാക്കിക്കൊണ്ടന്നരച്ചു ഗുളികയായ്

തന്നെ ഉണക്കു നിഴലത്തു കാടിയിൽ
തന്നെ എഴുതുകയേതു വിഷത്തിനും
ജീരകം പിപ്പലി ചുക്കു മുരിങ്ങവേർ
രാജിലന്നല്ലാ കണ്ടായെന്നിവയൊക്കയും
നാരീമുലപ്പാലിലൊരുമിച്ചഥ
ചേൎത്തും ഗുളികയും കണ്ണെഴുതീടുക.
സൎവ്വ വിഷവും ശമിക്കുമതുകൊണ്ടു
ഉൎവ്വിയിലില്ലതിനുസമമഞ്ജനം,
മത്തരുവും പുളിന്തോലുമണ്ണെറുംപൃ
ഒക്കെ ഒരുമിച്ചു ചുട്ടുകരിച്ചതിൽ
മോരിൽ കുഴച്ചു ഗുളികയാക്കീടുക.

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

കടീലരച്ചു തേച്ചീടുക സാദരം
മുട്ടനിലത്താന മൈക്ക വൃക്ഷക്കരു
തന്നെ തൊലിച്ചതിന്നുള്ളിലരിയതും
മുളകുമൊരുപോലെതാൻ ചേൎത്തുകൊണ്ടിട്ടതു
ഭൃംഗനീർക്കൂട്ടിയരച്ചു ഗുളികയായ്
നാരിപ്പാലിൽ കണ്ണെഴുതുകയും ചെയ്ക.
ധാരക്കിനി മരുന്നൊക്കവെ ചൊല്ലുവൻ
ധാരകൊണ്ടെല്ലാ വിഷവുമിറക്കീടാം
[1] വിഷ്ണുക്രാന്തി നല്ല നാല്പാമരത്തൊലി
പാടക്കിഴങ്ങു [2] മമൽപൊരിമൂലവും
നല്ല കറുക സമൂലമിതൊക്കെയും
ചൊല്ലാന്ന മൺകുടം തന്നിലിടിച്ചിട്ടു
പിന്നെയും പിന്നെയും വെള്ളംപകൎന്നിട്ടു
എന്നതുകൊണ്ടു സൎവ്വാംഗധാരാകൃതാ
എന്നാൽ വിഷഹരം തന്നെയറിഞ്ഞാലും
സാരങ്ങളാമിവയൊക്കെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടു

---

[2] വിഷ്ണുകൃന്തിനാല്പാമരം നാലതും.

[2] അവിൽപ്പൊരി.

ആചാര്യപാദ കമലം മനസ്സിങ്കൽ
ചേരുന്നവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചുചെയ്യുന്നവ-
ർക്കാധാരനീശ്വരൻ ചാരുകീർത്തിഫലം
മൃത്യുകാലത്തിൽ വരുന്നിതു ദൂതന്മാർ
ഭക്തവിഷഹരനെന്നുകണ്ടാദരാൽ
[1] മെല്ലെയിരുന്നു പഠിച്ചു സരസമായ്
ഭാഷയിൽ പാട്ടിതെന്നാരും കരുതാതെ
മാനുഷന്മാരെ ! [2] ഇരുന്നുകൊള്ളേണമെ !
[3] (ദൂതൻ വന്നിട്ടു ചൊല്ലുമ്പോൾ
സൂക്ഷിക്കേണമിതാദരാൽ
തെവിടാതൊട്ടു ചൊല്ലുന്നു
അതുകൊണ്ടു കടിഫലം
ഫാലംതൊട്ടു പറഞ്ഞീടിൽ
കാട്ടിൽനിന്നെന്നു ചൊല്ലുക
പുരികംതൊട്ടു ചൊല്ലീടിൽ
വേലിമേലെന്നുമാം പുന :
അധരംതൊട്ടു ചൊല്ലീടിൽ
ജലാന്തെ എന്നു ചൊല്ലുക
കണ്ഠംതന്നെ തൊടുന്നാകിൽ
കവല രണ്ടുള്ള മാർഗ്ഗമാം
ഉദരംതൊട്ടു ചൊല്ലീടിൽ
ജലം പാഴ്പുരയും തഥാ
മുട്ടുതൊട്ടിട്ടു ചൊല്ലീടിൽ
പകയാലെന്നു ചൊല്ലുക
മൂക്കു തൊട്ടിട്ടു ചൊല്ലീടിൽ
ചൊല്ലാം പാതാളമെന്നതു്.
കണ്ഠംതന്നെ തൊടുന്നാകിൽ
വയലും ജലതീരവും

[1] ഷഡ്ഗുണമോടു പഠിച്ചുകൊണ്ടാദരാൽ.
[2] അറിഞ്ഞു.
[3] വലയാങ്കിതഭാഗം ഗ്രന്ഥാന്തരത്തിൽനിന്നെടുത്തു ചേർത്താണു്.

[1] പുറോടി തൊട്ടു ചൊല്ലീടിൽ
മിക്കു മാറാട്ടമാം പുന :)
മന്ത്രമേ വേണ്ടു (ന്നു) പിന്നെയതിന്നിഹ
ശങ്കയുണ്ടീശ്വര നിർമ്മിതം ചൊല്ലുവാൻ
[2] നീലകണ്ഠത്ര്യയാക്ഷരംകൊണ്ടല്ലോ
നീലസർപ്പവിഷവും ഹനിപ്പതു്
പ്രകൃത ഭേദമേയുള്ളു ജപത്തിനു
ഇന്നവണ്ണമെന്നുമിത്രയെന്നുള്ളതും
ഇന്നപ്രകാരത്തിൽ വേണമെന്നുള്ളതും
തന്നെയറിഞ്ഞു മറ്റുള്ള മന്ത്രങ്ങളും
പൊൻതകിടിലെഴുതുകവേണ്ടതു്
അംബുഗന്ധാദി ചെയ്തിട്ടും നിത്യവും
ശുദ്ധമതായിരുന്നംഗവും ദന്തവും
ഭക്തി ഗുരുവിലുറച്ചതന്മാനസെ
ഉത്തമത്തോടെയിരുന്നു നിലത്തുമുൻ
പൃഥ്വിയിൽ ചാണകം മണ്ഡലമാക്കീട്ടു
വച്ചതിന്മീതെ തകിടുവച്ചീശ്വരാ
മൃത്യുഞ്ജയാ ! എന്നു ചിന്തയിൽ കേൾപ്പിച്ചു
നൂറു പുഷ്പം കൊണ്ടുതന്നെ ശുഭാഞ്ജലി
നൂറുചൊല്ലിവേണ മഞ്ജസാ നേദ്യവും
പിന്നെജ്ജപം കഴിഞ്ഞിട്ടങ്ങതിൽഗുണം
സന്ധിയ്ക്ക പീഠപലകമേൽ വെച്ചിട്ടു
തൊട്ടായിരമുരുതന്നെ ജപിക്കയും
നാല്പതു നാളിവണ്ണം കഴിഞ്ഞീടിനാൽ
ദേഹത്തിലാമ്മാറതിനെ ധരിക്കുക
നിത്യം പതിനാറുരു ജപിച്ചീടണം
ചിത്തത്തിൽതാൻ ഗുരുപാദമുറപ്പിച്ചു
ഇങ്ങനെയെങ്കിലോ മന്ത്രമിതുജപി
ച്ചില്ലാവിഷം നിനക്കെന്നാലൊഴിഞ്ഞു പോം
പേടിച്ചോടും വിഷം ദൂരത്തു നിശ്ചയം

[1] പുറോടി = പുറവടി.
[2] നീലകണ്ഠത്രയാക്ഷരം = നീലകണ്ഠത്ര്യക്ഷരി മന്ത്രം.

തൊട്ടു തലമുടി ചുററിപ്പിടിച്ചിട്ടു
ഉച്ചരിച്ചാലുമൊഴിഞ്ഞുപോകും വിഷം
ഭസ്മം ജപിച്ചു കൊടുത്താകിലും മതി
വെള്ളത്തിലക്ഷരം തന്നെയെഴുതീട്ടു-
ണക്കലരിയിലും മന്ത്രമെഴുതുക.
നന്നായരിവെച്ചു വററിച്ചിട്ടാച്ചോറു
തന്നെ കൊടുക്കു വയറു നിറയോളം
ഇല്ലാവിഷമെന്നു ഭസ്മമിട്ടീടുക.
പുൺവായിലുമതു തേച്ചീട വേണമെ
സർവ്വപ്രയോഗങ്ങളുമിദം ചെയ്യുക.
ദർവ്വീകര വിഷമെല്ലാമൊഴിഞ്ഞുപോം
ബീജാക്ഷരം കൂടെവേണം പ്രയോഗിപ്പാൻ
ബീജാക്ഷരമായതെല്ലോ ഉകാരവും
ഇന്നതിങ്ങെളുതല്ലെന്നിരിക്കിലും
പഞ്ചാക്ഷരംഗരുഡാക്ഷരം ശ്രീകണ്ഠി
പിന്നെ മന്ത്രങ്ങൾ പലതുമുണ്ടല്ലോ താൻ
നന്നായ്പഠിച്ചുകൊണ്ടാലുമടക്കമായ്.
പോരും വിഷത്തിന്നിതുകൊണ്ടു സർവ്വദാ
എന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ടു മലമകൾ
വിസ്മയത്തോടെയിരുന്നു തൻകാന്തനും
ചിത്തത്തിലേറിന സന്തോഷമുണ്ടായി
മുമ്പിലേതിൽ പരംവാണാരിരുവരും.
ഇത്ഥം കിളിമകൾ ചൊല്ലിയനന്തരം
ശിക്ഷയോടെയിരുന്നാളനേകം കാലം.

വിഷവൈദ്യസാരം പാട്ട് സമാപ്തം.

വിഷ ചികിത്സ

വിഘ്നേശവാണ്യൌ ഗുരുമദ്രികന്യാം
ധീരംചതാർക്ഷ്യം പ്രണിപത്യചാഹം
വദാമികിഞ്ചിൽ ശിശുബോധനാർത്ഥം
ചേഷ്ടാം ചികിത്സാം വിഷദഷ്ടകസ്യ.

ദൂതൻവരുമ്പോളെവിടംമികച്ചു
കടിച്ചതബ്ഭാഗമിതെന്നുചൊല്ലാം.
ദന്തങ്ങൾനാലും കടിപെട്ടതാകിൽ
പൊറുക്കയില്ലാ(യ)തു ചൊല്ലവേണം.
ദൂതന്നിടത്തും ശരമപ്പുറത്തും
ചൊല്ലൂവിഷം വല്ലതുമില്ലയെന്നും
രണ്ടും വലത്താകിലതുണ്ടുതീരും
ചികിത്സകൊണ്ടും ജലധാരകൊണ്ടും.
ദൂതൻ വലത്തും ശരമങ്ങിടത്തും
മോഹിച്ചിതെന്നങ്ങറിയിച്ചിടേണം.
ദൂതന്നിടത്തും ശരവുംവലത്തും
മരിക്കുമെന്നിത്ഥമറിഞ്ഞുകൊൾക.
ഇടത്തും പൃഷ്ടഭാഗത്തു മറിക്കിൽ വിഷമില്ലപോൽ
വിപരീതെ വിഷംപാരം തീരാതെന്നറിയേണമെ.
(വെമ്പാല) മൂർഖന് തല തൊട്ടുതാകിൽ
പുററിന്നു മൂർഖന്നഥ മൂക്കു തൊട്ടാൽ
കണ്ഠേച തൊട്ടാൽ കരുവേലയല്ലോ ാ
മാറത്തുതൊട്ടീടുകിൽ മണ്ഡലിതാൻ
. . . .
. . . .
അകത്തിൽ വന്നൊന്നഥ മുട്ടുതൊട്ടാൽ
ചുരുട്ടപിന്നെ കുഴി മണ്ഡലിച്ച
കണംകഴൽക്കങ്ങടിയൊട്ടുതൊട്ടാൽ
ചൊല്ലാമെടോ മണ്ഡലി വൃശ്ചികങ്ങൾ.

ഈവർണ്ണമൊത്തങ്ങു ചികിത്സചെയ്വൂ
മന്ത്രൌഷധം ദേശികസൂക്തമൊക്കെ.
ആയുധം വടിയുംപററാ
ദൂതൻ കയ്യിലിതൊന്നുമെ
പാമ്പിൻപേരതു മുൻചൊൽകിൽ
ചാവുമെന്നതു നിർണ്ണയം
കണ്ഠംകറുക്ക തീക്കായ്ക
തണ്ണീരങ്ങുകുടിക്കയും
കറുത്തചോര പുൺവായിൽ
വരികിൽ ചാകനിർണ്ണയം
വക്കിലെ ദൃഷ്ടിചെന്നിട്ട-
ങ്ങൊളിക്കിൽ ജീവനുണ്ടുപോൽ
നടുവെ ദൃഷ്ടിയെന്നാകിൽ
കെട്ടതെ ജീവനപ്പൊഴെ.
പുൺവാതടിക്കും പനിപാരമുണ്ടാം
ഭ്രാന്തങ്ങുപാരം പറയും വിശേഷാൽ
വിക്കം നടുക്കംമ്പത ചോരതുപ്പും
ദോഷങ്ങളെല്ലാമിതു കണ്ടുകൊൾക.
വെള്ളം ജപിച്ചിട്ടഥ ഭസ്മനാലേ
പ്രോക്ഷിപ്പതംഗെ വിഷദഷ്ടകസ്യ
ഇരഞ്ഞിബ്ബീജം മരിചംചപിഷ്ടാ
കണ്ണിൽ കലന്നിട്ടെഴുതീടവേണം.
മുരിങ്ങ നൊച്ചീടെലയും . . .
. . . . . മോഹകാലെ
വിഷങ്ങൾകൊണ്ടങ്ങു വശംകെടുമ്പോൾ
കൊടുക്കെടോ പാടയുടെകിഴങ്ങും
വയമ്പുനല്ലക്കറളേകമെല്ലാം
കുടിക്കപിന്നെ മരിചംവിശേഷാൽ
പെരുംകുരുമ്പാപെരികെപറിച്ചി-
ട്ടവിൽപ്പൊരിമങ്ങുകൊടുക്കപാലിൽ
മൂക്കുററി മൂക്കത്തു പുകക്ക നന്നായ്
വെങ്കുന്നിവേരും കുരുവും ചപിഷ്ടാ

പാലിൽ കടിച്ചാൽ വിഷമങ്ങുതീരും.
കഞ്ഞിക്കു നീലീ മുതലിട്ടു പാലിൽ
കുടിക്ക നന്നായ് വിഷദോഷശാന്ത്യൈ.
നെന്മേനിവാകസമൂലം
തല്ലിയരച്ചിട്ടുതേക്ക വീക്കത്തിൽ
കാടിജലം തൊയ് കൂട്ടി
ത്തൊണ്ടീ മൂലം ചപിഷ്ടമവർണ്ണം.
ഇളങ്കരിക്കു വെള്ളത്തിൽ
കുടിക്ക വിഷശാന്തയെ.
പിച്ചകച്ചാറു സാദ്യംഗം
കുടിപ്പ ചോരതുപ്പുകിൽ
ഗരളകലവലത്തെക്കാൽ മടമ്പാദിയായി
പ്രതിപദമുതലായി ശുക്ലപക്ഷെ നരാണാം
സതതമിഹനടക്കും കാമിനീനാം തു കൃഷ്ണെ
പുരുഷനു വിപരീതം യോഷിതാമന്യപക്ഷെ,
അവിടെയഹികടിക്കൽ ദേഹിനാം ദേഹനാശം
വരുമിതു വരുമാറും ദേഹവും കേൾക്ക ഭൂയ:
പുരുഷനു വലഭാഗ കാൽമടമ്പന്യപാദെ
പുറവടി വലഭാഗം ജാനു പൃഷ്ഠംതഥൈവ
കുഴിയുടനിടഭാഗത്തോമൽപ്പൃവ്വഞ്ചലിംഗം
പരിചിനൊടഥപൊക്കിൾ മാറുകണ്ഠംചനാവും
നയനമപിവലത്തെക്കർണ്ണവും തൽപുറത്തെ
ക്കവിളുമപിചമൂക്കും നെററി മൂർദ്ധാവുമേവ.

പാമ്പിനെ പിടിക്കുവാൻ

കാഞ്ഞിരമൂട്ടിന്നുമുളച്ചതന്മേൽ
ചുററിക്കരേറും കറളേകമൂലം.
അരച്ചതേച്ചോരു കരേണസർപ്പം
പിടിച്ചുകൊള്ളാം കടിയാതിദാനീം.
വെളുത്തക്കുമുള്ള പറിച്ചവേരെ-
ക്കരെപ്പിടിച്ചിട്ടതു കാട്ടിനാലും
കടത്തിനാലും ഗമനംമുടങ്ങും

ഭുജംഗമാനാമതിഗുഹ്യമേതൽ.
പറിച്ചടൻ മാതളനാരകത്തിൻ
മൂലംതഥാ ചാണകചോരയുക്തം
അരച്ചതൻ കയ്യിലതങ്ങുതേച്ചാൽ
പിടിച്ചിടാം പാമ്പിനെയക്കരേണ.
തഥൈവ കാഞ്ഞിരമരം കരേറും
പാവ്വള്ളിവേരെന്നുമറിഞ്ഞു കൊൾക.
ഗോമൂത്രംകാടിപാലാജ്യം
തേങ്ങാനെയ്യിവയൊപ്പമായ്
അംഗെധാരയിട്ടു പിന്നെ
തേപ്പ വിഷമൊഴിഞ്ഞു പോം
നവരച്ചോറുമിന്തുപ്പും
തൈരുംകൂട്ടിക്കുഴച്ചടൻ
കുഴമ്പിടുക സർവ്വാംഗം
വിഷമാശു ശമിച്ചുപോം
വെള്ളരിക്കുരുവും നല്ല
ചെറുചീരനിശാദ്വയം
പൊടിച്ച പഞ്ചഗവ്യത്തിൽ
കഴിച്ചാലൊഴിയും വിഷം.
വേഗത്തിലേറും വിഷമാശു തീരും
മോഹിക്കുമേററം സ്വരവായിലുണ്ടാം
പിത്തംമികച്ചുള്ള ഗദങ്ങളുണ്ടാം
നല്ലാമ്പുദഷ്ടന്നതറിഞ്ഞു കൊൾക.
പാലോടുചൂർണ്ണം പരിചോടു നെയ്യും
കൂടിക്കുടിച്ചീടുക കാഞ്ചികേന.
വിരഞ്ഞു തീരും വിഷമാശു തേഷാം
ഭുജംഗമാനാമതിനാലശേഷം
ജീരകദ്വയ മമൂക്കരം തഥാ
സൈന്ധവംത്രികടുവെന്നിതൊക്കവെ
നീരിലാശുപരിപീതമഞ്ജസാ
മേദിനീസ്ഥിതവിഷംവിനാശയേൽ
പാതാളമൂലിഗരുഡക്കൊടികാട്ടുപാവൽ
വേരുംത്രിശംഖു (വു ?) തുരിശീശ്വരമൂലിതാനും
നല്ലോരവിൽപ്പൊരി വെളുത്തജപാഗ്രപത്രം

കന്നാരമഞ്ഞിന്നരയും കരിജീരകംച.
മൂർവ്വാഖ്യവേർ കടൽതൊടാ (നരാ) ലവണഞ്ചകീഴാ-
നെല്ലിക്കുരുന്നപടികാരവുമന്നപാദം.
ശാർങ്ങ്യാ (ഭാർങ്ഗീ)ജലത്തിലിവയൊപ്പമരച്ചുകൂട്ടി
ഗോമൂത്രമാട്ടിയുമുണക്കുകദിവ്യമേതൽ
പിന്നെശിരീഷഭസിതത്തിലിതിട്ടുനന്നായ്
വെച്ചേക്കഷോഡശകലാഗുളികാഖ്യമേതൽ
വേണം മുലപ്പയസി വിപ്രനു, ഭൂപതീനാം
തേനിൽ, ഘൃതത്തിലിതു ശൂദ്രനുനല്ലതൈലെ
സ്ത്രീണാം പശുക്കളൊടുനിത്യജനസ്യതേങ്ങാ
നെയ്യിൽ കലൻറുമെഴുതു ദൃശിദഷ്ടകാനാം
പൃവ്വാംകുറുന്തല മുയൽച്ചെവി തുമ്പ തുത്താ-
മാർജ്ജാരമോഹിനി തഥാ മരിചഞ്ചചുക്കും.
പേഷിച്ചൊരൊററലശുനം (ച) കലന്ന നസ്യാൽ
ഓടീടുമങ്ങു (ടനു) ഞൻറ ഭുജംഗദഷ്ടൻ.

. . . .

മാസെ കർക്കടകെ പറിച്ച ചതുരക്കള്ളിക്കുദിചീമുഖം
മൂലംസൂർയ്യദിനെ ധരിക്കിലണയാ സർപ്പാദിജാതംവിഷം
നത്വാ ചിത്തിരനാൾ പറിച്ചപനമേലിത്തിൾക്കുടം
[കെട്ടിനാൽ
തേച്ചാലും കരയോരരച്ചു (വിരയെ) മൂത്രെ കുടിച്ചീടിലും
പാലാമൂലമര[illegible]ിട്ടുപാലിൽ പീത്വാവിഷംജയേൽ
എലഞ്ഞിക്കുരു ചുക്കൊറ `ക്കുടമായുള്ള ഉള്ളിയും
വയമ്പുമൊപ്പം പേഷിച്ചുനസ്യംസർപ്പവിഷാപഹം.

. . . .

. . . .

മേത്തോന്നിയും മുളകുമായ് ചമച്ചുഗുളികാജലെ
കുടിച്ചാൽ വിഷമോഹംപോം രഹസ്യമിദമൌഷധം
തെച്ചിമേലിത്തിൾ തന്നീരിൽ (രു) കുടിക്കവിഷശാന്തയെ
ജപോത്ഭവാകൃത്തികനാൾ പറിച്ചുപയസാപിബേൽ
രേവത്യാമർക്കജം പാലിൽ കാഞ്ഞിരത്തിന്മേലിത്തിളും
ശംഖം പാലിലരച്ചിട്ടു തേക്കസർപ്പവിഷാപഹം.
സുരസാപത്രവും കുപ്പമഞ്ഞളുംകൂടിനസ്യവും

കോചാരിരസവുംകൂട്ടി ശിവതോയേനമോഹഹൃൽ

. . . .

. . . .

. . . .

ദർവ്വീകരാണാം ഗരളസ്യശാന്ത്യൈ
ശിരീഷമൂലം പയസാതുപേയം
ആജ്യേനപേയം മഹിഷസ്യലേപെ
വിഷേഷു ശീഘ്രം യദിഘോണസാനാം
കുടിക്കപാലിൽ കുരുവിക്കിഴങ്ങ്
കുറുന്തരാൻ കരളേകയുക്തം
പഴയമൂത്രത്താനും മഞ്ഞളും മാഹിഷാഖ്യം
ശകൃദപിപുഴതിക്കൊണ്ടാറനാളേനമോരിൽ
പരിചൊടുടനരച്ചിട്ടുണ്ടു തേച്ചാലശേഷം
കെടുമുടനഥവീക്കം മണ്ഡലീദഷ്ടകാനാം
കാഞ്ഞിരവേരും കുമിഴവേരും പാലിലരച്ചുടൻ
സേവിച്ചാലൊഴിയും സദ്യോമണ്ഡലീനാം വിഷംനൃണാം
നീലീമൂലമരച്ചിട്ടു പാലിൽ പീത്വാവിഷം ജയേൽ ;
വിയന്തിരാണാം സർപ്പാണാം രഹസ്യം പരമൌഷധം,
ചുരുട്ടയാകിൽ കറളേകമൂലം
കുടിക്ക പാലിൽ ഗരളസ്യ ശാന്ത്യൈ ।
അതിന്നുവീക്കം പെരുതാകുമാകിൽ
പെരിങ്കുരുമ്പോടു ശിരീഷവല്കം ॥
പാതാളതാർക്ഷ്യം [1] പലകാദിയാകും
പയ്യാനതൻവേരൊടു ചെത്തിവേരും
മുരിങ്ങതന്നെ തൊലിയെന്നതെല്ലാം
പറിച്ചു സൌവീരജലേനതത്ര
അരച്ചു തേച്ചാൽ വിഷമായവീക്കം ;
ഒഴിഞ്ഞുപോമാശു ചുരുട്ടതന്റെ ॥
ദഷ്ടന്നു നിദ്രയൊഴികേണ്ടുകിലാശു പിഷ്ട്വാ
പാലിൽകൊടുക്കചിതമായൊരു വിഷ്ണുക്രാന്ത്യാ

[1] പലകാദിയാകും പയ്യാന=പലകപ്പയ്യാന.

മോരിൽ കറുപ്പതു കൊടുപ്പിലതീവനിദ്ര
യുണ്ടാമുണച്ചയിവിഷം വിരവോടു തീരും
നെയ്യിൽ കൊടുക്ക മരിചപ്പൊടി സൂര്യവാരെ
ദഷ്ടന്നു തിപ്പലിയുമപ്പടി ചന്ദ്രവാരെ
ഇന്തുപ്പുതേക്ക നവനീതയുതം തു കൌജെ
നസ്യം ച ചെയ്‌വു ബുധപതേ : സുതവാരദഷ്ട-
നെന്നാലൊഴിഞ്ഞിടുമുടൻ ഗരളം വിശേഷാൽ
വെങ്കുന്നിവേരുമഥ നെന്മേനിവാകവേരും
തേപ്പശനൈശ്ചരദിനെയദിദഷ്ടകസ്യ
പാവട്ടളി പല്ലവമരച്ചു വിനാജലേന
ഭല്ലാതകോഥഗരളൈപിത്തുനൈകലന്നു
തേച്ചാലിളൈക്കയുമതിനാലിളകാത പുണ്ണും
വീക്കം പിരിഞ്ഞ ചൊറിയും പനിയും പരിഞ്ഞു

[1] . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

മൂർഖൻ മണ്ഡലി രാജിലം ബഹുവിധം തൽസംഗജൻ [മൂഷികൻ
തേളെന്നല്ല ചിലന്നിയെന്നിവയൊരോന്നേതേഷു മൂർഖാ [ദിഷു
മൂർഖാണാം വിഷവേഗജാതമധുനാചർമ്മാദിധാതുക്രമാൽ
ചൊല്ലുന്നേൻ വിധിവന്നിദാനസഹിതംതേഷാം [ചികിത്സാക്രമം.

മൂർഖൻ കടിച്ചളവിലസ്യ മുറിഞ്ഞ പുൺവാ
ചുട്ടിട്ടിരിപ്പതു വിഷംതച്ചിനിന്നനേരം
സാമാന്യഭേഷജഗണൈരിളകാകിലപ്പോം
തദ്വ്യക്തമായിന ഞരമ്പു വിടുക്കപിന്നെ

. . . .

. . . .

. . . . മുഴച്ചങ്ങിനെ

[1] ഇവിടം മുതൽ കുറച്ചു ഭാഗം അത്യന്തം അർത്ഥശൂന്യമായി തോന്നുകയാൽ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല.

മേലെല്ലാം പെരികെക്കുറുത്തുമുടനെ ദർവ്വീകരാണാംവിഷെ.
അന്നേരത്തു ഞെരമ്പുകൊത്തി മുളകും നെയ്യും കുടിപ്പി
[ക്കിലൊ
കാറേററുള്ള കുസൂലത്തുല കലികാലിലാം വീധത്തെ
[വിഷം
മൂന്നാംധാതുവിൽ നിന്നനേരമധികം ചൂടാ മുറക്കംവരും
മൂർഖാണാംഗരളം തുലോമവശമാംപിന്നെ ക്രമത്താലസൌ
പാർത്താലേററമുശീരവും മലയജംതാനും ജലേപേഷ
[യേൽ.
പോകും പീതമശേഷകല്മഷമിഹപ്രജ്ഞാനസേവാഫലം
അംഗം ക്രുശമതീവനോവുമുടനെ മൂത്രാതിസാരങ്ങൾപോ
ന്നുണ്ടാം മൂർഖവിഷം നടന്ന സമയെ നാലാമതാം ധാതു
[വിൽ
അപ്പോൾ നീരിലരച്ചുമുക്കുരവുമായ് പേയം ചെറുഞ്ചീര
[തൻ-
മൂലം വേറുപട്ടും ക്ഷണേന ഗരളം തസ്യപ്രഭാവോദയാൽ
മാറത്തു നോം ചെവികൾരണ്ടുമടയ മഞ്ഞാം
ധാതുസ്ഥിതെകൊടിയ മൂർഖവിഷെതദാനീം:
. . . . . . വിടുക്കസിരനസ്യവുമത്രതീക്ഷ്ണം
തനപന്തിശാന്തി ശരതന്തു വിദ്രോഹിസന്ത :
ആറാം ധാതുവിൽ മാറുനോവു പെരുതാം വീപ്പാനരിപ്പും
[തുലോം
മോഹിക്കും മുഹുരസ്യ മൂർഖഗരളം നിന്നോരവസ്ഥാ
[ന്തരെ.
കാരംകൊണ്ടതിനാവനം പെരികെനന്നപ്പോൾ മുലപ്പാലു
[മായ്
വേധിക്കാശു ഞെരമ്പുനെററി നടുവേവേഗം തുലോമേറു
[കിൽ.
ഏഴാം ധാതുവിൽ മൂർഖവേഗമിയലുന്നേരം മരിക്കും
[വിധൌ
വൈചിത്ര്യാദഥവാപിഴച്ചു മുടിവാനാമെന്നുമാശങ്കയാ
ചെയ്യേണ്ടും ക്രിയ കണ്ണിലും ചെവിയിലും മൂർധാവിലും
[മൂക്കിലും

യോഗ്യായോഗ്യമറിഞ്ഞു നല്ലവർപുരാചെല്ലുന്ന സി
[ദ്ധൌഷധം.
ഇന്തുപ്പു ചുക്കുമുളകും [1] കരിതിപ്പലീഭി:
കാരം നരാംബുസഹിതം കനിവോടുപിഷ്ടാ
ത്തേച്ചാലിളക്കുമഖിലം ഗരളംനരാണാം
മൂർഖൻ കടിച്ചു തലയേറിയതെന്നവേഹി.
ഇന്തുപ്പു ചുക്കു മുളകുള്ളി പെരുത്തകായം
ചിന്തിച്ചു തിപ്പലിയുമേററമെരുക്കുപാലിൽ
അഞ്ചാറുവട്ടമതുണക്കിലതും കുഴമ്പായ്
നസ്യാദികർമ്മ വിഷശാന്തികരം നരാണാം.
നായ്ക്കയാൺവേർ പരമരച്ചു നരാംബുകൂട്ടി
കായം കലർന്ന പരിലേപനനാവനാദി
കൃതാശിവാംബുസഹിതം ബകുളസ്യബീജം
പേഷിച്ചു കണ്ണെഴുതു മൂർഖവിഷസ്യശാന്ത്യൈ.
കംപൊട്ടികള്ളിയുമെരുക്കില തമ്മുടെ പാൽ
വേറിട്ടൊരോന്നിൽ ബഹുശ: പരിഭാവ്യമാനം
മൂർഖൻ വിഷത്തിനു മുലപ്പയസാചുരുക്കി
ക്ഷോംക്കഞ്ജനേനസഹിതം പലവും പ്രയോജ്യം.
താറാതൻകരമീശ്വരസ്യസലിലെ കായം കലർന്നിങ്ങിനെ
നസ്യം ചെയ്ക എരഞ്ഞിബീജമുടനങ്ങാലോഡ്യനേത്രെ
[നൃണാം
വെങ്കുന്നിക്കുരുവും മരിചവുമുടൻ കുട്ടിട്ടുമാമഞ്ജനെ
ദഷ്ടന്മാരെഴുനേററിരിക്കുമുടനെ മൂർഖേണമോഹംഗത:
ഉമ്മത്തിലാവെററിലയും പിഴിഞ്ഞ
നീർതന്നിലിന്തുപ്പു കലക്കിനസ്യം
പ്രലേപയേൽ പുണ്ടില കുപ്പമഞ്ഞൾ
തുഷാംബുനാ മൂർഖ വിഷസ്യശാന്ത്യൈ.
അർക്കസ്യപത്രം വിഷവേഗമുപ്പും
പ്രലേപയേദീശ്വരതോയ പിഷ്ടം
അമുക്കുരം തേക്ക കുടിക്ക ദർവ്വീ-
വിഷസ്യശാന്ത്യൈ പരമൌഷധം താൻ

[1] കരിതിപ്പലി = ആനത്തിപ്പലി.

മൂർഖൻ കടിച്ചമരുവും വിഷവേഗമേഴും
ചൊല്ലിച്ചികിത്സയുമതിന്നുചിതം ക്രമേണ.
സാമാന്യമായിതുമിനിച്ചില മണ്ഡലീനാം
വേഗാന്തരം ചഗരളസ്യവദാമികിഞ്ചിൽ
തോൽതന്നിൽ മണ്ഡലി വിഷം നിലനിന്നനേരം
പീതാഭവേൽ സപദിദഷ്ടക ദേഹകാന്തി:
നീർകൊണ്ടൊഴുക്കുക ജപിച്ചഥ നീരിലപ്പോൾ
മാലേയവും പെരികിനാലൊഴിയും വിരഞ്ഞു്.
ഏററം വിളർത്തു സകലാവയവം വിറക്കും
തെററിപ്പറഞ്ഞഥ ഞരമ്പു വിടർത്തു ചോര
പാററിക്കളഞ്ഞിടഥ ചന്ദനവും പ്രലിമ്പേൽ
നീരട്ടി മണ്ഡലി വിഷെരുധിരം പ്രയാതെ ।
ഉറക്കവും ദാഹവുമേറെയുണ്ടാം
നിലക്കിൽ മാംസെ പുളകാഭിധാനം
വിഷസ്യവേഗം വിധിനാസിരാവ്യധാം
കഴിക്കപാനാദികൾ ചന്ദനേന
വീണ്ടും പനിക്കുമുരിയാടരുതാകുമംഗം
¹ നോം കുത്തിമണ്ഡലിവിഷം വിഷമെത്തുരിയെ.
ചെന്നാൽ കുടിക്കത്രിഫലാകുളിർനീരിലെന്നും
ചെന്നീടുകില്ലവിടെമററുമൊരാമയാനി-.
അഞ്ചാമതിങ്കൽ വിഷവേഗമതിന്നുദാഹ
മുണ്ടാകുമത്രനയനാന്ധ്യവുമെന്നതിന്നു്
നന്നായരച്ചമലയോത്ഭവപാനമേവം
നന്നെസിരാവ്യധന കർമ്മചഷോണസ്സാനാം.
ആറാമതിൽ സകലസന്ധികളും തളർന്നു
നാസാനിരോധമെഴുകിൽ തമിഴാമമൂലം
പേയം കവോഷ്ണപയസാപയസാപിശീതം
പേയം വിഷോപശമനായഹി മണ്ഡലീനാം
മോഹംവരും മരണമായതുമുണ്ടുശുക്ലേ.
പാററിച്ചമണ്ഡലിവിഷം നിലനിന്നനേരം
നാസാമുഖെപിഴിവതൌഷധമഞ്ജയോച്ച

¹ നോംകുത്തി = കുത്തിനോവുണ്ടാകും.

ജീവന്നരോ വിധിവശാദഖിലം പ്രയോജ്യം
എരുക്കപാച്ചോററി ശിരീഷപഞ്ചകം
. . . . . . കുവ്വളവും നിശാദ്വയം
അരച്ചമഞ്ചട്ടിസചന്ദനാന്നി
കൊട്ടപ്പത്തും മണ്ഡലി ദഷ്ടകാനാം
കാത്തൊട്ടിവേരും കരുവിക്കിഴങ്ങും
വിവസ്വതോവേരഥ നീലിമൂലം.
അരച്ചപൂശീടുവിനാരനാളെ
വിഷാർത്തിപോം മണ്ഡലി ദഷ്ടകാനാം
പുനർന്നവാ കളളി ദിവാകരാണാം
ശിഖാ വയമ്പെന്നിവതുല്യമാക്കി.
അരച്ച ഗോമൂത്രജലേന തേച്ചാൽ
ഒഴിഞ്ഞുപോം മണ്ഡലിനാം വിഷാണി
¹ പരണ്ട പാലാട്ടിയരച്ച പാലിലെ
കുടിപ്പതീ മണ്ഡലി സംഭവെ വിഷെ.
അരച്ച ഉങ്ങിൻതൊലിവെച്ച നെയ്യമായു്
കൊട്ടക്ക തീക്കാട്ടിയുമേറെ നന്നിതു്.
സശംഖപുഷ്പം കരുവിക്കിഴങ്ങും
അനംഗനാഥം പയസാനധോമുഖെ
പിഴിഞ്ഞു വീഴത്തീടുകമണ്ഡലീനാം
വിഷം സമസ്തംവിലയം പ്രയാതി.
വയമ്പു കാത്തൊട്ടിയെരുക്കുമുക്കുരം
¹ പരണ്ട ഉങ്ങിൻതൊലിയും മുരിങ്ങയും
ഞെരിഞ്ഞിൽ നീലീചനരാംബുനാതുലോ
മരച്ചപൂശീടുകിൽ വീക്കമില്ലയാം.
നെന്മേനിവാക തവിഴാമയുമുക്കുരംതാൻ
ചെമ്മെ മുരിങ്ങശിഫതൻതൊലികൊണ്ടുപോന്നു.
നല്ലാരനാളമതിനാലുമരച്ചപൂശാ-
മല്ലോക്കിൽ മണ്ഡലിവിഷം ശമനം പ്രയാതി
രാമച്ചം നറുനീണ്ടികുഷ്ഠതകരൌയഷ്ട്യാഹ്വയും ചന്ദനം

¹ പരണ്ട = നിലംപരണ്ട.

നീരാൽ വീത്തഴിയരച്ച സപ്പ (പ്പ്)പുളകക്ഷോദ്രപ്രശാ
[ന്ത്യൈപിബേൽ
ശ്ലേഷ്മം ഖണ്ഡസിതാചവെണ്ണ, തയിർ തേനിന്തുപ്പ
[മെല്ലാം കുഴ-
മ്പാക്കിക്കൊണ്ടഥ നസ്യപാനപരിലേപാദിനി കുര്യാൽ
[ബുധ:
മുരിങ്ങവേർ മേൽതൊലി . . . ചാർത്തി
. . . . രാജ്യേന കുഴമ്പുചെയ്തു.
തേച്ചാൽ . . . ഗരളസ്യ . . . .
. . . . മണ്ഡലിദഷ്ടകാനാം.
. . . .
[1] . . . .
പാതിരിത്വചമരച്ചു പാലിൽവാ-
നീരിൽ വാ [2] രുധിരഘോണസാതുരം.
പായയേൽ . . . .
[3] . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
ഉന്മാദേസതി ചന്ദനേന സഹിതോശീരംച നീരിൽപി
[ബേൽ
പിന്നെ തസ്യപനിക്കിൽ നല്ല പുളിവേർപാലിൽ
[കൊടുത്താൽവരം.
നല്ല ചോര വമിക്കിൽ വേപ്പില ഗവാംക്ഷീരേണ തദ്വൽ
[കട-
മ്പല്ലോ നല്ലതു ശോണിതാതി സരണേതൽഘോണ-
[സാനാംവിഷേ.
പിഷ്ടാകറുമ്പഴ നീരിൽ പരിതാപശാന്ത്യൈ
സന്ധ്യൗ തളർച്ചയിൽ വിഷേ തവിഴാംകോഷ്ണേ
സിന്ധൂത്ഭവം കടുകചുക്കഥ നെയ്യുകൂട്ടി
ചേർത്തങ്ങു ഘോണസ വിഷേ പിബതാംസുഖായ

[1] ഇവിടെ ഗ്രന്ഥപാതമുണ്ട്. [2] രുധിരഘോണസം = രക്തമണ്ഡലി.
[3] ഇവിടേയും ഗ്രന്ഥപാതമുണ്ട്.

രംഭാകന്ദം ദാഹശാന്തിക്കു പാലിൽ
ശ്രേഷ്ഠാ നീരിൽ ഛർദ്ദിശാന്ത്യൈപ്രപേയാ
രക്തസ്രാവേ കുടചംമൂലമുഷ്ണ . . . .
തോയേപേയം . . . .
. . . .
കാക്കത്തൊണ്ടിയുടെകിഴങ്ങുപയസാപേയം തഥാശം
[ഖിനി
മൂലംവാതലനോകിൽ മണ്ഡലിയുടെകാകോളതോമാന
[വൈ: .
പ്രാപ്തംപ്രാപ്തമറിഞ്ഞുടൻവിധിവശാൽക്ലേശാതുരാ
[ണാംനൃണാ
മേററംനല്ലതു ചെയ്ക നല്ലഭിഷജാ മഗ്രേസരോ മന്ത്രവിൽ
. . . .
ചർമ്മാദിധാതുവിൽ നിലയുക്ക മിരാൽ വിഷത്തിൽ
വേഗങ്ങളാം പ്രഥമവേഗ ഗതംവിശേഷാൽ
തൻമേൽ വെളുത്ത. . . ണോഷ്ണ ജലേന ശുണ്ഠീ
മുന്നെക്കടിപ്പതു ഞരമ്പപി വേധനീയം,
പുൺവാവെളുത്ത രുധിരോത്ഭവവും ചുമക്കിൽ
ചെമ്മെ ദഹിപ്പതിനുമുള്ള ശലാകകൊണ്ട്.
നല്ലോരു ചിററമൃതുമാമുളകും വെതുത്ത്
തണ്ണീരിൽവാപിബതു രാജില [1] മാദ്വിതീയെ
നീർകണ്ണിൽ നിന്നൊഴുക മാനന മുഷ്ണമാകും
കോപിച്ച രാജിലവിഷം [2] പിശിതംപ്രയാതെ
ചാലത്തി കന്ദ സലിലം തരുണോഷ്ണമാക്കി
തേ നാട്ടി മുക്കടവു മിട്ടു ചിതപ്രയോജ്യം
വീണ്ടും പനിക്കുമഥ മേദസി നോമതിന്നു
സോഷ്ണാംബുനി ത്രികടുവും പടുനാചപേയം.
തെററാ, കഫാർത്തിപനിനോവുടനുള്ള വീക്കം
പോക്കുംതുലോം കൊടിയ രാജിലദഷ്ടകാനാം.
അഞ്ചാംധാതുവിൽനിന്നനേരമൊഴുകിക്കാണാംകഫംവാ
[യിൽനി-

[1] ദ്വിതീയെ = രക്തധാതുവിൽ, [2] പിശിതം = മാംസം,

നുണ്ടാകുംദൃഢവാങ്നിരോധമതിനുംമുന്നെവിഷം
[ഗാംഗമം
ഒന്നാക്കിത്രികടുപൊടിച്ചു [1] പടുനാതൈർവീഴ്ത്തി
[പേയംസിരാ-
വേധം ചെയ്യിതു നസ്യവും വമനവും കാര്യംഹിരാജിലമാം
ആറാംധാതുവിൽനിന്നരാജിലവിഷംദേഹേന്ദ്രിയാ
[ണാംതുലോം
ചാപല്യം പെരുതാകുമത്രസഹസാമോഹംതുതദ്ഭേദഗതാം
നാലുള്ള്യപ്പുകയിപ്പയിന്നിടെയ നീർതന്നിൽകലക്കിക്ഷണം
വേണ്ടുനസ്യവിധാനമേഴിലെഴമന്നേരത്തിനും മുന്നമെ.
ചെയ്യൂനസ്യ . . . .
. . . .
. . . . യുക്ഷ : .
ശേഷം ജീവതി വാനവാചരതമായ് ധാതൌവിഷേ
[സപ്തമെ.
രാജീയംദശനോത്ഭവെസകലവുംദഷ്ടസ്യതാനോർത്തു
[ടൻ
പോകച്ചല്പപിതസ്യദീപ്യവിഷഹൃൽഗേഹംപ്രതി
[പ്രായശ :

ഇന്തുപ്പു തിപ്പലിയൊരോന്നിവ തമ്മിലൊന്നി-
ച്ചൊന്നിച്ചു ഗോമയജലത്തിലരച്ചുകൊണ്ടു
ചിന്തിച്ചു തേപ്പിതിതു രാജില ദഷ്ടകാനാം
മുമ്പിൽ കൊടുപ്പിതു വിഷം വിഷമംപ്രയാതി.
നിഗ് "ഗുണ്ഡിതൻദളരസേനച വഹ്നിപത്രം
തോയേനസത്രികടുകൊണ്ടഥ നസ്യമാഹുഃ.
അത്യന്തമുഗ്ര മപിരാജില ദഷ്ടകാനാം
മുറ്റും തഥൈവനറുനീണ്ടിനരാംബുനാവാ
ഇരിപ്പതൻ കാതൽ വയമ്പു തുല്യമായ്
നിറുത്തുരണ്ടും കടുകത്രയംച.
അരച്ചുടൻ കാടിയിൽ നാവനാദിനാ
ശമിച്ചുപോം രാജിലകം വിഷാണി.

1 പടു = ഇന്തുപ്പു.

കൈപ്പുവേരു മുടനപ്പുമുള്ളിയും
പിഷ്ടമാക്കി നജലേനനാവനം
നഷ്ടമാക്കു മിവരാജിലോത്ഭവം
ദഷ്ടകസ്യ വിഷമം വിഷം ക്ഷണാൽ
അമൃതു മിളകുരണ്ടും രാജിലാനാം വിഷേനൽ
ചുടുപയസി കഫാന്തം പായയേൽ തണ്ഡുലീയം.
സകലമപിചദദ്യേതേക്ക സൌവീരയുക്തെ
രവീ (ച) തുരഗ ഗന്ധാ നാകുലീഭിന്നരാഗൈഃ.

ഏതാനിവേഗ ജനിതാന്യപി ലക്ഷണാനി
കായക്രിയാ സമുചിതം ചതദൌഷധംച
ജ്ഞാത്വാവിചാര്യ്യ ബഹുധാതുചരിതം ക്രമേണ
പായാദപായകര (ദൃ) ഷ്ടിഷവേഗയുക്തെ.

നൽപാമ്പു ചേരയൊടിണങ്ങിന നാംപിറക്കു-
മിപ്പാമ്പു മൂർഖനിൽ വിയന്തിരനെന്നു നാമം
നാര്യാണു് മണ്ഡലി കരാലിവ രണ്ടിനോടും
തദ്ഭവിയന്തിര മനന്തരമെന്നു മൂന്നു്.

മൂപ്പാടു മൂക്കു (ർഖ) നഥ മണ്ഡലി രാജിലങ്ങാം
ഇച്ചൊന്ന മൂന്നിലിവ വാത പുരോഗമങ്ങാം
മററുള്ള ദോഷ വികൃതി പ്രചുരങ്ങളെന്നാ
ലിച്ചൊന്നവണ്ണമനു (ചിന്ത്യ) ചികത്സനീയം.
വാതത്തിൽ വാതപ്രചുരംഹി.പൂർവ്വം
പിത്തത്തിൽവാത പ്രചുരം (പിത്തപ്രചുരം) ദ്വിതീയം.
കഫത്തിൽ. . . . . പ്രചുരം തൃതീയം
ദോഷോചിതം ത്രിഷു ചികിത്സിത മെന്നവേഹി.
നാലിൽ വിയന്തിര നിരണ്ടതിൽ മൂന്നമേതോ-
ന്നേകത്ര മണ്ഡലിയിരാലിലണഞ്ഞു മെന്നാൽ
പ്രാദുർഭവിക്കു മഥ പിത്ത കഫ സ്വരൂപം
പ്രായശ്ചികിത്സിത മതിന്നനുരൂപപൂർവ്വം.
നാലേ വിയന്തിര വിശേഷ മവററിൽമുന്നെ
പ്പോലെ പിറക്കു മവ സംകരജാതയുഃസ്യുഃ .
തേഷാംവിശേഷഗതിതദ്വ മുപാഗതാനാം

ദോഷേ നിരൂപ . . . ധീരഃ :

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

സാമാന്യമാകിന ചികിത്സകൾ സർവ്വഥാവ-
ന്നന്നെ മൂതിൻ ചിതമായിവ ചെയ്യുകൊൾകിൽ
വേണ്ടും നിദാന പരിലക്ഷണമോട്ടരിപ്പം
ചോകാത്തപക്ഷ മപഹാസ്യപദം പ്രയാതി.

മൂഷിക വിഷചികിത്സ

തോലിലാഖു വിഷവേഗലക്ഷണം
നോക, തോദവു മിരണ്ടു മഞ്ജസാ.
പാലിലത്രത്തു ശിരീഷപഞ്ചകം
പായയേച്ചരുധിരം ച മോചയേൽ
കൊപ്പുളങ്ങളുളവാക ദാഹവും
മൂഷികസ്യ വിഷവേഗ ലക്ഷണം
ചോര തന്നിലഥ, ചോരമോചയേൽ
പാലിലത്ര ചെറുചീരയും പിബേൽ
മേൽപതുപ്പു തലനോവുരുക്ഷതഃ
മേഹിതെ പയസി മാംസഗെ വിഷെ.

വേഗലക്ഷണ മിതാഖുജോദയം
[1] കോലമത്രപയസാവിപാചയേൽ
നോക സന്ധികളിൽ മെയ്ത്തളർച്ചയും
[2] കോപവും വപുഷിമേദസിസ്ഥിതെ.
കാലമാം വികൃതി മൂഷികെ വിഷെ
വാക മൂലമിവകൊണ്ടു നാശയേൽ
ച്ചൂടുവേദനവമിക്കയെന്നിമൂ
ന്നാഖുജംഗരളവേഗലക്ഷണം.
നാല്യമാറുമൊഴിയുന്ന ധാതുവിൽ
ചേരിൽ നല്ലതൊരു നസ്യമാചരേൽ

[1] കോലം = അങ്കോലം. [2] കോപം = ത്രിദോഷകോപം.

മോഹമാകമചിരേണ മജ്ജയിൽ
വാകസാവയവ പഞ്ചകം ബുധൈഃ
നാവനംച വിഹിതം ഹി മൌഷികം
മാരകം ഭവതി സപ്തമെവിഷം.
പാലാലരച്ചു ചെറുചീരയു മത്ര നീലി-
മൂലം പുനർന്നവയുമെന്നിവ പൂചുനന്നു്.
വേലിപ്പരുത്തിയഖിലം പയസാകുടിക്ക
വേറിട്ടുപോ മെലിവിഷം വിഷമം വിരത്തെ.
നെന്മേനിവാക മലയോത്ഭവ മൂല (മെന്നീ)
മൂന്നം കുടിക്കപയസാഖുവിഷസ്യശാന്ത്യൈ.
വിലപാക്കയോത്ഥ കുരുനെല്ലിലയും ഭവിക്കും
പുല്ലൂരികാടിയിലരച്ചു കുടിക്ക നന്നായ്
ഉമ്മത്തി(ന്നി)ലനീർ പിഴിഞ്ഞൊരുപലംനീരാക്കിയന്നീരി [ല-
ക്കായാലൊന്നുമരച്ചതിൽപെരുകിയാലന്നാളിലെകേവലം
എല്ലാമൂഷികജങ്ങളാംവികൃതി(കൾ)ക്കെല്ലാററിനുംനന്നതെ-
ന്നെല്ലാർക്കും മതമത്രവന്നു മടിവോരുന്മാദവും ശാമ്യതി
അങ്കോലംനിഖിലംചകാഞ്ചികയുതംത്യക്തപാകഃ [(മ്മ)ത്തജം
പത്രാണീതുപരുത്തിവേലിയൊടുടൻ കൂട്ടുന്നതും പൂചുക
നൽപൊൻകത്ത ഹരീതകീസഹഗുളാമൂഷ്ണാംബുനാപായ. [യേൽ
മണ്ടിപ്പോയിട്ടുമാഖുജംഗരളമെന്നസ്മാദൃശാനാം മതം.
നീലീമൂല മരച്ചു എൺപതിന്നു പതിമൂന്നാഴിമൂന്നാഴിയും
വേണ്ടും നീരതുവെന്തരിച്ചു ചരതിച്ചുണ്ടാം . . നാഴിയും
നാദേത്രുദ്ധപമൈ . . ഉൻകൊണ്ടുജര . . സ്യാധോ [നിബന്ധാപിബേൽ
ഭൂയോമാത്രകൾനൂററിലൊമ്പതുകഴിച്ചാപോവ്വിഷം ച്ഛർദ്ദ [യേൽ
കാക്കത്തൊണ്ടികരിന്ത കാളിഞെട്ടുഞെട്ടാനാം രസംപാതി [യായ്
ശംഖിന്ന്യാരസവുംശിരീഷകടുവുംപഞ്ചാംഗവുംകല്ക്കമായ്

ആഖുക്ഷോളമസാദ്ധ്യമായതൊഴിയുംനൈവെന്തു നക്കീ [ടിനാൽ

വാകാപത്രവു . . . രസേനതൈലവുമുടൻ തൽ കല്ക്കം [തന്നാൽ

കാപ്പാസസ്യരസംപിഴിഞ്ഞു ചരതിച്ചസ്യാദ്ധതൈ ലാ [നപിതം

പോകുംമൂഷികജംസമസ്തഗരളംപീതംദിനാദൌ ന്നൂണാം

രാത്രൌനന്നഥമൂർത്തകുണ്ഡലകൃതംഷഡ്ഭാഗവികപാ [ഥമൂ

ന്നിവ . . . വെളളടമ്പുപശുവിൻപാലിൽപി ബേൽ [മാനവഃ.

കളളിപ്പാലുരിപഞ്ചഗവ്യമൊരുകൂട്ടത്തിൽഘൃതസ്സമാന മായ്

കൊളളു വെണ്ണയുമൊന്നരപ്പ . . ക . . [പകപം

[ലിഹേൽ തൽഘൃതം

മൂന്നം . . . നാരികേളശകലം നക്കീട്ടമാഖോർവ്വിഷേ

വിലപംപാലമൃതാഭയാവിരചിതം തൈലംസമദ്യംജയേൽ

ആവിലിൻ തോലുനിശയാപൊടിച്ചു മധുനാപിബേൽ

ഇളച്ചുപോമെലി വിഷം ത്രികടുപ്പൊടിയും തഥാ

പതിനാറൊന്നു കളളിപ്പാൽ കൂടിക്കാച്ചും ഗവാംപയഃ

കടഞ്ഞു നെയ്യുസേനിച്ചാലിളകും മൂഷികൻ വിഷം

തുടപ്പിരക്കിൽ കുരുഗോമയത്തിൽ

ജലെപിബേദാശു വിഷസ്യശാന്ത്യെ.

പറിച്ചവൻെറ തലയിന്നുരോമം.

പിഴിഞ്ഞു വീഴ്ത്തു ഭരപുഷ്പപത്രം.

കദളിപ്പഴവും പലിൽ കണ്ടശക്കരെയും പിബേൽ

ചിററാമ്പൽ മേലിത്തിം പാലിലാഖുനാം വിഷശാന്തയെ

പരുത്തിയിലനന്നായിപ്പുഴത്തു മരച്ചുടൻ

വിഴുങ്ങുക സമസ്താഖു വിഷസ്യപരമൌഷധം.

കിംപാകവൃക്ഷെവന്ദാക പത്രം കുത്തിപ്പിഴിഞ്ഞതിൽ

നാലൊന്നു തൈലം കല്ക്കത്തിന്നങ്കോലമതരച്ചതും.

ഇങ്ങിനെ വെന്തുസേവിക്ക എതിരെ എലിദഷ്ടകൻ

ഛർദ്ദിപ്പിക്കയതിൻമുമ്പെ വിരേചിപ്പിക്കയും തഥാ

പുണ്ണൊണങ്ങായ്കിലും പുൺവാ തഴമ്പിച്ചുകിടക്കിലും

വിഷമുണ്ടെന്നു കല്പിക്കാ മേലിദഷ്ടന്നു നിശ്ചയം

അടമ്പുഗുഞ്ജാഭരപുഷ്പമ (ങ്ങ) തിൽ

വെളുത്തവററിൻ പടലും വയമ്പും

അവിൽപൊരീ മൂലമഘോരി വേരും

പെരുംകുരുമ്പാ മുതലെന്നിതെല്ലാം

അരച്ചുപാലിൽ പെരുമാ . . . കിൽ

പൊറുത്തു പോമാഖു വിഷം വിരത്തം.

(നാത്തിരുമ്പാ കിലുകിലുപ്പാ നിരത്തുപായും)

നിർഗ്ഗുണ്ഡി തൂച്ചട കരിമ്പട [1] മോത്തുരോമം

ആരഗ്വധംതന്നിലയും (ത ?) നിശാദൌ (ദെപ)

കൂടിപ്പുകച്ചിട്ടു കരേണ നെയ്യിൽ

ഇച്ചൊന്നൊരെട്ടും കറളേക വേരു

മാമ്പൽക്കിഴങ്ങും സമമായ്കുറുക്കി

ഇടിച്ചുവെച്ചോരു കഷായനീരിൽ

പചിച്ചനെയ്യാഖു വിഷം പുരാണം

എല്ലാം കളഞ്ഞീട്ടു മതിന്നുകൽക്കം

ചൊല്ലീട്ടുവൻ ഞാൻ ഗൃഹധൂമമല്ലോ

പാഷാണമിരുപത്തഞ്ചു പണത്തൂക്കം ഗവാംപയഃ

നാഴിനെയ്യിന്നു നാനാഴി ഗോമൂത്രം പത്തിരട്ടിയായ്

ചമച്ചനെയ് സമസ്താഖു വിഷസ്യപരമൌഷധം.

നാഴി നെയ്യിരുപത്തഞ്ചു ദിനംകൊണ്ടു പിബേന്നരഃ

പാലിൽകുടിക്കനീർപഞ്ഞിതൻവേർ ഛർദ്ദിച്ചുപോംവിഷം

---

[1] ഓത്തുരോമം = പൂച്ചയുടെ രോമം

നരിവിഷ ചികിത്സ.

ക്മ്മീരൻ വിനദൻ പിന്നെ
വൃകൻ കുമദനെന്നിവ
നാലുജാതി നരിക്കൂട്ട
ഉള്ളവററിന്നു പേരിഹ
ക്മ്മീരദഷ്ടകന്നുഷ്ണം
പെരുതായിട്ടുമെത്രയും
കിളർന്നു വട്ടമായ്‌വീങ്ങി
യഴന്നീടും വ്രണങ്ങളും
ജൂകിച്ചു പനങ്കള്ളാൽ
ധാരചെയ്‌വൂ ചിലക്കടൻ
പിഴിഞ്ഞു വാക പഞ്ചാംഗം
മോരും വീഴ്ത്തിച്ചിലക്കടൻ
അരച്ചു കാടിയിൽ തേപ്പൂ
കുടിപ്പൂ വാകപഞ്ചകം
പുലിച്ചുവട്ടമവ്വണ്ണം
മൊഴക്കക്കോഷ്ണവാരിണാ
കോച്ചും വിനതദഷ്ടന്നു
സ്തംഭിക്കും മലമേററവും
ചിലനാളതിസാരഞ്ച
ഛർദ്ദിതോന്നും വിറച്ചിടും
വീങ്ങും രുചികെട്ടുംനീളെ
മെലിയും കൺ ചുവന്നിടും
വെള്ളടമ്പു പിഴിഞ്ഞിട്ടു
നീരാൽ ധാരയിട്ടു സദാ,
ഇടിച്ചുവരിതൻ പത്രം
ഉന്മത്തിന്നിലയും തഥാ
പിഴിഞ്ഞ നീരിൽ നാലൊന്നു
തൈലം വീഴ്ത്തിപ്പചിച്ചഥ
തേപ്പൂ വിനത ദഷ്ടന്നു
വിഷമാശു ശമിച്ചുപോം.
പനിച്ചുകൊാംമയിർകൊണ്ടു
വിറക്കും വൃകദഷ്ടന്ന്.

മൂത്രം ചുവക്കുമധികം
വിരേചനവുമില്ലയാം
പുൺവറണ്ടീടുകിലുമാം
ജലം കണ്ടാൽ ഭയപ്പെട്ടും
ജൂകിച്ചഥ പുൺവായിൽ
അരച്ചങ്കോലമാദരാൽ
തേപ്പൂ അവരിവേരിട്ടു
കുടിപ്പൂ കഞ്ഞി, ധാരയും.
സുരകൊണ്ടിരട്ടി മധുരം
ഇള്ളലക്കരിയും വചാ
അവിൽ പൊരിയുടെ വേരും
അരച്ചുപരി, ലേപയേൽ
അഘോരി പുളി സൂര്യാണാ—
മിലക്കുത്തിപ്പിഴിഞ്ഞനീർ.
തന്നിലെണ്ണ ചമച്ചിട്ടു
തേച്ചാൽ വൃകവിഷംകെട്ടും
അതുകൊണ്ടു പെ:റാതാകിൽ
കടച്ചലു മെരിച്ചലും
അലറീടുകയും ഭ്രാന്തും
മോഹം ബുദ്ധിപകച്ചയും
സ്വരഭേദവുമുണ്ടാകിൽ
പൊറുപ്പാൻ വേലയെത്രയും
വിയർക്കും മൂരിനിവരും
കുഴഞ്ഞിടും പനിക്കയും
തലനോം നാവു വരളും
എക്കിട്ടുണ്ടാം വിറച്ചിടും
വെള്ളം, വിളക്കു, നിഴലും
പേടിച്ചിടും വെളിച്ചവും
ഇരുട്ടിൽ സുഖമായ് തോന്നും
ഹൃദയം ജലചന്ദ്രവൽ
ഇളകും കോപമുണ്ടാകും
പാരം കുമദ ദഷ്ടന്ന്.

ബകുളാസ്ഥി ജട്ടകീച (ഗ്രട്ടചീച)
നീലീതോയേന പായയേൽ
കൊടിയോരു മരുന്നാലെ
നസ്യംചെയ്യേണ മഞ്ജുസാ
കുടിച്ചുവാക പഞ്ചാംഗം
പിഴിഞ്ഞതങ്ങഭിഷേചനം
അരച്ചു വെണ്ണയുംകൂട്ടി
യിട്ടീടുകതു മൂർധനി
കറളേകമരച്ചിട്ടു
ത്തേക്ക സർവ്വാംഗവും തഥാ
ത്തേപ്പു പിന്നെവിശേഷിച്ചു
കരപാദ തലങ്ങളിൽ
കുടിപ്പിക്കയുമാകെന്നാൽ
ശമിയായ്കയിൽ എരിക്കില
ഉമ്മത്താ, തുളസീ, തുമ്പാ
മഞ്ഞളെന്നിവയൊപ്പമായ്
പിഴിഞ്ഞ നീരിൽ നാലൊന്നു
തൈലം വീഴ്ത്തിപ്പചിച്ചതു്
കല്ക്കത്തി[1] ന്നെട്ടിമധുരം
പൂരിശംഖമലിപ്പലം |

വാകപഞ്ചാംഗവും കാക —
മാചിയെന്നിവ കൽക്കമായ്
ഉങ്ങവിൽപ്പൊരി പാച്ചൊററി
കാർപ്പാസാസ്ഥിയുമൊക്കയും
അഘോരികറളേകഞ്ചു
തവിഴാമയിരിപ്പതൻ—
തോലും നെന്മേനിപഞ്ചാംഗം
കാകമാചീസമൂലമെ
വെളളടമ്പു വിഷംകണ്ട
ചൂളാമണി സിതാർക്കവും
കാട്ടുതിപ്പലിയും കാട്ടു
മുളകും ചെറുചിരയും

---

1 എട്ടിമധുരം = എരട്ടിമധുരം

പാടക്കിഴങ്ങു വരിവേർ
മുഞ്ഞ, താർത്താവുമെന്നിവ
നെയ്ചമെപ്പാൻ കഷായസ്യ
കൽക്കത്തിന്നരിയാർ പുനഃ
മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം പത്മ
ബീജം തിപ്പലി വേപ്പു, തോൽ
ഏലത്തരി സഹസ്രാംശു
ചന്ദനം കൃഷ്ണജീരകം |
തക്കോലമെട്ടിമധുകം
നെയ്യ് ചമെപ്പാൻ മരുന്നിവ

സാരമേയ വിഷ ചികിത്സ

കുരക്കുമോട്ടും പേടിക്കും
കടിക്കും പൽ കടിച്ചിടും.
പല്ലു നീളും ചുരുണ്ടങ്ങു
കിടക്കും കൺ ചുവന്നുപോം.
ഇരിക്കും കുത്തി നായ്പോലെ
കയറും ചുങ്ങുമങ്ങിനെ.
വസ്ത്രം കളകയും കണ്ണ
ചിമ്മീടും തൊലി നൊന്തുപോം.
മരണത്തിന്നണഞ്ഞാലെ
പുന്നാർത്തുകൊളളുക യെപ്പൊഴും.
പാണൽ പാതിരി പരുത്തി സർവ്വവും
പാടമഞ്ഞൾ കറളേക മൂലവും.
വാകവഞ്ചുക മിരിപ്പ കൂവളം
താറുതാവല മരീഫലത്രയം.
നല്ലവിൽ പൊരിയു ശീരവും തഥാ
വെച്ചുകൊളളുക കഷായ മിങ്ങിനെ.
വാഷ്ല പാഠി കടലാടി തോയമം
ബ്രഹ്മിവീമ്പിനില പത്തു പുഷ്പവും

കുത്തിയങ്ങു പിഴിവാൻ കഷായനീർ,
തന്നിലന്നു വിഷഹാരിണാം മതം

താമരക്കുരു കട്ടുത്രയം വയ-
മ്പുളളിയഷ്ടിമധുരഞ്ഞു കായവും
ചീരകദ്വയ മുക്കുരം തഥാ
(1) തക്കൊലപ്പുടല മുന്തിരിങ്ങയും
ചന്ദനം ത്രിഫല കൊട്ടവും ക്രമാൽ.
കല്ക്കമായി ഘൃതമങ്ങു സേവിതം
സാരമേയ വിഷമാശു സംഹരേൽ.
സാരമേതമതി ഗോപനീയമാം
മുക്കാപ്പീരന്തു പാച്ചൊററി
ഉമ്മത്തം പാണലെന്നിവ.
കഷായം വെച്ചു രാമച്ചം
കൽക്കമാക്കുന്ന തൈലവും

തേൾവിഷ ചികിത്സ.

പുൺവാ ചുവന്നഥ വിറച്ചു വമിച്ചുനൊന്തു
മോഹിച്ചു രോമഹരിഷം പെരുകുന്നതാകിൽ
ചെമ്മെ കടിച്ചതൊരു തേൾ തെളിവുററു ചൊല്ലാം
(നന്നായ്) വദാമ്യഹമതിന്നു ചികിത്സിതാനി
തോ(ലി)ൽ തോദം നിതാന്തം പെരുകമുടനുടനു
ദാഹമാം ശോണിതത്തിൽ
പുൺവാ മാംസെ വിറച്ചു നിറകെട്ടു മധികം
കണ്ഠശോഷം തുരീയെ
കാണാമഞ്ചാമതിങ്കൽ ജ്വരമപി നയനം
ചെന്നുമൽകണ്ണയുണ്ടാ
മാറാമദ്ധാതുവിൽ ചേർന്നളവിൽ മരണമാം
ശുക്ലഗെ വൃശ്ചികാണാം.
മുമ്പിൽ ചോര കളഞ്ഞുമുക്കുര മരച്ചക്കസ്യ പത്രാംപുനാ
നസ്യംചെയ്യിതുവൃശ്ചികോത്ഥഗരളെ മോർകൊണ്ടൊ
[ഴുക്കീടുക
കാളാരിക്ഷ്ടദലംമരീചിസഹിതംപകാംപനത്തി
[ന്ത്രിണീ
പത്രോത്ഭൂതരസേനവാ,സപടുനാനസ്യംവിധേയം
[ന്നുണാം

1 തക്കോലപ്പുടൽ=തക്കോലപ്പുട്ടൽ

നക്തമാലദളഹിംഗുനാപിവാ
പിഷ്ടമുഷ്ണജല യുക്തമുത്തമം.
വിദ്ധദേശ പരിണദ്ധമഞ്ജസാ
വൃശ്ചികോത്ഥ വിഷമാശു സംഹരേൽ
കരയുഗ പരിപിഷ്ടം നക്തമാലസ്യ പത്രം
പരമമുപലിപ്തം വിശ്ചികാണാം വിഷഘ്നം.
അപിച ഭുജഗവല്ലീ പത്രസാരേണ കംസെ
കരയുഗ പരിപിഷ്ടം ഹിംഗുയുക്തം തഥൈവ.

ലൂതാ വിഷ ചികിത്സ.

പുൺവായുടംപ്പടെവണ്ടു (മത്ത)യധികാകത്തി
[ദനോകാപ്പിതം
പോന്നുണ്ടാംപനിയുംകറുപ്പു തനുവിന്നേററംനൂണാ
[മിങ്ങനെ
കണ്ടാൽചൊല്ലുകല തദഷ്ടനിവനെന്നാശപാശുവേഗാ
[ന്തരം
ചമ്മാദിപ്രഭവംനിദാനസഹിതംവക്ഷ്യെ ചികിത്സാ
[മപി.
പുൺവാകറുത്തു മറയും തപചിനിന്നനേര-
മെല്ലാച്ചിലന്നികളുടെ ഗരളസ്യ വേഗം.
നല്ലോരു മഞ്ഞൾ തുളസീദള മെന്നിരണ്ടും
നല്ലൊന്നുലേപനമിതിന്നു സിരാവ്യധഞ്ചു.
രക്തേ രോമാഞ്ചകം (താൻ) വരുമതു തുളസീ
നന്നുപാലിൽ കുടിച്ചാൽ
മാംസെനീർ കൊപ്പുളണ്ടാം പ്രഭവതിനെട്ടു വീപ്പും
തഥാ തത്രപാലിൽ
യഷ്ടാഹ്വോശീര യുക്തം മലയജവു മരച്ചുളള
പാനത്തുലേപാൽ
ദഷ്ടാനാം ലൂതികോത്ഥം വിഷമിഹ വിഷമം
നഷ്ടമാം തൽക്ഷണേന.
എങ്ങുംമണ്ഡലമായ്‌തിണക്കുമുളവാംനീർകൊപ്പി
[ളെല്ലാം പിള-
ന്നോലുംനീർപനിയുംപെരുക്കമധികംലൂതാവിഷെ
[മേദസി.

നല്ലനെന്മേനിവാകവേർ . . . . തൽപത്ര
[നീരാലര-
ച്ചന്നേരത്തുകുടിക്കതേപ്പിതുമതേദഷ്ടോത്ഭവേ
[നിർവ്വിഷം.
ദാഹംനാവുവറാച്ചസാദമൊഴിയുംലൌതൈവിഷെ
[പത്ഥ്യമെ
ധാതൈൗനൽചെറുചീരഗവ്യപയസാതേച്ചംകുടിച്ചം
[ന്നൂണാം.
ആറാംധാതുശിരോരുജം കരട്ട(ള്ള) നോംമോഹം
[ജ്വരിക്കും തുലോം
നിർല്ല്യോശീരഗവാക്ഷികാ,മലയജംക്ഷീരെപിബേൽ
[മാനവ :
ഉണ്ടാമിന്ദ്രിയ പാരവശ്യ മുടനെ ദാഹം ചമോഹം വിഷം
ചെന്നാലന്തിമധാതുവിങ്കലെഴതിക്കൊള്ളാമിതന്നേത്രയോ
നിന്നീടും നറു നീണ്ടിവേർ , ...
മുണ്ടാകിൽപിബതാമൊഴിഞ്ഞിതുന്നൂണാമുണ്ടായ
[ലൂതോത്ഭവം.
തെങ്ങിൻപത്രംപരിചിനൊട്ടുനട്ടങ്ങോട്ടുചാർത്തി
[പ്പൊടിച്ചാൽ
. . . കായം കലരിയതിനെ ചൂർണ്ണിലിട്ടാൽ പരന്തൻ
നല്ലൊന്നേററംഗരളമൊഴിവാൻനാഗവല്ലീരസ
[ത്തിൽ
തദ്വൽ കായം ഞരുടിയതിനെ ത്തേക്കലൂതാതുരാണാം.
പിഞ്ചരാം കോഴിച്ചിറകുതിലവുംസൈന്ധവുംനാലു
[മൊക്കെ
ച്ചൂർണ്ണീകൃത്വാപുനരിഹ ഘൃതെ ധൂപവും നന്നതീവ.
നിംബക്ഷീരം തവിട്ടു രജനീ കളളി താലസ്യപത്രം
പിഞ്ചോരാപേതം ഘൃതവിലുളിതം ചാപിലൂതാതുരാണാം
ലശുനതുരഗ ഗന്ധാകാകമാചീത്വഷാദി :
കഥിതമിവ കഷായെ കൽക്കമായ് കൊണ്ടിതെല്ലാം
ത്രികടുകയുത കുഷ്ഠോശീരഗന്ധാശ്വഗന്ധാൻ
പചതു പിബതു സർപ്പിർല്ലൂതികാർത്തിപ്രശാന്ത്യൈ.

നകുലവിഷചികിത്സ.

ജിഹ്വോഷ്ഠദ്വയകൃഷ്ണതാ ചനിതരാംവാചോനി
[രോധം തുലോം
കണ്ഠെഗംഗദതാ,ചയസ്യനകുലീദഷ്ടൻ തഥാ
[ചേഷ്ടതെ
നിർഗ്ഗന്ധത്തമകന്യകാചവരിവേരൊക്കെപ്പിഴിഞ്ഞുള്ള
[നീർ
കൂട്ടിത്തിപ്പലിനേരരച്ചപരിലിംപേൽ പുന :പായ്
[യേൽ

മാർജ്ജാര വിഷചികിത്സ.

ദംശെ കൊപ്പുളളാകുമേച്ചുകുടം കണ്ണംച നോവും തഥാ
ചട്ടിത്വാപി,പനിക്ക,സന്ധിവികൃതിക്ഷോഭംഹിമാ
[ർജ്ജാരകം
ഇന്തുപ്പും,സകടുത്രയം,കട്ടു,ചവക്കാരം,ചസാദ്ധ്യം
[ലീഢേൽ
ഭൃംഗീപത്രരസെ കലക്കി നിതരാം കായം ച പൂശീടുക

കുക്കുര വിഷചികിത്സ.

വീങ്ങും പുൺവാ വിറയലു മുടൻ മെയ്യിലുണ്ടാം പനിക്കും
കാണാം പല്ലിൻ കുഴിയിൽ നികഴും കൃഷ്ണരക്തം ചരുക്ഷം
തേക്കും കോലും നിഖിലവുമരച്ചാരനാളേന പേയം
പാച്യ തൈലംവിഷവപുഷിതാൻവിശ്രുതം കുക്കു
[രാണാം.

അശ്വവിഷ ചികിത്സ.

പുൺവാ ചുവന്നു ചലവും ജലവും പടിഞ്ഞു
മെയ്നൊന്തു കണ്ണിലിഹ നീരൊഴുകുന്നതാകിൽ
ചൊല്ലാമിതശ്വ ഗരളം വചയാചയോജ്യം
നൽഗന്ധ മൂന്നു മിവതേക്ക കുടിക്ക പാലിൽ,

മർക്കടവിഷ ചികിത്സ.

പുൺവാ വളർന്നു പുളകം ത്വചി ശോണമാണെ

* * *

തന്മർക്കടം ഗരള മാഹുരതിന്നു തേക്ക.
നെന്മേനിവാക നിഖിലേന കുടിക്ക പാലിൽ

മാഹിഷദഷ്ടവിഷ ചികിത്സ.

ഉരിയാടരുതാം കറുക്ക മംഗം
ദശനം ചൈവ സമസ്ത സന്ധിസാദം
നയനങ്ങൾ ചുവന്നു നീരുപൊങ്ങി
പ്പനിയും മാഹിഷ ദന്ത ദഷ്ടമാഹു:
ചെറുചീര, വയമ്പു നീലിമൂലം
പയസാനന്നു കുടിക്ക തേക്ക പിന്നെ
പരിഹാസക . . . നരാണാം
ദശനോത്ഭത മിളച്ചു പോം വിഷം തൽ

കണ്ണകവിഷ ചികിത്സ.

പുൺവാവീണ്ടുമതല്ലമേലപിവലിഞ്ഞെല്ലാടവും
[നൊന്തുടൻ.
വീണ്ടുംപോയ് പനിയും പനിക്കമനിശംക ണ്ണകജാതെ
[വിഷെ
കായം സൈന്ധവവും കടുത്രിതയവുംകയ്യുന്നിനീരാലര
ച്ചാലിമ്പേൽചപിബേച്ചകാഞ്ചികയുതംതീരുംവിഷം
[തൽക്ഷണാൽ

പുലിവിഷ ചികിത്സ.

മേലെങ്ങുംനോംപനിക്കുംതലയുമുടനുടൻനോവുമംഗ
[ങ്ങളെല്ലാം
കൂശ്രുംതന്നെകണക്കെ നിയതമതുപുലിക്ഷോ‌ളസംപീ
[ഡിതാനാം
നാൽപാലുംകഞ്ഞിതാനുംപ്പഥക മഥസിതാവെണ്ണ
[നീററ തേങ്ങാ
നന്നെല്ലാംവ്യാഘ്ര പാദീപതുകകപയസാലേപയേൽ
[മന്ത്രയേച്ച.
സാദാന്യൈരൌഷധാദ്യൈ: പുനരപി(ച)ചികിത്സാ
[മുടൻ ദോഷകോപം
നോക്കിക്കൊണ്ടുത്രയാരാദ്ധചിതമിതുപുലിക്ഷോ‌ള
[ശാന്ത്യൈ നരാണാം
പിന്നെ ചട്ടാംകിഴക്കുംകടയുമധികമായ്ദംശ ദേശെ
[നരാണാം
തൽകാലസ്ഥെ വിഷേസ്മിൻ പരിലിപതു തദാ നീണ്ടില
. . . . . നി.

കായും പൂവ്വം തൊലിയു മിലയും വേർ കിഴങ്ങുണ്ടിയാറും
പാലും നീരും പയസുമുടനെ വിത്തു മിപ്പത്തുമംഗം.
വേറിട്ടോരോന്നതിലതിൽവിഷംനില്ലവററിൽ
[ഗരാഢ്യം
കുട്ടിത്തസ്മിൻ കലറിയുമിതം നിശ്ചയം തന്നരാണാം

ചേപ്പിഷ ചികിത്സ.

നവനീതം മുരുക്കിൻ നീരിൽ വീഴ്ത്തി
പലതു മെപ്പരിശോധനം നരണാം
വിഹിതം ച കൃതോപലേപകാനാ-
മൊഴിയും ചേപ്പിഷവും വിസപ്പവും നരാണാം

ഛർദ്ദിപ്പിക്ക വിരേചനം ച വിഹിതം മററുള്ളതെല്ലാം പുന:
തത്തദ്യോഗതരൈ: സ്വദേശഫലദൈ:ലിപ്യാദഥാന്യൈരപി
തത്തൽകാഥകൃതാംഗലേപതിലജൈമ്മന്ത്രൈശ്ച സാന്നി
[ദ്ധ്യകൈ.
ശിഷ്ടാചാര്യമുഖോദ്ഗതൈർദ്ധടുതി സംരക്ഷേൽ . . . .

അരണ വിഷ ചികിത്സ.

ഉഴിഞ്ഞയും ശംഖപുഷ്പം പിലാവില പഴുത്തതും
മഞ്ഞളെന്നിവ സേവിച്ചാലരണേടെ വിഷംകെടും
തുമ്പച്ചാറെണ്ണയും ചെററും നൂറും പാനാദിതദ്വിഷെ
വെളളിലായുടെ തൻ വേരുമരണേടെ വിഷത്തിനു്.

പശുവിഷ ചികിത്സ.

ഫലത്രയം രണ്ടു മഞ്ഞാം എരുക്കിൻകുരു പാലിലും
പ്ലാ, കർപ്പൊടി മ . . ഞ്ഞം പയ്യിടെ വിഷനാശനം.

അട്ടവിഷ ചികിത്സ

നന്നാറി മഞ്ഞളും നെയ്യിൽ തേച്ചാലട്ടവിഷം കെടും

ഇതി വിഷചികിത്സാ

വിഷചികിത്സാ (മന്ത്രവും മരുന്നും).

അടിഗരുഡൻ മുടിഗരുഡൻ ചുററും മുററും ശ്രീ ഗരുഡനെക്കണ്ടഞ്ഞുന്നപോലെ അഞ്ചിപ്പോക, എന്നെക്കണ്ട മഹാ നാഗങ്ങളും പത്തു വിരലും പന്നിയും കിരീടുമായിധ്യാനിച്ചേൻ മുട്ടുമയിലായി ധ്യാനിച്ചേൻ ചിററും മുററും ശ്രീഗരുഡനെക്കൊണ്ടു ധ്യാനിച്ചേൻ ശ്രീ ഗരുഡനെക്കണ്ടഞ്ഞുംപോലെ അഞ്ചിപ്പോക എന്നെ കണ്ടാൽ മഹാ നാഗങ്ങളും, സ്വാമിയൻ ഗുരുവിനാണെ, നീയഴിക്കപ്പെട്ടു വിരിക്കി വിട്ടക്ക നീ വിരിക വിരിക നന്നളുംപുക്ക പോകാ സ്വാമിയൻ ഗുരുവിനാണാ (ണെ).

കടിച്ചതു് ശ്രീ മഹാദേവൻ കടികൊണ്ടതു ശ്രീപാർവ്വതി കടിച്ചു വല്ലൊ ശ്രീമഹാദേവൻെറ ലിംഗമായിദ്ധ്യാനിച്ചേൻ, കടികൊണ്ടാകാള ശ്രീ പാർവ്വതിയുടെ യോനിയായിദ്ധ്യാനിച്ചേൻ ഏറിയ വിഷമെല്ലാം ശുക്ലമാക്കിദ്ധ്യാനിച്ചേൻ. ഏറിയ ശുക്ലമായ വിഷമെല്ലാം പരുപരെപ്പൊരിപൊരെ പോന്നിറങ്ങി പോക സ്വാമിയെൻ ഗുരുവിനാണ. ഇതു യോനക്കരുത്തു് ‖

ശ്രീമഹാദേവനും ശ്രീ പാർവ്വതിയുംകൂടി ശ്രീ കൈലാസത്തിന്മേലിരുന്നരുളുമ്പോൾ ശ്രീമഹാദേവൻെറ തിരുമുടിയിലിരുന്ന വാസുകിയെന്നും മഹാനാഗം നായകനാം തന്നെക്കടിച്ചു കേട്ടു ശ്രീപാർവ്വതിക്കാടൽ പാടുണ്ടായി തിരുമുടിവക്കത്ത അഴിയും ശങ്കു തിരുവാഴി മോതിരവും കൂടി തിരുമുടിയിൽവെച്ചഭിഷേകം ചെയ്യുപോലെ നിരോട്ടുകൂടി നില്വമൊഞ്ഞി (ങ്ങി) പ്പോകും സ്വാമിയെൻ ഗുരുവിനാണ ‖ ഇതു് നീർകരുത്തു് ‖

പക്ഷിഗരുഡനെ വിലാദിത്ത്യൻ തന്നാണ്ടാ അലകുരണ്ടും തൊറവാതെ സ്വാമിയൻ ഗുരുവിനാണ ‖ ഇതു കെട്ടുമന്ത്രം ‖

അകവടി ചെമ്പായിദ്ധ്യാനിച്ചേൻ, പുനവടിയരും വായിദ്ധ്യാനിച്ചേൻ, പത്തു വിരലും പന്നിയും കിരീടുമായിദ്ധ്യാനിച്ചേൻ, മുട്ടു രണ്ടും മയിലായിദ്ധ്യാനിച്ചേൻ, ഉടലെല്ലാം ഉഗ്ര ഗരുഡനായിദ്ധ്യാനിച്ചേൻ, കൈരണ്ടും ചെമ്പരുന്തായിദ്ധ്യാനിച്ചേൻ, കുന്നി എന്നും കണ്ണക്കെട്ടി കറുകയെന്നും നാവക്കെട്ടികാളി എന്നും കാളരാത്രീ എന്നും യമനും യമദൂതിയെന്നും നാലു പല്ലു മടക്കിക്കെട്ടിപ്പച്ചിലപോലെ പട മടക്കിക്കെട്ടി നിലത്തു പടം തല്ലി കിടന്നുപോകസ്വാഹാ ‖

ഹൊമെന്നും ശ്രീമഹാദേവൻ ഹാമെന്നും ശ്രീപാർവ്വതി വാരി എടുത്തെടത്തെത്തുടയിൽ വെച്ചഴിച്ചങ്ങു തപ്പിക്കൊണ്ട അച്ചിരി എന്ന പുത്രിയിൽ ശക്തിതാന, എടത്തെ ചെറുവിരൽകൊണ്ടു യോനി കീറി ജ്വരലിംഗം, നിവൃത്തിയോനി കഴുത്തിലിംഗം പാഞ്ഞ കടുക്കയോനി തീന്ന ചാടികൊണ്ടും ഒന്നായി വീഴും അകൊഴുന്തഹെയൻ ഗുരുവിനാണ ‖ ഇതു യോനിക്കരുത്തു് ‖

ദൂതൻെറ നില.

മേടത്തിൽ ചങ്കുപാലൻ എടവത്തിൽ മൂർഖൻ മിഥുനത്തിൽ എത്തുക്കൊൽ [1] കക്കിടകത്തിൽ എലി ചിങ്ങത്തിൽ ചേര കന്നിയിൽ നീർക്കോലി തുലാത്തിൽ മണ്ഡലി വൃശ്ചികത്തിൽ വലകാലൻ [2] ധനുവിൽ തേൾ, മകരത്തിൽ രാഹു കുംഭത്തിൽ പുളകൻ മീനത്തിൽ വിഷമില്ല.

വന്തവനുടൽ ഉന്തിനതെവിടം അംകവൻ കടികൊണ്ടതെവിടം. വന്തവനുടൽ ഉന്തിനതില്ലെ അനുചൻ കടികൊണ്ടതുമില്ലെ ഇരിന്തവനുടെ ഉടലും ഉന്തിനതില്ലെന്നും അനുചൻ കടികൊണ്ടതുമില്ല। ഒരേഴസമുദ്രത്തുക്കുന്നടുവെ വെളളിവട്ട പാറതോന്നി അതുക്കും നടുവെ അമൃതകലശവും വിഷകലശവും തോന്നി വിഷകലശത്തിന്മേൽ പിളർന്ന വളർന്നിരിപ്പവൻ മഹാപേത്രർ ശ്രീ ഗരുഡൻ ഉദയമാന പർവ്വതത്തിന്മേൽ വലത്തെ ചിറകുവെച്ചു അസ്തമനപർവ്വതത്തിന്മേൽ ഇടത്തെ ചിറകുവെച്ചു ഭൂമിക്കു താഴെ കൊക്കും തട്ടി ആകാശത്തിൽ താഴെ കൊക്കും തട്ടി അവനും നൂററുപത്തു കോൽ ചുണ്ടു ചെററി ചെന്താമരപോലെയിരിപ്പുയിതമുഖം, മരതകംപോലെ കണ്ണ രണ്ടും അഗ്നിപോലെ തൃക്കഴുത്തഞ്ജനംപൊലെ തിരുവടിതൽപാകം തിരുവെളളംപോലെ ഇന്ദിരനോടെ വിംശതിവിഹിതാലെ ചെറകിരി വലഭാഗം ചെറ വരുനൊ ചെറപൊഞ്ഞെ।

ശ്രീഭഗവാൻ സ്വർഗ്ഗലോകം പൊടിപെട്ടത്തായവനൊവന്നാൽ മഹാപേത്രർ ശ്രീ ഗരുഡൻ അവൻ ചിറഞൊരു രാശിഫലം എട്ടു ഭൂമി കുലുങ്ങി, ആകാശം നടുങ്ങി അതിനിടയിലടയപ്പെട്ട സർപ്പങ്ങളെല്ലാം എവിടപ്പുറമെ ഒളിച്ചു എന്നു കേട്ടു നീററിൽ പുക്കൊളിയെന്നു കേട്ടു നിലിൻ പോയി മണ്ടി തിരിപ്പന്തിരുനീലമങ്ങലത്തിൽ കറിയമൊരുപോലെ തോന്നി അതുക്കും തൻ നടുവെ അഞ്ചു കുലയു

1 എത്തുക്കോൽ = വേന്തിരൻ. 2 വലകാലൻ = കരിക്കുന്നൻ.

ളെളാരു കുലപ്പാറതോന്നി അഞ്ചിനമഞ്ചു വൈരം തോന്നി ഒന്നു നാഗകലശം തോന്നി ഒന്നു ബ്രഹ്മകലശം തോന്നി ഒന്നു വിഷ്ണു കലശം തോന്നി അമൃതകലശം തോന്നി അമൃതകലശത്തിന്മേൽ പിറന്നു വളർന്നിരുപ്പവൻ മഹാപേത്രർ ശ്രീ ഗരുഡൻ വലത്തു കയ്യിൽ മഹാഗുണ്ഡികയും തണ്ണീരും പുസ്തകവും ചെഞ്ചിറകുമായി നാങ്കടിച്ചവരെ കടിച്ചിട്ടു് കെട്ടിനാരെ കെട്ടക്കെട്ടിച്ചെന്നൽ ഭജന മററ നിലമിറങ്ങി നീരോ പൊയ്കയിൽ മഹാമേരു പർവ്വതത്തിൻെറ വടക്കെ ശിഖരത്തിന്മേൽ വെച്ചു കൊത്തി കൊത്തി ചിന്തി ചിന്തി ഞാരും ഞെരമ്പും ദശയും തൊലിയും ത്വക്കും ഞെടിപ്പവൻ മഹാപേത്രർ ശ്രീ ഗരുഡനെക്കൊണ്ടു ഹൊംശിവയെൻ ഗുരുവിനാണും ।

സേവിപ്പാൻ മരുന്നുകൾ.—കാക്കത്തൊണ്ടിക്കുരു കാഞ്ഞിരത്തിന്മേൽ കറളകത്തിൻവേര, പാടക്കിഴങ്ങു്, പലകപ്പയ്യാന വെള്ളത്തവിൽപ്പൊരിവേര, ഇവ അരച്ചു വെള്ളത്തിൽ കൊട്ടുക്ക ।

വെള്ളത്തവിൽപ്പൊരിവേരും ചുകന്ന വിൽപ്പൊരിവേരും കൂടി അരച്ച കാച്ചവെള്ളത്തിൽ കൊട്ടുക്കുക, । ചെറിയ ചീര കെടക്കുരു അരച്ചു പച്ചപ്പാലിൽ കൊട്ടുക്ക ।

കററടിനാകത്തിൻ കുരു അരച്ചു വെള്ളത്തിൽ കൊട്ടുക്ക. അവിൽപ്പൊരിവേര് മുരിങ്ങത്തൊലി, പയ്യാനത്തൊലി അരച്ചു തേക്ക.

മുരിങ്ങവേർതൊലി, പയ്യാനത്തൊലി ഇവ അരച്ചു തേക്ക. കഷായക്കഞ്ഞിക്കു മരുന്നു്—ഓരിലവേര് മൂവിലവേര് തുമ്പവേര് കൊഴിഞ്ഞിൽവേര് ഇവ ചതച്ചിട്ടു ആറുനാഴി വെള്ളം മരുന്നാറു കഴഞ്ഞു ഇങ്ങിനെ കഞ്ഞി കുടിക്ക.

കണ്ണെഴുതുവാൻ മരുന്നു്.—പഴമുളകും ചുക്കും വെള്ളാരൻ കല്ലും പൊടിച്ചരച്ചു കണ്ണെഴുതുക. ജീവനുണ്ടെങ്കിൽ കണ്ണുനീർ വീഴും. ജീവനില്ലെങ്കിൽ കണ്ണുനീർ വീഴുകയില്ല. കാലിപ്പാൻ മരുന്നു്—പച്ചിലപെരുമാം വേർ, ആനയടി വേര വെങ്കുന്നിവേർ വിഷം കണ്ട ചൂളാമണിചുക്കും കരളകത്തിൻവേരും.

കടിച്ചതു് ശ്രീ മഹാദേവൻ കടികൊണ്ടതു ശ്രീപരമേശ്വരി കടിച്ച പല്ലു് ശിവൻെറ ലിംഗമായി ധ്യാനിച്ചേൻ കടികൊണ്ട തൊള ശക്തിയുടെ യോനിയായി ധ്യാനിച്ചേൻ ഏറിയ വിഷം

ശുക്ലമായികൊണ്ടു് ഏറിയ വിഷമെല്ലാം ശക്തിയുടെ യോനിയുടൻ വിഷം എറങ്ങുക വിഷം എൻെറ ഗുരുവിനാണ. ഇതു ചൊട്ടക്കരുത്തു് ॥

ശ്രീ മഹാദേവൻ ശ്രീ മഹാദേവിയും കൂടി ശ്രീ കൈലാസത്തിന്മേൽ ഇരുന്നരുളുംപോൾ ശ്രീ പരമേശ്വരൻെറ മുടിയിൽ ഇരുന്ന വാസുകി മഹാനാഗം നായർ തമ്മെകടിച്ചു നായനാരുമാഴകി. ഭൂമിയിലെ മയങ്ങിവീണ ശ്രീ പരമേശ്വരിയും തിരുമുടി പകന്തന്തിരുമുടിയിൽ നിന്ന വിഷം കഴുത്തിടയിൽപ്പായിന്തിതി കഴുത്തിടയിൽ മുന്തിത്താൻ കഴുത്തിൽനിന്നു വിഷം മററിടയിൽ പായിന്തിതി മാറിടയിൽ മുന്തിത്തൻ മണ്ടായിനിന്ന വിഷം വയററിടയിൽ നിന്ന വിഷം അരെ എടയിൽ പായിന്തതി അരെയിടയിൽനിന്നു വിഷം ഞാൻ നിന്ന വെഷം ലിംകനാടിയിൽ പായിന്തിത ലിംഗനാടിയിൽ എന്ന വിഷം തൊടയിടയിൽ പായിന്തിത. തൊടയിടയിൽ മുന്തിത്തൻ തൊടയിടയിൽനിന്ന വിഷം മുഴംകാലിൽ പായിന്തത. മുഴങ്കാലിൽ മുന്തിത്തൻ മുഴങ്കാലിൽനിന്ന വിഷം കണംകാലിൽ പായിന്തതു്. കണംകാലിൽ മുന്തിത്താൻ കണങ്കാലിൽനിന്ന വിഷം പൊറവടിയിൽ പായിന്തതു്. പൊറവടിയിൽ നിന്ന വിഷം ഭൂമിയിൽ നിന്നിതു. ഭൂമിയിൽ നിന്ന വിഷം നമ്മെയും തീണ്ടുമെന്നു കണ്ടു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു ശ്രീ പരമേശ്വരി വലത്തുകയ്യിലിരുന്ന വെണ്മഴുകൊണ്ടും എടത്തുകയ്യിലിരുന്ന ശൂലംകൊണ്ടും കുത്തിയെടുത്തു ശ്രീ ഗരുഡൻ തൻെറ കയ്യിൽ കൊടുത്ത ശ്രീ പരമേശ്വരി ശ്രീ ഗരുഡൻ തിന്നതിന്നു ശ്രീ പരമേശ്വരി ഇരിന്നവിടെ തീരത്തിരെ തിന്നതു വിഷം തെളിഞ്ഞിതു അമൃതം ഇറങ്ങി വിഷം കഴിനീ എൻ ഗുരുവിനാണ । ഇതു മുന്തിക്കരുതെന്നറിക ।

ഇന്ദ്രൻ തോട്ടത്തിൽ ഇളംകൊടി വെററിലയും കാമദേവൻ തോട്ടത്തിൽ ഇളംകവുങ്ങിനടക്കയും ചന്ദ്രൻ സമുദ്രത്തിൽവെച്ചു നിവെയിച്ചുണ്ണാമ്പും ഇവ മൂന്നുംകൂടി വെററില മൂന്നുംകൂടി വെററില പാമ്പിൻ പടമാകദ്ധ്യാനിച്ചേൻ അടക്കപ്പാമ്പിൻ മുട്ടയാക ധ്യാനിച്ചേൻ ചുണ്ണാമ്പുപാമ്പിൻ വിഷമാകദ്ധ്യാനി[പ്പൊ]ച്ചേൻ ഇവ മൂന്നും കൂടി ഇടത്തുകയ്യിലും വലത്തുകയ്യിലും പിടിച്ച ശിവനും ശക്തിയും

കൂട്ടത്തിന്നപോലെ ഞാനും ധ്യാനിച്ചു, തിന്ന പൊതീരത്തി[illegible]നതിരെത്തിന്ന വിഷം തെളിഞ്ഞ.ത് അമൃത എറങ്ങുക വിഷം ഗുരുവിനാണെ । ഇതു് വെററിലക്കരുത്തു് ॥

പിളള മുന്തൊനെ പൊരാകക്രമെനിയൊനെ അളളികുമകത്തെപ്പുറന്തിനവനെ തെളിന്ന മഴതന്മകനെ മാണിക്കക്കല്ലെന്തിരാത വല്ലതിനെന്തിവന്തരുളു ഹോനമോ ഭഗവതെകാണ്ടെ ചെങ്കീരിയായി ധ്യാനിച്ചേൻ കൈ രണ്ടും മയില ഉടൽ രണ്ടും ഉഗ്രഹം ഹരഹര നമശ്ശിവായ എൻ ഗുരുവിനാണെ ॥

ഉളളടി ഗരുഡൻ അടി ഗരുഡൻ മുടി ഗരുഡൻ ചുററി ഗരുഡൻ മുററും ഗരുഡൻ തിരു തിരുനീലകണ്ഠരാണെ നിൽക്ക വിഷം യൻ ഗുരുവിനാണെ ॥ ഇതു പിളളക്കരുത്തു് ॥

ശക്തി ആധാരം ഭൂമി ശ്രീപീഠം ഗംഗശ്രീവിടം നക്ഷത്രം പുലപ്പാണ്ടെക്ക. അച്ഛന തിരുമുടിയന എന്നങ്ങിനെ ചൊൽകൊണ്ടാ പാതാളം ഈരേഴ ലോകത്തിന്നും ഞാനെ എന്നവിമാന്യപ്പെട്ട പണ്ടെകസ്വരൂപം ചോതിപ്പാൻ തിരുമുടിയിന്നക്ഷരത്തിന്നും നടുവെ വീണാർ തങ്ങിനൂടെ വെളിപ്പെട്ട നിന്ന അജ്ഞാനത്തെ കൈകൊണ്ടുനിന്ന എട്ടുദിക്കും വെളുവായിനാൻ। മാണിക്യജ്യോതി താൻ ചോതിച്ച കുരുവെയെന്ന നമസ്കരിച്ചേൻ ശ്രീപാൽക്കടൽ മന്തത്തിൽ നടുവെ ചെമ്പിൽ ശ്രീപീഠം തോന്നി ചെമ്പിൽ ശ്രീപീഠത്തിൻ നടുവെ വെളളി ശ്രീപീഠം തോന്നി വെളളി ശ്രീപീഠത്തിൻ നടുവെ വെളളിക്കരുംപന തോന്നി പൊന്നും ശ്രീപീഠത്തിൻ നടുവെ വെളളിക്കരുമ്പന മേലഞ്ചും വൈരം തോന്നി അഞ്ചു വൈരത്തിന്മേൽ അഞ്ചു കലശം തോന്നി അഞ്ചു കലശത്തിന്മേലും പാൽ കൂട്ടിക്കുറച്ചുവെച്ചു ഒന്നമൃത കലശംതോന്നി ഒന്നജ്ഞാനകലശം ഒന്ന പുഷ്പകലശം ഒന്ന എ . . കലശം, ഒന്ന വിഷകലശം അതിന്മേൽ വിഷകാരനെന്നൊരു ഹംപുപൊരിച്ചതും ഭൂമിയിൽ ഭൂമിയകത്തുളള പാമ്പിനെല്ലാം ശത്രുവായി പിറന്നോൻ മഹാമേരുവിൽ ശ്രീഗരുഡൻ അവൻ പിറന്നൊരു രാശിഫലം കെട്ട ഭൂമി കുലുങ്ങി ആകാശം നടുങ്ങി അന്ത: യക്ഷന്മാർ ചെവി പൊത്തി വലത്തു കയ്യിൽ ശംഖവും ചക്രവും വെണ്മഴുവും ഇടത്തു കയ്യിൽ ശ്രീ കനക മോതിരവും കൊണ്ട മഹാലക്ഷ്മികം തന്നെയും നോക്കി ഇരുന്നരുളിനാൻ।

ഏഴായിരത്തെഴുനൂറു യോജനക്കും മീതെ മുപ്പത്താറുവിരൽ ചുണ്ട പുറപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നിത ഏഴായിരത്തെഴുനൂറുയോജനക്ക താഴെ ഇരുപത്തൊരു വിരൽ ചുണ്ടു പുറപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതു മൂവേഴിരുപത്തൊന്നു വിരൽ ചുണ്ടിന്മേൽ മൂവേഴിരിപത്തൊന്നു ശ്രീ ഗുരുക്കന്മാരെക്കണ്ടും ധ്യാനിച്ചേൻ. എ വിരൽ ചുണ്ടിമ്മേൽ പൃഥിവി അപ്പുഅഗ്നിവായു ആകാശമാകെ ധ്യാനിച്ചേൻ। മൂവിരൽ ചുണ്ടിന്മേൽ ബ്രഹ്മൻ വിഷ്ണു മഹേശ്വരനാകെ ധ്യാനിച്ചേൻ, ഇരുവിരൽ ചുണ്ടിന്മേൽ ശിവശക്തിരണ്ടുമാകെ ധ്യാനിച്ചേൻ, തോളുരണ്ടും സിംഹമാക ധ്യാനിച്ചേൻ തിരുമാറ പൊന്നാകെ ധ്യാനിച്ചേൻ വയറു ഗണപതിയാക ധ്യാനിച്ചേൻ അര അനന്തനാക ധ്യാനിച്ചേൻ തുടരണ്ടും വെളളിയാക ധ്യാനിച്ചേൻ മുഴങ്കാൽ രണ്ടും മുക്കണ്ണനാക ധ്യാനിച്ചേൻ കണംകാൽ രണ്ടുകളും പളുങ്കാക ധ്യാനിച്ചേൻ ഉളളംകാൽരണ്ടും മറിമാനാക ധ്യാനിച്ചേൻ ഉദയ പർവ്വതമാക ധ്യാനിച്ചേൻ അസ്തമന പർവ്വതമാക ധ്യാനിച്ചേൻ ശ്രീകൂട പർവ്വതമാക ധ്യാനിച്ചേൻ ശ്രീ കൈലാസ പർവ്വതമാക ധ്യാനിച്ചേൻ മഹാമേരു പർവ്വതമാക ധ്യാനിച്ചേൻ അങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന ശ്രീ ഗരുഡൻ ആകാശത്തൊടു തിരുമുഖവും തട്ടി ഭൂമിയൊടു തിരുവയറും തട്ടിയിരിപ്പോൻ മഹാമേരുവിൽ ശ്രീ ഗരുഡന്റെ അലംകാരം പതവി പച്ചമാലാ പവിഴമാലാ വൈരമാല രത്നമാല മുത്തുമാലാ പൊന്നിൻമാലാ തുളസിമാലകളും ഭാകൊണ്ടണിഞ്ഞിരിപ്പോൻ മഹാപേത്രുർ ശ്രീ ഗരുഡൻ, അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന ശ്രീ ഗരുഡന്റെ നെററിക്കും നെറഞ്ഞിരിപ്പതു എറുവിളാടൻ കഴുത്തിനു കീഴെല്ലാം കൊത്തി മുറിച്ചതിന്നതിന്ന ധ്യാനിച്ചേൻ ആലാല കുണ്ടത്തിലും അഗ്നികുണ്ടത്തിലും വിഷം നിൽക്കുന്നാകിൽ കുന്നിഎന്നും കണ്ണപ്പൊടിപ്പൻ ക്രൂരനെന്നും പല്ലുമുറിപ്പൻ വഞ്ചൊത്തപടം മുറിപ്പൻ മുളളുമുറിപ്പൻ മുഖം മുറിപ്പൻ കടിച്ചാരെ കടിപട്ട പിടിച്ചാരെ പിടിവിട്ടുകെ (ട്ടി) യൊടെ കെട്ടുവിട്ടു നീ കടിച്ച ദഷ്ടം കടിവിഷവും നിനവിനാലെ നിലമിറങ്ങിപ്പോക എൻ ഗുരുവിനാണെ। ഇതു ഗരുഡക്കരുത്തു് ॥

തിഷ്ഠത്തിലെ വെണ്ടിവന്ന പെട്ടയിലുണ്ടുവിഷം പീലിയിലുമുണ്ടു വിഷം ആലിലയൊത്ത അഗ്നിവയററിലുണ്ടു വിഷം, അംഗുഷ്ഠത്തിലുണ്ടു, ആവിയിലുണ്ടു വിഷം ജടാഭാരത്തിലുണ്ടു വിഷം

തീക്കത്തി ഊടെ എഴുന്നപോലെ എഴുന്നപോക സ്വാമി എൻ ഗുരുവിനാണ | ഇതു വിഷം കയററുവാൻ മന്ത്രം ചൊല്ലപ്പെട്ടു |

പാമ്പു കിടക്കും വലത്തുഭാഗം ശ്രീ മഹാദേവൻ വിളക്കുമാക ധ്യാനിച്ചേൻ ഇടത്തുഭാഗം ശ്രീ പരമേശ്വരിയും വെളളിവിളക്കുമാക ധ്യാനിച്ചേൻ | നിൻ ഭാഗം ശ്രീ ഗരുഡൻെറ അഗ്നിവിളക്കുമാക ധ്യാനിച്ചേൻ | ഇവമൂന്നു വിളക്കും കൂടവെച്ചു തൂക്കി ഇടത്തുംവലത്തും മാനമാക ധ്യാനിച്ചേൻ നടുഭാഗം ശ്രീപാൽക്കടലാക ധ്യാനിച്ചേൻ ശ്രീ പാൽക്കടൽ ഇടയകത്തു കുളുത്തുടിയാൽ മുന്നിൽ ശ്രീപരമേശ്വരിയുടെയ വിഷം നീയാകെ ധ്യാനിച്ചേൻ യെവനിമൂന്നിൻ വരകുളുത്ത അടിക്കു സ്വാമി എൻ ഗുരുവിനാണ. ഇതു പാമ്പിനെ വരുത്തുവാൻ മന്ത്രം ||

ഇരഞ്ഞിപ്പൂ മണമുണ്ട എല്ലാ നീരുമാടിപ്പോകുന്ന പാറവെ ആവര കടക്കുന്നതുവരയിൽ പോകിലും ഈ വര കടക്കുന്നവരയിൽ പോകിലും നഴുവരമുറിപ്പെൻ പോകിലും ഭൂമി ദേവിതന്നാണ പോകിലും തിരുനീലകണ്ഠർതന്നാണ പോകിലും എന്നെയും നിന്നെയും വിധിച്ച സ്വാമിയാണ പോകിലും ഏട്ടുരുളുതന്നാണ പോകിലും വട്ടമിട്ട ഗരുഡൻ വലം പോന്നന്നറിയ താൻ ഇതിന്നിടെയിൽ പേർ മഹാമഹാ നാഗമെല്ലാം ഇനിക്കു വശമായിരിക്ക സ്വാമിയൻ ഗുരുവിനാണ | ഇതു പാമ്പിനെ നിറുത്തുവാൻ മന്ത്രം ||

പാമ്പും പിടിക്കും വിരൽ പത്തു പന്നിയും കീരിയുമാറു ധ്യാനിച്ചേൻ പാമ്പശിവലിംഗമാക ധ്യാനിച്ചേൻ പാമ്പിടും പാത്രം ശ്രീ പാർവ്വതിയുടെ യോനിയാക ധ്യാനിച്ചേൻ പൊത്തിയ തുണി ശ്രീ പുരുഷൻെറ തുച്ചേലയാകദ്ധ്യാനിച്ചേൻ കെട്ടിയ കയറു ചെന്നിമാ വെളളിയായി ധ്യാനിച്ചേൻ നീയിപ്പാത്രത്തിൽ അടങ്ങിക്കിടക്ക എൻ ഗുരുവിനാണ | ഇതു പാമ്പു പിടിപ്പാൻ മന്ത്രം ||

പുററരിക, പുററിൽ പാമ്പരിക, മാട്ടക്കുടന്നിവ വെട്ടണിപുററു വെന്തകായിൽപടം പൊൻകൈകൊണ്ടു തിരിയാക്കി മററെ കോപത്താലെ അകെടിയെ നരം വിഷം ചെന്ന ആകാശമെ പറന്നുപോക സ്വാമി എൻ ഗുരുവിനാണ || ഇതു പാമ്പിനെക്കളവാൻ മന്ത്രം ||

ഇന്ദ്രൻ കയ്യിലിരുന്ന പിരമ്പിൻ കോൽവാങ്ങി മുന്നിലെ മൂന്നു വരവരച്ചാൽ ഇറയവൻ കയ്യിൽ ചരക്കോൽവാങ്ങി മുന്നിലെ മൂന്നു വരവരച്ചാൽ അങ്ങിനെയും വരുവൊനാകിൽ അഗ്നിമുന്നിൽ അന്തിയാകെ ധ്യാനിച്ചവൻ ചെങ്കിരിയാകെ ധ്യാനിച്ചവൻ ചെമ്പരുന്താക ധ്യാനിച്ചവൻ മയിലാക ധ്യാനിച്ചേൻ ഗരുഡനാക ധ്യാനിച്ചേൻ പന്നിയാക ധ്യാനിച്ചേൻ വെഞ്ചതലാക ധ്യാനിച്ചേൻ ചെമ്പാക ധ്യാനിച്ചേൻ അങ്ങിനെയുമെല്ലാം അനെക ശത്രുവുളള നിന്നെയും ആടി ഓടി നീകാട്ടിൽപോയി എന്നെയും നിന്നെയും വിധിച്ച സ്വാമിയാണ പൊക്കഴി പൊയ്ക്കഴിയെൻ ഗുരുവിനാണ. ഇതു തന്നോടു വരുമ്പോൾ ജീവിപ്പാൻ മന്ത്രം ചൊല്ലപ്പെട്ടതു ||

വിഷം തീണ്ടിക്കൊണ്ടെന്നാൽ അവനുടെ ശരീരത്തിന്മേൽ ഉളളം കാലിലും ഉളളം കയ്യിലും വയററിലും നാഭിയിലും മാറത്തും ഉദരത്തിൽ പുൺവായിൽ മൂക്കിന്മേൽ കവിടംത്തടത്തിൽ വിരികിൽ നടുവിൻ ചിരിമ്മേൽ ലിംഗത്തിന്മേൽ നെറുകതലയിമ്മേൽ ഇച്ചൊല്ലിയ നിലത്തു പാമ്പുകടിക്കിൽ തിരാവിഷം | .

മേടം വരവുചൊല്ലാം എടവം തടന്തല്പചൊല്ലാം മിഥുനം പിറന്നാംചൊല്ലാം കക്കിടകം കലഹംചൊല്ലാം തുലാത്തിനു രാജപിഡചൊല്ലാം വൃശ്ചികംവിഷം തീണ്ടിക്കാംക്കാം ധനുവിൽ തനിക്കുനാശംചൊല്ലാം മകരത്തിൽ തീണ്ടാരിക്കുചൊല്ലാം കുംഭത്തിൽ പിണിചൊല്ലാം മീനത്തിൽ മരണം ചൊല്ലാം ഇതു സൂക്ഷിച്ചു ഓരൊ രാശിക്കു ഫലമെന്നറിക.

കാലമറിഞ്ഞ കൈവിടുവാൻ ചൊല്ലുന്നു | കടിച്ചേടം തുടിക്കിലും കറുത്ത ചോര വരികിലും അടുത്തുടൻ കിടക്കിലും അതിമൂക്കുതുടിക്കിലും ഭ്രാന്തുടൻ പറകിലും എരിച്ച തീക്കായികിലും എടുത്ത നീർ കുടിക്കിലും മരണലക്ഷണമെന്നറിക.

മരണ ലക്ഷണം ചൊല്ലുന്നേൻ ബോധം കെട്ടുപോയാൽ കണ്മിഴി നോക്കിയാൽ മേലും തെങ്കിൽ കിഴിതെ പ്രാണനെന്നും നോക്കിലെ മിഴിയാങ്കിൽ തചക്കിൽ പ്രാണനെന്നും വക്കിലെ മിഴിയാതെങ്കിൽ വാക്കിൽ വാക്കിലെ പ്രാണനെന്നും നടുതെ മിഴിയാ

തെങ്കിൽ കെട്ടതെ ജീവനപ്പോം। ജീവനുണ്ടെന്നു മില്ലെന്നുമറിവാൻ നെല്ലുകൊണ്ടു നെററിമേൽ മൂത്തീടെ മിതെ മൂന്നൊടത്തു കീറി നോക്കിയാൽ പ്രാണനുണ്ടെങ്കിൽ ചോരവരും। വെളുത്തിരക്കിൽ പ്രാണനെനില്ലെന്നറിക. നെറുകന്തലയിലെ രോമം വലിച്ച് നോക്കിയാൽ മുറിഞ്ഞു വരികിൽ പ്രാണനുണ്ട്. കിഴത്തോടെ വരികിൽ പ്രാണനില്ലെന്നറിക। പഴമുളക് നേരെ പൊടിച്ച് കൺമിഴിയിൽ വിതറിയാൽ മൂന്നേമുക്കാൽ നാഴിക ചെന്നാൽ ധൂളിച്ചപോയാൽ ജീവനില്ലെന്നറിക। മിഴിയിൽ പററിയെങ്കിൽ ജീവനുണ്ടെന്നറിക।

ബോധം കെട്ടുകിടക്കിൽ കുട്ടിപ്പിഴിഞ്ഞ നസ്യം ചെയ്യുക। എരഞ്ഞിക്കുരു അരച്ച് അതിൽ കലക്കി നസ്യം. വിഷം തീരും. പ്രാണനില്ലെന്നു വരികിൽ വെള്ളത്തിൽ ആഴത്തിൽ മൂന്നേമുക്കാൽ നാഴികനേരംപാർത്ത് കരുത്താലൊന്നു ജപിക്ക—യോനിക്കരുത്ത് ജപിച്ചപാക്കു് എന്നാൽ പോള പൊങ്ങുകിൽ പ്രാണനുണ്ടെന്നറിക, പോള വന്നില്ല എങ്കിൽ പ്രാണനില്ലെന്നറിക. ചെറുതായി ഉടനുടൻ പോള വന്നുവെങ്കിൽ പ്രാണനുണ്ടെന്നറിക. പോള വന്നില്ല എങ്കിൽ പ്രാണനില്ലെന്നറിക.।

പാമ്പിൻ വായിലെ നാവു രണ്ടു, പല്ല് മുപ്പത്തിരണ്ട്. അവററിൽ വിഷമുള്ള പല്ല് നാല്। അവററിൻ പേർ കാളി എന്നും കാളരാത്രി എന്നും യമനെന്നും യമദൂതിയെന്നും। മകരി എന്നും പല്ല് ബ്രാഹ്മണൻ, കാളി എന്ന പല്ല് ക്ഷത്രിയൻ, കാളരാത്രി എന്ന പല്ല് വൈശ്യൻ, യമൻ എന്ന പല്ല് ശൂദ്രൻ।

എലി വിഷത്തിന്നു നെയ്യ് കാച്ചാൻ നെന്മേനിവാക വേർ, കറളകത്തിൻവേർ, പടക്കിഴങ്ങ്, വയമ്പ്, കാട്ടുതിപ്പലി വേർ, കൊഴിഞ്ഞിൽ വേർ, കോവക്കിഴങ്ങ്, ശതാവരിക്കിഴങ്ങും വേപ്പിൻ തോൽ, വെങ്കുന്നി വേർ, വെള്ളടമ്പിൻവേർ, വെളുത്തവിൽ പൊരി വേർ, തൊട്ടുചേമ്പ്, ചുക്കു, ചെറുപയറ്, വരട്ടുമഞ്ഞൾ, പഴമുളക് ഇവ ഓരോ പലം നെയ്യിക്കു തക്കവണ്ണം കൂട്ടിക്കൊൾക. നെയ്യോളം പാൽ കല്ക്കത്തിന്നു അരി യാറും ജീരകം മൂന്നും, ചു ം ചെറുപയറും കാച്ചിയരിച്ചു നെയ്യ് സേവിച്ചാൽ ആരിയൻ നെല്ലിൻ മലരന്തികം। എല്ലാ എലിക്കും ഉങ്ങിൻ തോൽ പൂമ്പിൻതോൽ ആനത്തോൽ വജ്ജ

നാകം। മൈർത്തുവ പുത്തരിച്ചുണ്ട പുങ്കുകാലി വേർ। കുപ്പമഞ്ഞൾ വേർ, ഉമ്മത്തിൻ വേർ, മഞ്ഞൾ, മരമഞ്ഞൾ കൊട്ടംഅകിൽ ചെറുചിര വേർ ഇവ ഒക്കെകൊണ്ടു പൊകക്ക—എലി വിഷം ശമിക്കും.

കലചന്ദ്രനെന്നു മെലി കടിച്ചാൽ മെലിയും, വാകൈക്കും, കുറുങ്കാലിക്കും, മെലിയും വെൺപാട്ട വീഴും। അതിന്നു പാതിന, പാതിരി വേരും മഞ്ഞളും കാടിയിലയരച്ചു തേക്ക। പൂച്ച നേമവും പാതിരി എലയും കൂടി പൊകക്ക। പിടിക്കരി എന്നു മെലി കടിച്ചാൽ തലനോം പെരികപ്പനിക്കും ഉയിൽ വാങ്ങും ഉള്ളം കാൽ വീങ്ങും, അതിനു പാതിരിവേർ കാടിയിലരച്ചു തേക്ക।

വാകവേരും മാഞ്ചിയുമായിപ്പുകക്ക। നാകച്ചവേർ പൊടിച്ച് നെയ്യിൽ നക്കുക। നാഗനെന്നു മെലി കടിച്ചാൽ വാകയ്ക്കും നിറം കറുക്കും, തലനോവും, അതിന്നു പാതിരി വേരും കുറുന്തോട്ടി വേരും കാടിയിൽ അരച്ചു തേക്ക। അവരി വേർ, കുമിഴിൻ വേർ തൊലി ഇവ കൊണ്ട് പുകയ്ക്ക। മഞ്ഞൾ മുളക് പൊടിച്ച് കരിമ്പിൻ ചാററിൽ നക്കുക। താരകനെന്നുമെലികടിച്ചാൽ, എരിചൊറി ഉണ്ടാം. എല്ലാത്തിനും വലമുണ്ടാം വീങ്ങും തലനോവും തലതിരിയും। അതിന്നു തെച്ചിക്കുരുന്നു അരച്ചുതേക്ക ചന്ദനം തേക്ക।

കണക്കൊടി എന്നുമെലി കടിച്ചാൽ നരിവിഷംപോലെ ഉടലാകമാനം കെടുക്കും. അതിന്നു കടുക്ക, പാലിലരച്ചു തേക്ക. മോരിൽ കുടിക്ക, കഴഞ്ചിക്കുരുന്നുകുരു പൊകക്ക। ഉച്ചിരനെന്നുമെലി കടിച്ചാൽ വയററിൽ ഉരുണ്ടു ഛർദ്ദിക്കും ഉടൻ വയറു മെലിയും പനിക്കും. അതിന്നു ആയിനത്തോൽ, പല്ലുംപഴം പിലാവിലയും കൂട്ടിപ്പുകെക്ക।

പൂതനെന്നുമെലി കടിച്ചാൽ, തലനോം, ഉൾവേകം അതിസരിക്കും അതിന്നു പാതിരിവേരരച്ചു തണ്ണീരിൽ കുടിക്ക। കഴഞ്ചി വേർ നെയ്യിൽ കുഴച്ചു നക്കുക। മയിലിറച്ചി കൂട്ടി ഉണ്ണുക। തിരകനെന്നുമെലി കടിച്ചാൽ രോമങ്ങളെ ചൂടെടുത്തു കൂററനെ വീങ്ങും ചുമക്കും അതിസരിക്കും. പുണ്ണാകം, അതിന്നു മഞ്ഞൾ മരമഞ്ഞൾ അരച്ചു തേക്ക। കിലുകിലുപ്പ ഗോമൂത്രത്തിൽ വെന്തു കുടിക്ക। കിലുകിലുപ്പയും പാമ്പിൻ തൊലിയും നെന്മെനി വാകയുമായി പൊകെക്ക। നെയ്യും കരിമ്പുകട്ടിയുമായിത്തിൻക।

കാളിപ്പുറമെന്നമെലികടിച്ചാൽ നരക്കും, അഴലെരിക്കും, നെഞ്ഞതകലിക്കും അതിന്ന മൊടിക്കഴൽ വേർ നെയ്യിലരച്ചു കുടിക്ക। കൊടിക്കഴൽ ഗോമൂത്രത്തിലരച്ചു തേക്ക। പാമ്പിൻ തോലും പൂച്ചക്കാട്ടവുമായി പൊകെക്ക। ജെകുമൂന്ത്രനെന്നമെലികടിച്ചാൽ അഴന്നിരിക്കും ഉടൽകുഷ്ഠംപോലെ കറുത്തിരിക്കും പുക്കുന്ന നീർവീഴും, അതിന്ന കൂവളവേരും അമുക്കുരവും വാക വേർ ആയിനത്തോലും എച്ചിൽനെയ്യിൽ സേവിക്ക। തേക്കു, മരുതു പാതിരി മിളകില കാടിയിലരച്ചു തേക്കുക। നെയ്യിലുമാം എലകൊണ്ടു് പുകക്ക।

കരുമ്പനെന്നമെലി കടിച്ചാൽ രോമം ചീക്കും തലനോകും കൈതളരും പനിക്കും, അതിന്ന—വേങ്ങ, കാഞ്ഞിരം പാലപ്പവും വേരും ഇവ കാടിയിലരച്ചു കുഞ്ഞിവെച്ചു കുടിക്ക।

അരികൊമെല്ലാശിൻ വേർ പാലിലരച്ചു തേക്ക। കല്ലാലില, വാകവേർ ത്രികടു ഇവകൊണ്ടു പുകക്ക।

ചുയലനെന്നമെലികടിച്ചാൽ പനിക്കും, ശീതമാം പൈദാഹമുണ്ടാം, അതിന്ന കച്ചില അമുക്കുരം വെളുത്താവണക്കിൻ വേർ. കുറുഞ്ഞി ഇല, തുത്താവേര്, ഗോമൂത്രത്തിലരച്ചു കുടിക്ക—മിളകിലച്ചാററിലരച്ചു തേക്ക। ഇവകൊണ്ടു പൊകക്ക—। കരിമ്പിൻ കട്ടി പാലിൽക്കുടിക്കുക, ഉറങ്ങരുതു്.

സൂതനെന്ന മെലികടിച്ചാൽ പനിക്കും. ഗന്ധം നാറും അരുചി അതിന-കൊന്നവേർ മുരിക്കിൻ വേർ പച്ചമഞ്ഞൾ ഇവ അരച്ചു ശിവനെ നീരാടിച്ച വെള്ളത്തിൽ സേവിക്കുക. കൊന്നത്തളിർ കൊണ്ടു് പൊകക്കുക. നെയ്യ്കൂട്ടി ഉൺക।

എലിവിഷത്തിന്ന മന്ത്രം—ഓം നമൊ ഭഗവതെ വെള്ളെലിക്കും കുഴി എലിക്കും കാട്ടെലിക്കും നച്ചെലിക്കും കാരെലിക്കും മയിലെലിക്കും ഇന്നാട്ടിൽ കൊല്ലനും മലനാട്ടിൽ കൊല്ലനും ചൊണാട്ടിൽ കൊല്ലനും കൂടച്ചമച്ച കുടംപാൽ ഇരുമ്പിനാൽ നിന്നകൂടക്കെട്ടിനെൻ ഓം കാളി ഓം പിടരി ഓം നമശ്ശിവായ ഓം ഗുരൊ എന്നിവ ജപിച്ചു എലിയൻ കടിയുണ്ടെന്ന പുററാകപ്പുറപ്പിച്ചു പുററിനകത്തു പാമ്പു പുറപ്പെട്ടു എലിയെക്കടിച്ചു തിന്ന ഭാവിച്ചുന്ന്യനാൽ മൂർഖ പാമ്പു മയപ്പൻ ഗജമെന്നും സ്ര്യവമെന്നും വൃക്ഷാദികൾ ഗജമെന്നവക്ക നടക്കുന്നവയിവ രണ്ടും ജാതിയും ഇനി വേരുമിലയും കായും പൂവ്വും

വയമ്പും ഒന്നിനോടൊന്നരിയാടിയാലറിയരുതാതെ വിഷമായിട്ടിരിക്കും വിനയാതലും ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ ജപിക്കയാലും തീരും. വിഷം. വിഷമിട്ടുകയാകിലും ചെയ്യാൽ വീങ്ങുകയും ചെയ്യും ശരീരം. അതു വിഷം കൊണ്ടെന്നറിക।

- പിന്നെ പാമ്പു മ (ണ്ഡ) ലി കടിച്ചാലും വിഷമുണ്ടാകും।

മകം തിരുവാതിര കാർത്തിക ആയില്യം ഭരണി പൂരാടം പൂരൊരുട്ടാതി ഇച്ചൊന്നനാൾ കടിച്ചാൽ തീരാവിഷം। പിന്നെ അസാദ്ധ്യമായുള്ള ലക്ഷണം തൊട്ടാലറിയരുതാതെയിരിക്കും। കോൽകൊണ്ടു തല്ലിയാലറിയരുതാതെയിരിക്കും. നീർ തളിച്ചാൽ കുളിരാതെ ഇരിക്കും. ഇവയെല്ലാം സൂക്ഷിക്കുക।

പിന്നെ പാമ്പുകടിച്ചാൽ കടിച്ചതിന്ന മീതെ മന്ത്രംകൊണ്ടു കെട്ടുക। ഇവ പുൺവായിൽ ചെയ്ക। ഇനി മുക്കിടി നെയ്യും ചാണക നീരും കുടിക്ക। കരുനൊച്ചി വെളുത്ത നൊച്ചി ഇവ സേവിക്ക। കരുനൊച്ചി സേവിക്ക। കരുനൊച്ചി വേർ മേൽതോലും എലയും പിഴിഞ്ഞ കുടിക്കുക। പെതൽമൊട്ടു ജീവകം ഇടവകം കക്കര കുമിഴിൻ പഴം എരട്ടി മധുരം ഇവ മണ്ഡലി വിഷത്തിന്ന കുടിക്ക।

കററടി നാഗം കൊട്ടം തകരം ത്രികടു കടുകുരോഹിണി അതിവിടയം ഉള്ളുലക്കരി ഇവ അരച്ചു കുടിക്ക। മാഞ്ചി ചന്ദനം ഇന്തുപ്പു തിപ്പലി എരട്ടി മധുരം മിളകു കൂവളം ഇവ എല്ലാം വിഷത്തിന്ന നന്നു്।

ഉപ്പുഞ്ചും ത്രികോല്പക്കൊന്നയും എരട്ടി മധുരം മഞ്ഞൾ മരമഞ്ഞൾ മഞ്ചട്ടി ഇവ അരച്ചു ഒരു പശുവിൻ കൊമ്പിലിട്ടു പ്രയോഗിക്ക.

തേൾ വിഷത്തിന്നു്—മനോല ഇന്തുപ്പു് കായം പിച്ചകത്തില ചുക്കു് ഇവ ചാണക നീരിലരച്ചു ഗുളിക ഉരുട്ടി സേവിക്കുക।

എലി വിഷത്തിന്ന—എരിക്കിൻ പാൽ എണ്ണ എൾപ്പൊടി ശക്കര ഇവ കുടിക്കുക।

നായ കടിച്ചതിന്നു്—ചന്ദനം പത്രീമുഖം കൊട്ടം തകരം ഇരുവേലി രാമച്ചം പാതിരിക്കുരു നൊച്ചി നന്നാറി ഇവ നായ കടിച്ചതിന്നു് തേക്കയും കുടിക്കയും നന്നു്। എരിക്കിൻ പാൽ നൂറും എണ്ണ ഇവ ഒരുസിത്തേക്ക. നായകടിച്ച വിഷം തീരും।

ചെലന്നി കുത്തിയാൽ—മുളക് പാതിരി വേർ നെന്മെനി വാക വേർ വയമ്പ് സൎവ്വവിഷത്തിന്നും വേലിപ്പരുത്തി സമൂല ന്താൻ പിഴിഞ്ഞ് പാലിൽ കുടിക്കുക ,കാടിയിൽ താൻ നസ്യം।

ഇടത്തെക്കയ്യിന്റെ മണിക്കണ്ടം വലത്തെ കൈകൊണ്ടു പിരിക്ക പാമ്പു ചാകും. അതിന്നുള്ള മന്ത്രം—ഓം പക്ഷിഫ ംക്ഷിം മുഷ്ടി മുഷ്ടി സ്വാഹാ. ഈ മന്ത്രത്തെ ജപിച്ച പാമ്പിനെ കൊൽക। ഈ മന്ത്രം പൂഴിയിലെഴുതി പൂഴി പാമ്പിന്മേലിട്ടാൽ പാമ്പു പോം।

ചുക്കു ചതച്ച റഞ്ഞു ചെവിയിലും നൂററൊമ്പതുരു ഊതുക। എല്ലാ വിഷം തീരും। മന്ത്രികളിൽനിന്ന് വിഷത്തിന്ന് ഔഷധം ചവെച്ച് ചെവിയിലൂതിനാൽ വിഷമിറങ്ങും। അവരി പാലിലരച്ച കുടിക്ക. സൎവ്വവിഷം തീരും। ചതുരശ്രമായി നെടുവല ബീജത്തെ ഉടയനായി ഉള്ള ഭൂമിശജത്തെ മഹാമേരുവിനൊട്ടു കൂടത്തലയിൽ വെക്കുന്നതാക ധ്യാനിച്ച അലംതിഷ്ഠ, വിഷമലംതിഷ്ഠ, പാദമലം തിഷ്ഠ, പാദമലം തിഷ്ഠ, പാദമലം തിഷ്ഠ, മഹാപക്ഷി പക്ഷി സ്വാഹാ, ഈ മന്ത്രം ചൊല്ലി പൂഴി തലയിലിട്ടാൽ പാമ്പു പോകും നിശ്ചയം।

പാമ്പുകടിച്ചാൽ കൊമ്പുവെക്ക, അട്ടകടിപ്പിക്ക, ഞരമ്പു കൊത്തി ചോര കളക, പിന്നെ ഔഷധം തേക്കുകയും ചെയ്ക, കണ്ണിൽ എഴുതുക, ഇത്യാദി വിഷചികിത്സ ചെയ്തു രക്ഷിച്ചു കൊൾക, ഇത്യാദിയൊക്കയും വിഷ ചികിത്സ.

ഗോക്കൾക്കു വിഷത്തിന്നു ചൊല്ലുന്നു—

ഗോവീങ്ങി കൊൾമയിർ കൊണ്ടു തൊട്ടാൽ മയിർ പറിഞ്ഞു വന്നിടും ജ്വരം ശീതം വിറച്ചിടും, അംഗങ്ങൾ തളർന്നു നീരും പതയുമൊഴുകി കണ്ണ്കാണാതെയിരിക്കിൽ പശുവിനെ പാമ്പു കടിച്ചു. കടിച്ചപ്പോഴെ വേണ്ടുന്നവസ്ഥകൾ കടിച്ചേടം വെട്ടിക്കളകതാൻ ഇരിമ്പുകാച്ചി ചുടുകതാൻ ചെയ്ക, ഉപ്പും നെയ്യും തിന്മാൻ കൊടുക്ക।

വയമ്പും ചുക്കും മിളകും തിപ്പലിയും ഇവ കാടിയിലരച്ചു തല എടുത്തു പിടിച്ച മൂക്കിൽ വീഴ്ത്തുക. വായിലും ഉഴക്കു പോരെ കുടിക്ക।

മൂക്കിനകത്തു മൂക്കും. വായും പൊത്തി പിടിച്ച നസ്യം—മരമഞ്ഞൾ ചെറുചീര അരി നെന്മെനിവാക ഇവ കാടിയിൽ നസ്യം ചെയ്ക. മനുഷ്യൎക്ക് വിഷത്തിന്നും നന്നു। ശംഖ് പുഷ്പത്തില തിന്മാൻ കൊടുക്ക, കൊഴപ്പ (പ്പ) വേര് കാടിയിൽ നസ്യം ചെയ്ക, ചെറുചീരകൊണ്ടുമവ്വണ്ണം।

അഷ്ടമഹാ നാഗങ്ങളെ ആഭരണമുടയോനായി ചുവന്ന കാളെയുമുടയോനായി ആലില ജഗതി ആദിയായി ത്തു ചുണ്ടിനാൽ കൊത്തിഎടുത്തു ഓടുന്ന സൎപ്പത്തിനെയും ഒടയോനായി ഇരുന്നരുളുന്ന ശ്രീഗരുഡൻ തിരുവടി നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചുകൊൾക।

രുദ്ര ഋഷി : ഗായത്രിഛന്ദ : ശ്രീഗരുഡൻ ദേവത, തക്ഷം ഹൃദയായ നമ : ഓം ശിവായ വിഷന്ന്യം കവചായഹൂം. ഹാ ആത്രമായാംക്ഷിപ ഓം സ്വാഹ।

അരുണ ഋഷി : അനുഷ്ടപ്ഛന്ദ : രുദ്രോദേവത, ഹരത്രപായകപട്ടിനെ സ്വാഹാ, ശിരസെ സ്വാഹാ, ശിതികണ്ഠായ സ്വാഹാ, ശിലാവിഷം കാളകൂട വിഷം ഭക്ഷണായ സ്വാഹാ। ജടാധാരിയായിരിക്കുന്ന ചന്ദ്ര ശേഖരനെ പുലിത്തോലും തിരുവുടയാടയായി നാഗം പൂണുലായി അഭയപ്രദനായി അമൃതകലശം ഉടയനായി അക്ഷമാലയുടൻ വെണ്ണീറു ധവളനായിരിക്കുന്ന പരമേശ്വരനെ ഈ വണ്ണമെ ധ്യാനിക്ക। മൂന്നു സന്ധ്യയിലും ജപിക്ക. വിഷനാശനം. മേഘത്തെ ക്കാററടിച്ചുകൊണ്ടുപോയ പോലെ ഈ വിഷ മേഘത്തെ കാററടിച്ചുകൊണ്ടു പോയപോലെ വിഷം ഹരിസൎവ്വം വിഷം ഹരി സ്വാഹാ. പരോമന്ത്രം ചൊല്ലിപ്പത്തു കുടം വെള്ളം ജപിച്ച പകരുക। വിഷംനീങ്ങും।

വിഷചികിത്സ സമാപ്തം.

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras.
CITY BOOK COMPANY, Madras-4.
HIGGINBOTHAMS, LIMITED, Madras-2.
P. VARADACHARI & CO., Madras-2.
THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTHA WORKS PUBLISHING SOCIETY, Madras-1.
VENKATRAMA & CO., Madras-1.
V. PERUMAL CHETTY & SONS, Madras-1.
M. DORAISWAMY MUDALIAR & CO., Madras-1.
C. SUBBAIAH CHETTY & SONS, Madras-5.
SOUTH INDIA TRADERS, Madras-14.
FREE INDIA CO-OPERATORS' AGENCY, Madras-14.
THE SECRETARY, THE CENTRAL POLYTECHNIC CO-OPERATIVE STORES, LIMITED, Madras.

IN MUFASSAL.

THE EDUCATIONAL SUPPLIES COMPANY, (R.S. Puram) Coimbatore.
D. SREEKRISHNAMURTHY, Ongole, Guntur district.
M. SESHACHALAM & CO., Masulipatnam, Krishna district.
HINDUSTAN DIARY PUBLISHERS, Vijayavada, Krishna district.
THE COMMERCIAL LINKS, Governorpet, Vijayavada, Krishna district.
E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
K. P. AHMED KUNHI & BROS., Cannanore, Malabar district.
P. K. BROTHERS, Kozhikode, South Malabar district.
A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
TIMES MODERN MART, Salem, Salem district.
K. BHOJA RAO & CO., Mangalore, South Kanara district.
U. R. SHENOY & SONS, Mangalore, South Kanara district.
P. N. SWAMINATHA SIVAM, Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
S. KRISHNASWAMI & CO., Tiruchirappalli.
PALANIAPPA BROTHERS, Tiruchirappalli.
S. R. SUBRAMANIAM, Tirunelveli, Tirunelveli district.
ARIVUNOOLAGAM, Ootacamund Nilgiris.
TRIVENI PUBLISHERS, Masulipatnam.

IN OTHER STATES.

JAIN BOOK AGENCY, New Delhi-1.
INTERNATIONAL BOOK HOUSE, Trivandrum.
BHARAT STORES, Ernakulam.

AGENTS SPECIALLY APPOINTED FOR THE SALE OF SRI BHARATHIAR'S PUBLICATIONS.

ANANDAVIKATAN, Madras-2.
THE SWADESAMITRAN, Madras-2.
SRIMAGAL & CO., Madras-1.
M. PALANI & CO., Pudukkottai.
THE KALAIMAGAL & CO., Colombo-11.
MOHAN & CO., LIMITED, Colombo.